

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΕΟΚΑ 1955-1959

ΕΙΣ ΟΚΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΑΜΥΝΕΘΕΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ
40

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59

Ιούνιος - Δεκέμβριος 2016

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α

1955-1959

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Θάσος Σοφοκλέους
Πρόεδρος των Συνδέσμων
Προδρόμου 40, Στρόβολος
Λευκωσία
Τηλ.: 22423333

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Θάσος Σοφοκλέους
Ανδρέας Μαϊμάρης
Ευθύμιος-Μίμης Βασιλείου
(Πρόεδρος)
Παναγιώτης Κοτζιάς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ευθύμιος-Μίμης Βασιλείου

ΦΩΤΟ

Στέλιος Παπαστυλιανού
Κώστας Σολωμού

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Τυπογραφεία ΚΩΝΟΣ
Αμαζόνων 3, 2150 Στρόβολος
Τηλ. 22491419

ISBN 1450-4006

Χριστουγενιάτικο Μήνυμα ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α ΘΑΣΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Αγαπητοί Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες,

Με την καρδιά σφιγμένη, με αγωνία και προβληματισμό, υποδεχόμαστε τον ερχομό του Σωτήρα Χριστού, τη γέννηση του Θεανθρώπου και τον ερχομό του νέου έτους. Με την ανθρωπότητα να παραπαίει, να έχει χάσει τον προσανατολισμό της, να έχει ξεφύγει από την αποστολή της και τις αξίες της ζωής, παραβιάζοντας τους γραπτούς και άγραφους νόμους που πρέπει να διέπουν την συμπεριφορά και τις σχέσεις των ανθρώπων πάνω στη γή.

Ο άνθρωπος, το μόνο λογικό δημιούργημα του Θεού πάνω στη γή, έχει καταντήσει ένα άγριο θηρίο που αυτοκαταστρέφεται, κατασπαράζει ο ένας τον άλλο.

Ζούμε καθημερινά την τραγική καταστροφή, τους πολέμους, τους σκοτωμούς και τον ανθρώπινο πόνο. Ζούμε έντονα τα όσα τραγικά συμβαίνουν στην περιοχή μας. Τους σκοτωμούς, την αθλιότητα, την προσφυγιά και τη δυστυχία και διερωτόμαστε: αυτή είναι η ζωή που αξίζει στον άνθρωπο πάνω στη γή;

Ζούμε την παραφροσύνη και την έξαρση της Τουρκικής ηγεσίας, τον παραλογισμό και τον Χιτλερισμό του ηγέτη της Τουρκίας και αναλογιζόμαστε πού μπορεί να οδηγήσει τον άν-

θρωπο η αλαζονεία, η παραφροσύνη και η έπαρση.

Δυστυχώς μέσα σ' αυτόν τον κυκεώνα, στο επίκεντρο της αναταραχής και της σύγκρουσης των συμφερόντων, βρίσκεται και το πολύπαθο Νησί μας, που αγωνίζεται απεγνωσμένα να ξεφύγει από τον ανήθικο αυτό κλοιό, αντιμετωπίζοντας την αυθαιρεσία μιας αδίστακτης Τουρκίας και την εγκληματική απάθεια των μεγάλων Δυνάμεων.

Αντιστεκόμαστε πεισματικά, με πίστη στον Θεό. Αναμένουμε τον ερχομό του Ιησού να φέρει αγάπη, να φωτίσει και να γαληνεύσει τις καρδιές, να δικαιώσει τους αδικημένους, φωτίζοντας την ανθρωπότητα με το παράδειγμά του, χαρίζοντας σε όλους απέραντη αγάπη, που είναι η βασική φιλοσοφία της διδασκαλίας Του, για να κάμει τον άνθρωπο εικόνα και ομοίωση του Θεού.

Ας προσευχηθούμε κι' ας παρακαλέσουμε το Θείο Βρέφος να μας δίδει δύναμη και καρτερία να αντέξουμε και να νικήσουμε τις δυσκολίες, μέχρι τη δικαίωση.

Εύχομαι ο καινούργιος χρόνος να πραγματώσει τους πόθους μας και να θέσει τέρμα στη δοκιμασία μας.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ 2017

«ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ»

ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡΙΒΑΣ

Από το τελευταίο φύλλο της «ΚΥ-ΑΠΡΟΥ» (ΕΤΟΣ Γ', αρ. 107 (140) της 3/16 Σεπτεμβρίου 1920, αναδημοσιεύουμε τα πιο κάτω δύο ενδιαφέροντα κείμενα. Το πρώτο έχει τίτλο «ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ» και

αναφέρεται σε επιστολή του Γεωργίου Γρίβα προς συγγενή του κατά την επέλαση της Μικρασιατικής Εκστρατείας του Ελληνικού Στρατού:

«Εκ νεωτέρας επιστολής του φίλου ανθυπολοχαγού του Πεξικού Γεωργίου Γρίβα προς συγγενή του, αποσπώμεν τες ακολούθους περικοπάς.

Θράκη 23 Ιουλίου 1920.

Αγαπητέ μου,

Θα παραξενευθής βέβαια γιατί σου γράφω από την Θράκη και αύριον ίσως απ' αλλού, αλλ' αυτά για μας δεν είναι τίποτε.

Τώρα έχουμε όλοι φτερά. Αφού καταδιώξαμε τον Κεμάλ μέχρι Προύσης, η πτερωτή Μεραρχία μου απεβιβάσθη εις Θράκη, εκυνηγήσαμεν τον Ταγιάρ, εφθάσαμεν εις Αδριανούπολιν και τώρα, αφού συνελάβομεν τον Ταγιάρ, πάμε ίσως πάλιν διά τον Κεμάλ.

Και όλα αυτά έγιναν εν διαστήματι 40 μόνον ημερών, διατρέξαντες πεζή, άνευ

ουδενός μεταφορικού μέσου, πλέον των 700 χιλιομέτρων.

Η προέλασίς μας αυτή εκίνησε τον θαυμασμόν των Ευρωπαίων φίλων και εχθρών.

Γεώργιος Γρίβας

Γάλλος Συνταγματάρχης του Επιτελείου του Στρατάρχου Φος, ον συνήντησα εν Πανόρμω συνοδευόμενον υπό Γάλλου καθηγητού μου εν τω Σχολείω των Ευελπίδων, έμενε με ανοικτόν στόμα όταν διηγούμην την προέλασίν μας.

Μου γράφετε να έλθω, πώς είναι δυνατόν να αφήσω την ωραίαν αυτήν ζωήν, η οποία αν και είναι επίπονος, για μένα είναι ευχάριστος; Θα έλθω όταν εκπλη-

ρώσω το καθήκον μου προς την Πατρίδα. Ο Θεός όστις μέχρι της στιγμής αυτής με διεφύλαξε σώον, θα με διαφυλάξη και τώρα.

Στην Αθήνα φαγωθήκανε να με πάρουν, εν τούτοις εγώ δεν θέλω. Θα ήτο αίσχος για μένα εάν άφηνα τους συναδέλφους μου να πολεμούν εδώ, ενώ εγώ απολαμβάνω τα καλά των Αθηνών.

Στην Κύπρο θα έλθω όταν λήξη αυτή η κατάσταση και πιστεύω πολύ γλήγορα

...

Σε φιλώ,
ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Ο Π. Μελάς προς τη γυναίκα του

12.10.1904

Ο αγώνας των ελληνικών αντάρτικων ομάδων ήταν δύσκολος^ο είχαν να κάνουν με πληθυσμούς ανάμεικτους και τρομοκρατημένους. Χαρακτηριστική είναι η αφήγηση του Π. Μελά:

«Έχουν όλην την επιθυμίαν και την καλήν θέλησιν και δι' αυτό έρχονται και μου προτείνουν μ' ενθουσιασμόν πλήθος ωραίων και μεγάλων σχεδίων. Εγώ, ο δυστυχής, κάμνω το σχέδιόν μου, ξεκινώ με βροχήν, με κρύο, με πείναν και όταν έλθη η στιγμή της εκτελέ-

σεώς του, ή δεν έρχονται ή με γελούν παντοιοτρόπως ή και ειδοποιούν τους Βουλγάρους να κρυφθούν, όπως τούτο συνέβη εσχάτως εις την Νεγοβάνην και

Ο Παύλος Μελάς στην εποχή της δράσης του στη Δυτική Μακεδονία.

το Λέσκοβιτς, όπου μας εκράτησαν αδίκως 4 ημέρας και τέλος μας εγέλασαν. Ήδυνάμην να τους τιμωρήσω, αλλ' επροτίμησα να τους ομιλήσω λογικά, αυστηρά και συγκινητικά.

Έχουν και δίκαιον οι δυστυχείς και πολλάκις μου υπενθυμίζουν την από ημάς εγκατάλειψίν των την άνοιξιν.»

Τα Οκτωβριανά του 1931 στην Κερύνεια

Ο κυρίαρχος λαός ξεσηκώθηκε, αφού οι Βρετανοί επέβαλλαν νέους φόρους και κώφευαν στο αίτημα για εθνική αποκατάσταση

*της Δρος Νάντιας Στυλιανού
Φιλελεύθερος, 24 Οκτωβρίου 2016*

Τα γεγονότα του Οκτώβρη του 1931 στην Κύπρο, γνωστά ως Οκτωβριανά, σφράγισαν για δεκάδες χρόνια την ιστορική πορεία του Κυπριακού Ελληνισμού.

Τα γεγονότα προκλήθηκαν από την άτεγκτη βρετανική πολιτική. Το δικαίωμα της Ένωσης καταστρατηγόταν σκαιότατα από τους Άγγλους επισήμους. Εξάλλου, καθεστώς πραγματικά δημοκρατικής αυτοκυβέρνησης δεν υπήρχε. Η ενωμένη τουρκοαγγλική συμμαχία στο λεγόμενο Κυπριακό Νομοθετικό Συμβούλιο (Cyprus Legislative Council) είχε την πλειοψηφία –δεν αποτελούσε ούτε τα 18% του κυπριακού πληθυσμού, σε σχέση με το 82% του ελληνικού πληθυσμού– με αποτέλεσμα

κανένα ψήφισμα για την Ένωση να μην μπορεί να λάβει την απαραίτητη πλειοψηφία. Εξάλλου, όπως τρανότατα αποδείχτηκε και στην περίφημη περίπτωση του τελωνειακού δασμολογίου, η αγγλική πολιτική είχε την ευχέρεια να επιψηφίσει οποιοδήποτε νομοσχέδιο απέρριπτε η Κυπριακή Βουλή, με την παρομιώδη διαδικασία των orders in Council (των διαταγμάτων εν συμβουλίω), ή να καταψηφίσει –αντίθετα– οποιοδήποτε νομοσχέδιο η Κυπριακή Βουλή ενέκρινε. Με τους Άγγλους δικαστές από τα ανάκτορα του Balmoral να επιψηφίζουν ή να απορρίπτουν κατά τα συμφέροντα της Μεγάλης Βρετανίας οποιοδήποτε νομοσχέδιο επιψήφισε ή καταψήφισε η Κυπριακή Βουλή.

Στη μόνη περίπτωση, συγκεκριμένα, που η Κυπριακή Βουλή μπόρεσε –με την απουσία των Τούρκων βουλευτών– να καταψηφίσει το φορολογικά δυσβάσταχτο νομοσχέδιο του τελωνειακού δασμολογίου, η βρετανική κυβέρνηση το επιψήφισε με το Διάταγμα στο Συμβούλιο από το ανακτοβούλιο του Balmoral!

Έτσι, ο κυρίαρχος λαός βλέποντας τα όνειρά του για εθνική του αποκατάσταση –το προηγούμενο της βρετανικής χειρονομίας στην περίπτωση της Επτανήσου, δεκατέσσερα χρόνια πριν, ξεθώριασε– ενώ η περισπούδαστη επιβολή των νέων διαταγμάτων εξώθησε τον κυπριακό λαό στη δραματική εξέγερση του Οκτώβρη του 1931.

Οι επιπτώσεις από την εξέγερση, με τις δεκάδες των φονευθέντων από τα βρετανικά στρατιωτικά αγγίματα, με τις

Ο Βρετανός κυβερνήτης Ρόναλντ Στορς, ο οποίος διέταξε την αιματηρή κατάπνιξη της εξέγερσης.

εκατοντάδες των φυλακίσεων (με δεκάδες απ' αυτές πολυτεείς), οι δεκάδες εξορίες και υπερορίες, η διάλυση και του υποτυπωδώς λειτουργούντος Κυπριακού Νομοθετικού Σώματος (του Cyprus Legislative Council), η επιβολή δεκάδων χιλιάδων λιρών προστίμων για αποζημιώσεις καταστραφέντων κυβερνητικών κτηρίων, περιλαμβανο-

Οι εκπαιδευτικοί της Κερύνειας που οδηγήθηκαν από τους Βρετανούς πίσω από τα σίδερα, για να τους τιμωρήσουν για τη συμμετοχή τους στην εξέγερση του 1931.

μένου και του πυρπολυθέντος Κυβερνείου, στραγγάλισαν και κάθε μορφή ελεύθερης διατύπωσης και έκφρασης!

Στο σημείωμά μας αυτό θα καταγράψουμε αδρομερώς τα γεγονότα στην πόλη και την επαρχία της Κερύνειας, τη σύλληψη και την απέλαση του φλογερού Δεσπότη της Μακάριου Μυριανθέως –μετέπειτα Αρχιεπισκόπου Κύπρου Μακάριου Β΄– μια εκλογή που συμπίπτει με την εκλογή του ως Αρχιεπισκόπου Κύπρου εξήντα εννέα χρόνια από σήμερα και συγκεκριμένα στις 5 Οκτωβρίου του 1947.

Τα γεγονότα στην πόλη και την επαρχία της Κερύνειας διαδραματίστηκαν όταν ο αποικιακός γραμματέας ζήτησε με σχετικό του τηλεγράφημα προς τον διοικητή της Κερύνειας να πληροφορηθεί τις προθέσεις του μητροπολίτη της Κερύνειας Μακαρίου. (Στο μεταξύ είχε προηγηθεί η εξέγερση στη Λευκωσία κι η πυρπόληση του Κυβερνείου από το πλήθος).

Ο διοικητής τον πληροφόρησε πως ο μητροπολίτης σκόπευε να μεταβεί στη Λευκωσία το πρωί της Κυριακής. Έτσι ο Storrs πρόσταξε πως ο μητροπολίτης με κανέναν τρόπο δεν θα επιτρεπόταν να φτάσει στη Λευκωσία.

Έτσι, παρά την έντονη αντίδραση του μητροπολίτη, ο Μακάριος εξαναγκάστηκε να επιστρέψει στην Κερύνεια. Ο μητροπολίτης, μετά την απαγορευτική διάταξη για είσοδο του στη Λευκωσία, κατευθύνθηκε κατά την επιστροφή του

στην Κερύνεια, στην εκκλησία του Αρχαγγέλου της Κερύνειας και μόλις η δέηση τέλειωσε, μίλησε στο πλήθος με φωνή παλλόμενη: «Ακολουθήστε με στη Σεβέρειο. Πήγα το πρωί στη Λευκωσία, μα έξω από την πόλη με σταμάτησαν οι ξιφολόγχες».

Ο Μακάριος κατακεραύνωσε τη βρετανική πολιτική στο Κυπριακό, υπογράμμισε την ελληνικότητα της Κύπρου κι αξίωσεν επιτακτικά την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Μετά το πέρας της ομιλίας του μητροπολίτη το πλήθος κατευθύνθηκε στο Διοικητήριο, όπου νεαροί υπέστειλαν και καταξέσχισαν τη βρετανική σημαία κι ανύψωσαν την ελληνική.

Γύρω στις 9:30 το βράδυ εκατοντάδες διαδηλωτές από γειτονικά χωριά κατευθύνονταν στην πόλη της Κερύνειας, εκσφενδονίζοντας βαριές πέτρες και άλλα υλικά προς το αστυνομικό σώμα.

Ακολούθησαν διαταγές επανειλημμένες για διάλυση του πλήθους, που – αντίθετα – προσέγγιζε το ένοπλο στρατιωτικό απόσπασμα. Επιχείρηση για διάλυση του πλήθους από τα μέλη του βασιλικού συντάγματος κ.ά. στρατιωτικά αγήματα απέτυχε, με το πλήθος να παραγνωρίζει και την επέλαση με εφόπλου λόγχη του στρατιωτικού αγήματος. Αντίθετα, το πλήθος των διαδηλωτών συνέχισε τον καταιγιστικό λιθοβολισμό, που παρά τις στρατιωτικές υποδείξεις, επιτεινόταν. Έτσι, δόθηκε διαταγή από ένοπλο σώμα να

πυροβολήσει το πλήθος. Τρεις διαδηλωτές πληγώθηκαν σοβαρά! Πρόκειται για τους: Νικόλα Χριστοφή, από τον Άγιο Γεώργιο, τον Γρηγόρη Χατζήμιχαηλ, από τον Άγιο Αμβρόσιο, και τον Μιχαήλ Ιωάννου, από τον Καραβά, που πέθανε από τις πληγές που δέχτηκε.

ΕΞΟΡΙΣΑΝ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ, ΦΥΛΑΚΙΣΑΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Ο STORRS διέταξε νέα στρατιωτικά αγήματα να κατευθυνθούν στην Κερύνεια και ταυτόχρονα τη σύλληψη του μητροπολίτη της Κερύνειας, γεγονός που επιτεύχθηκε με την αττοστολή στην Κερύνεια έμφορτων οχημάτων με ένοπλα αγήματα στρατού. Τα βρετανικά στρατιωτικά αποσπάσματα, ύστερα από σχετική κυκλωτική κίνηση, μπήκαν στη Μητρόπολη, γύρω της δύο μετά τα μεσάνυχτα, κατέπνιξαν την αντίσταση περίπου 50 οπλοφορούντων πολιτών και συνέλαβαν τον μητροπολίτη που καταβλήθηκε, ύστερα από απεγνωσμένη αντίσταση που αντέταξε: «Καταβλήθηκε από τους φρουρούς που τον συνόδευαν «He was overpowered» και αφού ρίχτηκε σε φορητό, μεταφέρθηκε στις Κεντρικές Φυλακές Λευκωσίας, απ' όπου εξορίστηκε.

Οι Βρετανοί αποικιοκράτες συνέλαβαν τελικά στη Λευκωσία, όπου τον επισήμαναν, τον Σάββα Λοϊζίδη -μέλος της Κυπριακής Αντιπροσωπείας στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ (1954),

Ο Μητροπολίτης Κερύνειας, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Β' Μυριανθεύς.

εθναρχικό σύμβουλο και βουλευτή Αθηνών- ενώ απαγόρευσαν την εξάσκηση επαγγέλματος, φυλακίζοντας τους τέσσερις ταραξίες εκπαιδευτικούς, τους θεόκλητο Σοφοκλέους, Ευθύβουλο Ανθούλη, Γεώργιο Καραγιάννη και Γεώργιο Ζαμπόν.

Η λαϊκή αντίδραση για τη σύλληψη του μητροπολίτη της Κερύνειας ήταν μεγάλη. Έτσι ο διοικητής της Κερύνειας υπογραμμίζει, με σχετικό του τηλεγράφημα, την ανάγκη της παρουσίας στην Κερύνεια των στρατιωτικών του Βασιλικού Συντάγματος, γιατί υπήρχε ενδεχόμενο να δημιουργηθούν νέες ταραχές λόγω της σύλληψης του μητροπολίτη. Διαρρήξεις αστυνομικών σταθμών σημειώθηκαν στον αστυνομικό σταθμό Δικώμου, απ' όπου κλάπηκαν όπλα, ενώ συλλήψεις -που ουσιαστικά απέτυχαν- συνελήφθησαν δύο μόνο άτομα- προσπάθησαν να διενεργηθούν στο Κάρμι, Κάτω Δίκωμο και Άγιο Αμβρόσιο.

Τα παρασκήνια του πολέμου

Τον Γιάννη Σπανού

Οι αλήθειες της Ιστορίας δεν μπορούν να παραμείνουν κρυμμένες

Πέρα από τις κωδωνοκρουσίες και τις ζητωκραυγές, μακριά από τους αντίλαλους των ρητόρων και την ηχώ του πολεμικού Αρμαγεδδώνα του '40, στα σκοτεινά των ξένων επεμφημιών και της παραμυθολογίας, ο πόλεμος που ο ιταλικός φασισμός κήρυξε εναντίον της Ελλάδας, έχει πολλά μυστικά, που, οι σκοπιμότητες και οι πολιτικές υποτέλειες, προσπάθησαν να αποκρύψουν, προς όφελος, βέβαια, της παντοδυναμίας των ξενοκρατιών. Είναι οι αλήθειες της ιστορίας, που δεν μπορούν να παραμείνουν κρυμμένες. Γιατί οι πραγματικότητες μπορεί να παραμένουν για ένα διάστημα στο μισοσκόταδο, μα από τη φύση τους πάντα έρχονται στο φως και λάμπουν, είτε αρέσει είτε εκθέτει τους δράστες των γεγονότων. Άλλως τε η προπαγάνδα δεν έχει διάρκεια. Υπόκειται στις υπαγορεύσεις της νομοτέλειας της δημιουργίας, όπως και η προβολή των ινδαλμάτων με τα πήλινα πόδια.

Τον πόλεμο του 1940, ούτε οι Έλληνες ήθελαν ούτε ο Χίτλερ. Τον πόλεμο ήθελαν ο Μουσολίνι για να δρέψει, όπως νόμιζε ο αφελής, εύκολες δάφνες και

Γιάννης Σπανός

κάποιοι από τους «συμμάχους» της δύσμοιρης ελληνικής εξουσίας της εποχής. Και ιδού γεγονότα:

Ο Ιωάννης Μεταξάς επεδίωκε ελληνική ουδετερότητα στη διεθνή σύρραξη. Γι' αυτό είχε μυστικές συνομιλίες με τον Γερμανό πρέσβη Έρμπαχ στην Αθήνα στις οποίες ρυθμίστηκε και διπλωματική αποστολή στο Βερολίνο για επαφές με τον Χίτλερ. Στην αποστολή μετείχε και ο ανώτατος διπλωμάτης Αλέξης Κύρου, Πρόξενος της Ελλάδας στην Κύπρο το 1931, εμπνευστής της εξέγερσης των Οκτωβριανών. Επί της αποστολής και η προ ετών αρθρογραφία του πρέσβη Ι. Κοραντή στην «Εστία».

Εξ άλλου η κατασκευή της οχρωματικής γραμμής Μεταξά στη Βόρεια Ελ-

λάδα, ήταν αποτέλεσμα της πρόνοιας του τότε Πρωθυπουργού-δικτάτορα από 4ης Αυγούστου, 1936.

Ο Ιταλός δικτάτορας κήρυξε τον πόλεμο την αυγή της Δευτέρας της 28ης Οκτωβρίου 1940, στέλνοντας τον Γκράτσι με το τελεσίγραφο του στον Μεταξά, στις 3 το πρωί, για να ζητήσει διέλευση των στρατευμάτων του από το ελληνικό έδαφος. Ο Πρωθυπουργός επέλεξε τον πόλεμο με τη φράση στα Γαλλικά: *Alors e' est la guerre* (= πόλεμος λοιπόν). Δυο μέρες μετά, την Τετάρτη, η εφημερίδα «Ελληνικό Μέλλον» (Αρχείο Γ. Σπανού), κυκλοφόρησε με το κύριο άρθρο «ΟΧΙ» του διευθυντού της Νίκου Π. Ευστρατίου. Το «όχι» υψώθηκε σε εθνικό σύνθημα που η βροντή του απλώθηκε στα πέρατα σφραγίζοντας την αιωνιότητα της ελληνικής ψυχής.

Ο λαός αδελφωμένος ανηφόρησε στα χιονοσκεπαστα βουνά με τα λίγα όπλα, τις κιθάρες και τα μαντολίνα και αντιμετώπισε ηρωικά τη στρατιά των 6 πανοπλων μεραρχιών με τις 72 χιλιάδες, συνέτριψε στην Κορυτσά (22 Νοεμβρίου) τον φασισμό και εξευτέλισε την «εαρινή επίθεση» στις 9 Μαρτίου 1941, με επί κεφαλής τον Ντούτσε, ρίχνοντας τον επιδρομέα στη θάλασσα της Βορείου Ηπείρου.

Ο Χίτλερ δεν ήταν ενημερωμένος για την ιταλική επιδρομή. Βρισκόταν στο

Υβουάρ του Βελγίου, είχε ζητήσει συνάντηση με τον Μουσολίνι για τις 28 Οκτωβρίου στη Φλωρεντία κι όταν, αργά πια, πληροφορήθηκε τον πόλεμο είπε: «Η ηλιθιότητα των συμμάχων μας άγγιξε την παραφροσύνη».

Ο στρατάρχης Βίλχελμ Κάιτελ βρισκόταν στο Ίνσμπουργκ της Αυστρίας και δήλωσε στον Ιταλό στρατάρχη Μπαντόλιο (15 Νοεμβρίου) ότι αν το ήξερε, θα πήγαινε στη Ρώμη για να αποτρέψει την εκστρατεία. Στη δίκη της Νυρεμβέργης (4 Απριλίου 1946) επιβεβαίωσαν την αντίθεση στον πόλεμο ο Κάϊτελ, ο Γκαϊρίνγκ κι ο Ρίμπεντροπ ενώ ο Χίτλερ επιστρέφοντας από τη Φλωρεντία δήλωσε αγανακτισμένος στους Κάιτελ, Χάλντερ, Γιολντ, Μπράουχιτς, ότι δεν εμπιστευόταν τις διοικητικές ικανότητες των Ιταλών. Τελικά ο Γερμανός δικτάτορας έστειλε τις σιδηρόφρακτες μεραχίες της Βέρμαχτ στα Βαλκάνια και στην Ελλάδα για να αποσύσει από τον Άξονα τη ντροπή της ήττας από τους Έλληνες, αλλά έχασε πολύτιμο χρόνο που προδίκασε την έκβαση του πολέμου στη Σοβιετική Ένωση. Οι Ρώσοι με τον χειμώνα τους συνέτριψαν τους Γερμανούς.

Οι απώλειες για την Ελλάδα τραγικές. Τετρακόσιες χιλιάδες νεκροί στον πόλεμο, ένα εκατομμύριο νεκροί στην κατοχή, πλήρης οικονομική καταστροφή, κοινωνική εξαθλίωση και συνέπειες

ολέθριες που παρατείνονται μέχρι σήμερα.

Υπάρχουν όμως και οι σύμμαχοι. Οι Άγγλοι. Όταν ο Μεταξάς ζήτησε στρατιωτική ενίσχυση (συνομιλία Μεταξά - Άγγλου πρέσβη, 17 Νοεμβρίου) δεν ανάλαβαν τις ευθύνες τους. Επί πλέον: Αρνήθηκαν να επιτρέψουν εγκατάσταση του βασιλιά και της ελληνικής Κυβέρνησης στην Κύπρο (αίτημα του Πρωθυπουργού Κορυζή 13ης Απριλίου 1940) μετά τη διάσπαση της γραμμής Αλιάκμονα. Περαιτέρω, οι Άγγλοι αρνήθηκαν εγκατάσταση στην Κύπρο 55 χιλιάδων νεοσυλλέκτων που θα συμπλήρωναν την εκπαίδευσή τους για να προωθηθούν στη Μέση Ανατολή. Υπενθυμίζω παλαιότερη αρθρογραφία μου στον «Φιλελεύθερο» για την αρνη-

τική θέση των Άγγλων στην μεσολάβηση του Χίτλερ για τερματισμό του ελληνοϊταλικού πολέμου.

Επισημαίνονται οι αντιστάσεις: Ελλάδα 216 μέρες. Απώλειες εχθρών 19,6%. Γαλλία: 38 μέρες. Απώλειες εχθρών 4,8%. Ολλανδία 5 μέρες. Απώλειες εχθρών 0,9%. Δανία: παραδόθηκε σ' έναν Γερμανό ποδηλάτη!

Πληθυσμιακές αναλογίες: Ελλάδα 7 εκατομμύρια. Ιταλία 45. Γερμανία 85.

Και έπονται οι συμμαχικές διασκέψεις των συμμάχων Πόσδαμ, Μόσχας, Γιάλτας, που οι «φίλοι» άφησαν ήσυχη την Ελλάδα στα νεκροταφεία της, ενώ σύμπαλλαν τη φωτιά του Εμφυλίου (154.000 νεκροί) που βύθιζε όσα απέμειναν στην άβυσσο του ολέθρου.

28η Οκτωβρίου 1940

Σχόλιο Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Το ηρωικό έπος του 1940 είναι ο τηλαυγής φάρος της νεότερης ιστορίας μας, ο οποίος φωτίζει ες αεί τον δρόμο της ιστορικής μοίρας του γένους των Ελλήνων, ιδιαίτερα σήμερα, που χειμάζεται κάθε ανώτερο ιδανικό και αξία.

Είναι μια μέρα σύμβολο, μια μέρα ύψιστης ατομικής και πανεθνικής ευθύνης, αποφασιστικότητας, αλλά και σταθμός υπέρβασης της λαϊκίστικης ιδιοτέλειας και του κάθε είδους διχασμού.

Μια μέρα, που από την τρισχιλιετή ιστορική μας συνείδηση ξεπήδησε και πάλιν ως ορμητικός χειμαρρος η ελληνοπρεπέστατη απόκριση, το βροντώδες

και αδιαμφισβήτητο ΟΧΙ. Ένα ΟΧΙ παράτολμο, απίστευτο για την εποχή αλλά έμπυχο και ελληνικότατο που θα φωτίζει και θα καθοδηγεί τους Έλληνες οσάκις έχουν δύσκολα, οπότε θα απαιτείται μόνιμη σύμπνοια και σταθερότητα στις αρχές της πίστης και της παράδοσής μας.

Παραθέτουμε το ιταλικό τηλεσίγραφο της 28ης Οκτωβρίου 1940, το διάγγελμα του Ιωάννη-Μεταξά προς τον ελληνικό λαό, το πρώτο πολεμικό ανακοινωθέν και τις δυσχέρειες του πολέμου, μέσα από τις γραμμές των οποίων εκπληγάζουν τα ως άνω και πολλά άλλα.

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΤΗΛΕΣΙΓΡΑΦΟ

Στις 3 τα μεσάνυχτα της 28ης Οκτωβρίου ο πρεσβευτής της Ιταλίας στην Ελλάδα, κόμης Γκράτσι, επιδίδει στον πρωθυπουργό της Ελλάδας, Ιωάννη Μεταξά, το παρακάτω τηλεσίγραφο:

(απόσπασμα)

...Η ουδετερότης της Ελλάδος απέβη ολονέν και περισσότερο απλώς και καθαρώς φαινομενική. Η ευθύνη διά την κατάστασιν ταύτην πίπτει πρωτίστως επί της Αγγλίας και επί της προ-

θέσεώς της όπως περιπλέκη πάντοτε άλλας χώρας εις τον πόλεμον. Η Ιταλική Κυβέρνησις θεωρεί έκδηλον ότι η πολιτική της Ελληνικής Κυβερνήσεως έτεινε και τείνει να μεταβάλη το ελληνικόν έδαφος, ή τουλάχιστον να επιτρέψη όπως το ελληνικόν έδαφος μεταβληθή εις βάσιν πολεμικής δράσεως εναντίον της Ιταλίας. Τούτο δεν θα ηδύνατο να οδηγήση ή εις μίαν ένοπλον ρήξιν μεταξύ της Ιταλίας και της Ελλάδος, ρήξιν την οποίαν η Ιταλική

Έκτακτο παράρτημα της εφημερίδας «Ασύρματος» αναγγέλλει την έναρξη των Εχθροπραξιών.

Κυβέρνησις έχει πάσαν πρόθεσιν να αποφύγη.

Όθεν, η Ιταλική Κυβέρνησις κατέληξεν εις την απόφασιν να ζητήσει από την Ελληνικήν Κυβέρνησιν -ως εγγύησιν διά την ουδετερότητα της Ελλάδος και ως εγγύησιν δια την ασφάλειαν της Ιταλίας- το δικαίωμα να καταλάβη διά των ενόπλων αυτής δυνάμεων, διά την διάρκειαν της σημερινής προς την Αγγλίαν ρήξεως, ωρισμένα στρατηγικά σημεία του ελληνικού εδάφους. Η Ιταλική Κυβέρνησις ζητεί από την Ελληνικήν Κυβέρνησιν όπως μη εναντιωθή εις την κατάληψιν ταύτην και όπως μη παρεμποδίση την ελευθέραν διέλευσιν των στρατευμάτων των προοριζομένων να την πραγματοποιήσωσι. Τα στρατεύματα ταύτα δεν παρουσιάζονται ως εχθροί του ελληνικού λαού και η Ιταλική Κυβέρνησις δεν προτίθεται ποσώς, διά της προσωρινής κατοχής στρατηγικών τινών σημείων, επιβαλλομένης υπό της ανάγκης των περιστάσεων και εχούσης καθαρώς αμυντικόν χαρακτήρα, να θίξη οπωσδήποτε την κυριαρχίαν καί την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος.

Η Ιταλική Κυβέρνησις ζητεί από την Ελληνικήν Κυβέρνησιν όπως δώσει αυθωρεί εις τας στρατιωτικές αρχάς τας αναγκαίας διαταγάς ίνα η κατοχή αυτή δυνηθή να πραγματοποιηθή κατά ειρηνικόν τρόπον. Εάν τα ιταλικά στρατεύματα ήθελον συναντήση αντίστασιν, η αντίστασις αυτή θα καμφθή διά των όπλων και η Ελληνική Κυβέρνησις θα έφερε τας ευθύνας, αι οποίαι ήθελον προκύψη εκ τούτου.

Αθήναι τη 28η Οκτωβρίου 1940/XIX

Από το βιβλίο του Θ. Παπακωνσταντίνου, Η μάχη της Ελλάδος, 1940-1941.

... και η απάντησις:

Από την Επίσημη Ελλάδα ...

Όλοι στους δρόμους, ο πόλεμος έχει αρχίσει.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

Η στιγμή επέστη που θα αγωνισθώμεν δια την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος, την ακεραιότητα και την τιμήν της. Μολονότι ετηρήσαμεν την πλέον ανστηράν ουδετερότητα και ίσην προς όλους, η Ιταλία, μη αναγνωρίζουσα εις ημάς το δικαίωμα να ζώμεν ως ελεύθεροι Έλληνες, μου εξήτησε σήμερον την 3ην πρωινήν την παράδοσιν τμημάτων του εθνικού εδάφους, κατά την ιδίαν αυτής βούλησιν, και μου ανεκοίνωσεν ότι, προς κατάληψιν αυτών, η κίνησις των στρατευμάτων

**Αναχώρηση για το μέτωπο
με το χαμόγελο στα χείλη.**

της θα ήρχιζε την 6ην πρωινήν. Απήντησα εις τον ιταλόν Πρέσβυν ότι θεωρώ και το αίτημα αυτό καθ' εαυτό και τον τρόπον με τον οποίον γίνεται τούτο ως κήρυξιν πολέμου της Ιταλίας κατά της Ελλάδος. Τώρα θα αποδείξωμεν εάν πράγματι είμεθα άξιοι των προγόνων μας και της ελευθερίας, την οποίαν μας εξησφάλισαν οι προπάτορές μας. Όλον το Έθνος ας εγερθή σύσσωμον. Αγωνισθήτε διά την Πατρίδα, τας γυναίκας, τα παιδιά σας και τας ιεράς μας παραδόσεις.

Νυν υπέρ πάντων ο αγών.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

«Αι ιταλικάι στρατιωτικάι δυνάμεις προσβάλλουν από της 5.30 σήμερον τα ημέτερα τμήματα προκαλύψεως της ελληνοαλβανικής μεθορίου. Αι ημέτεροι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους.»

ΟΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η πορεία προς το μέτωπο

Νύχτα πάνω στη νύχτα βαδίζαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο, ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, όπου, φορές, εκαταβούλιαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά ψυχάλιζε στους δρόμους έξω, καθώς μες στην ψυχή μας. Και τις λίγες φορές όπου κάναμε στάση να ξεκουραστούμε, μήτε που αλλάζαμε κουβέντα, μονάχα σοβαροί και αμίλητοι, φέγγοντας μ' ένα μικρό δαδί, μία-μία εμοιραζόμασταν την σταφίδα. Ή φορές πάλι, αν ήταν βολετό, λύναμε βιαστικά τα ρούχα και ξυνόμασταν με λύσσα ώρες πολλές, όσο να τρέξουν τα αίματα. Τι μας είχε ανέβει η ψείρα ως το λαιμό, κι ήταν αυτό πιο κι απ' την κούραση ανυπόφορο. Τέλος, κάποτε ακουγότανε στα σκοτεινά η σφυρίχτρα, σημαδί ότι κινούσαμε, και πάλι σαν τα ζα τραβούσαμε μπροστά να κερδί-

σουμε δρόμο, πριχού ξημερώσει και μας βάλουνε στόχο τ' αεροπλάνα. Επειδή ο Θεός δεν κάτεχε από στόχους ή τέτοια, κι όπως το 'χει συνήθειό του, στην ίδια πάντοτε ώρα ξημέρωνε το φως.

Τότες, χωμένοι μες στις ρεματιές, γέραμε το κεφάλι από το μέρος το βαρύ, όπου δε βγαίνουνε όνειρα. Και τα πουλιά μάς θύμωναν, που δε δίναμε τάχα σημασία στα λόγια τους - ίσως και που ασκημίζαμε χωρίς αιτία την πλάση.

Οδυσσέα Ελύτη, «Άξιον Εστί»

Μάχη με τα χιόνια. . . χιόνια, χιόνια, παντού χιόνια.

Δεν είχα δει ξανά τέτοια λάσπη

Δεν είχα δει, ούτε νομίζω πως θα δω ξανά τέτοια λάσπη στη ζωή μου. Πάταγες στην αρχή ανύποπτος πάνω της και βυθιζόσουν, βυθιζόσουν, βούλιαζες, ως τους αστραγάλους, ως τη μέση του ποδιού, ως το γόνατο -καταπνιόταν όλη η μπότα σου κι αισθανόσουν πια την υγρή παγωνιά να διαπερνά την κυλότα σου γύρω στα μπούτια σου.

Παραπατούσες, το πόδι σου δεν ξεκολλούσε, όσο και να το τράβαγες μ' όλη σου τη δύναμη και με τα δυο σου χέρια ή το νιωθες να σηκώνεται μόνο του, αφήνοντας τη μπότα σου στο βυθό. Τότε φώναζες στους άλλους να σταματήσουν, να μη προχωρούν:

«Για θα χαθούμε, παιδιά, θα χαθούμε! Περιμένετε! Δεν μπορώ να βγω». Ο πιο κοντινός σου τότε σε βοηθούσε - κ' η ίδια κατάσταση άρχιζε πάλι και πάλι

**Αλέξανδρου Αλεξανδράκη.
Έτσι πολεμούσαμε.**

σε κάθε δέκα βήματα. Δεν ξέρω πόσο χρειάστηκε να περάσουμε αυτό το καταραμένο μέρος - μα μου φαίνεται πως θα κάναμε περισσότερο από ώρα.

Γιάννη Μπεράτη, Το πλατύ ποτάμι

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΠΠΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΘΡΕΑΣ

Από την «Ορθόδοξην Μαρτυρία» αρ. 109

Κατά κανόνα, ὅλοι οἱ γνωστοί Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν πρώτων ἑξὶ αἰώνων, συγκαταλέγονται καί στό ἁγιολόγιό της. Μιά τέτοια ἁγία μορφή ὑπῆρξε καί ὁ Ἀ΄ ἐπίσκοπος τῶν Χυτρών, δηλ. τῆς σημερινῆς τουρκοκρατούμενης Κυθρέας, ὁ ἅγ. Πάππος.

Τό ὅτι στούς πολλούς εἶναι ἄγνωστος, ὀφείλεται μᾶλλον στήν ἔλλειψη πολλῶν στοιχείων γιά τή ζωή του. Καί, ὅμως, ἀπό τίς λίγες πληροφορίες πού ἔχουμε, φαίνεται ὅτι ἦταν γνωστός γιά τήν ἁγιότητα τοῦ βίου του, τουλάχιστον μέχρι καί τόν 15ον αἰώνα.

Τίς περισσότερες καί ἀρχαιότερες πληροφορίες ἀντλοῦμε ἀπό τό ἔργο: «Βίος τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Πόλεως Κωνσταντίας τῆς Κύπρου» (P.G., Migne - Ἑλληνική Πατρολογία τ. 41, 24-114), τό ὁποῖο γράφτηκε ἀπό τούς μαθητές τοῦ ἁγ. Ἐπιφανίου, Ἰωάννη καί Πολύβιο ἐπίσκοπο πόλεως Ρινοκουρούρων.

Ἀναφερόμενοι, λοιπόν, οἱ δύο μαθητές στήν ἐκλογή τοῦ δασκάλου τους ὡς Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, γράφουν καί τά ἑξῆς: «Ἦσαν οὖν ἅπα-

ντες οἱ ἐπίσκοποι τῆς νήσου συναχθέντες ἐπὶ τό χειροτονῆσαι τόν δυνάμενον ποιμαίνειν τήν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ. Ἦσαν οὖν ἡμέρας ἐπὶ τό αὐτό ἔχοντες καί δεόμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τόν δυνάμενον χρησιμεῦσαι ἐπὶ τῆς ἱερωσύνης. Ἦν δέ τις τῶν ἐπισκόπων ὅσιος ἀνὴρ ἀπό σημείων κε΄ τῆς Σαλαμινέων πόλεως χειροτονηθεῖς ἐν πόλει οἰκτρᾷ, Κυθρίᾳ καλουμένη. Τοῦτο ἔλεγον ἔχειν ἐν τῇ ἐπισκοπῇ πεντηκονταοκτώ ἐνιαυτούς. Οὗτος κατηξιώθη καί μαρτυρίου καί πολλά παθῶν διά τόν Χριστόν, ἀπελύθη ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Τοῦτον ἔλεγον κεκρατῆσθαι μετὰ Γελασίου τοῦ ἐπισκόπου τῆς Σαλαμινέων πόλεως ἐπὶ τό μαρτυρῆσαι. Ἦν δέ τό ἐν γεννητοῖς αὐτοῦ ὄνομα τό ὑπὸ τῶν γονέων τεθεμένον Πάππος, ὃς ἦν καί αὐτός μετὰ τῶν ἐπισκόπων. Τοῦτον εἶχον ἅπαντες οἱ ἐπίσκοποι ὡς πατέρα, διά τε τήν ἐν Χριστῷ ὁμολογίαν, καί διά τά ἔτη τῆς ἐπισκοπῆς. Ἦν δέ καί πρόγνωσιν Θεοῦ ἔχων. Τούτῳ ἀπεκαλύφθη περὶ Ἐπιφανίου, ὅπως χειροτονηθῇ ἐπὶ τῆς Σαλαμινέων Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος».

Ἀπό τά ἀναφερθέντα λοιπόν βλέπουμε

πώς ὁ Πάππος ὑπῆρξε «ὅσιος ἀνὴρ». Τό 367 — ἔτος ἐκλογῆς τοῦ ἁγ. Ἐπιφανίου ὡς ἐπισκόπου Σαλαμίνος — εἶχε ἤδη ἀρχιερατεύσει στήν ἐπισκοπή Κυθρέας γιά 58 χρόνια (310-368 μ.Χ.). Ἦταν Ὁμολογητής τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, δηλ. ἐπέζησε μαρτυρίου, τό ὁποῖο ὑπέστη ἐξαιτίας τῆς πίστεως του καί τῆς διδασκαλίας του γιά τόν Τριαδικό Θεό. (Μάλιστα μαρτύρησε μαζί μέ τόν ἁγ. Γελάσιο, τόν ἐπίσκοπο Σαλαμίνος, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, παρέστη στήν Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδο τό 325 στή Νίκαια). Ἀκριβῶς, λοιπόν, ἐξαιτίας τῆς ὁμολογίας του αὐτῆς καί τοῦ μαρτυρίου του, ἀλλά καί τῆς πολυχρονῆς του ἀρχιερωσύνης, τόν εἶχαν καί τόν σέβονταν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπίσκοποι ὡς πνευματικό τους πατέρα. Ἀκόμη, εἶχε ὁ ὅσιος Πάππος καί τό χάρισμα τῆς θείας πρόγνωσης. Γι' αὐτό ἀκριβῶς τοῦ ἀποκαλύφθηκε ἀπό τό Θεό ὅπως χειροτονήσει τόν Ἐπιφάνιο ἐπίσκοπο Σαλαμίνος.

Πραγματικά εἶναι ἐνδιαφέροντα τά ὅσα γράφονται στή συνέχεια τοῦ «Βίου» γιά τήν ἐκλογή τοῦ Ἐπιφανίου στήν ὁποία διαδραματίζει πρωταρχικό ρόλο ὁ ἁγ. Πάππος. Ὁ ὅσιος κατεβαίνει στή Σαλαμίνα βοηθούμενος ἀπό δύο διακόνους, συνοδευόμενος ἀπό ἄλλους τρεῖς ἐπισκόπους. Ἀνευρίσκουν τόν Ἐπιφάνιο στήν ἀγορά, ὁ ὁποῖος ἐτοιμαζόταν νά ἀναχωρήσει ἀπό τήν Κύπρο. Τόν καλοῦν νά τοῦς ἀκολου-

θήσει σέ ἐκκλησία καί ἐκεῖ «διά τῆς βίας» τόν χειροτονοῦν ἐπίσκοπο Σαλαμίνος καί μάλιστα «ἀθρόον». Ὁ Ἐπιφάνιος κλαίγοντας διαμαρτύρεται κατά τοῦ Πάππου. Ὁ Πάππος παίρνει τόν λόγο καί ἐξηγεῖ στόν Ἐπιφάνιο τή θεία πρόγνωση πού εἶχε γι' αὐτόν καί τήν ἐκλογή του: «Ἐχρῆν μέν ὑμᾶς σιωπῆσαι, ὃ τέκνον Ἐπιφάνιε. Γίνομαι δέ ἄφρων αὐτός μοι τήν ζήτησιν ποιησάμενος. Τῶν γάρ Πατέρων συναχθέντων ὧδε, ἀπεδώκασι τῷ Θεῷ ἐπίμνησιν τοῦ ἐπισκόπου. Καί μοι πόνον ἐπέφερον πάντες οὗτοι λέγοντες πρός μέ τόν ἁμαρτωλόν. Εὐχου προθύμως καί ἀποκαλυφθήσεται σοι.

Ἐμοῦ δέ ἑαυτόν καθείρξαντος ἐν ὁσπιτίῳ, παρεκάλουν τόν Σωτήρα περὶ τοῦ τοιούτου ἁστραπή δέ ἔλλαμψεν ἐν τῷ κελλίῳ· ἤκουσα δέ καί φωνήν διδομένην πρός μέ τόν ἁμαρτωλόν: Πάππε, Πάππε, φησίν, ἄκουε. Ἐγώ δέ ἔμφοβος γενόμενος εἶπον. Τί ἐπιτρέπει ὁ Κύριός μου; εἶπεν δέ πρός μέ μετ' εὐμενίας. Ἀνάστα, παράλαβε μετὰ σεαυτοῦ ἓνα τῶν διακόνων, καί ἐπικάτελθε ἐν τῷ ἐμπορίῳ. Καί ἰδοὺ δὴ μοναχός ἐκεῖ παρὰ τῷ πρᾶτῃ ὠνεῖται σταφυλᾶς. Δύο μοναχοὺς ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ, Ἐλισσαίου τήν κεφαλὴν τό ἐκτύπωμα, τοῦτον χειροτόνησον εἰς ἐπίσκοπον. Ἀλλά μή ἀναγγείλῃς αὐτῷ, μήποτε ἀποδράσῃ. Τό δέ ὄνομα αὐτοῦ καλεῖται Ἐπιφάνιος. Γέγονα ἄφρων, τέκνον. Αὐτός μέ ἠνάγκασας. Βλέπε τί ποιεῖς καί προ-

σεχε σεαυτώ. Ἐγώ γάρ ἀπεστάλην ὃ ὄφειλα ποιῆσαι ἐποίησα. Ἀθῶός εἰμι. Σύ ὄψη ἐπὶ πᾶσι τούτοις. Ἀκούσας δέ ταῦτα Ἐπιφάνιος ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ προσεκύνησεν Πάππον εἰπὼν. Μὴ ὀργίζου, Πάτερ, φησὶν, ἁμαρτωλός ἄνθρωπός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπαρκῶ πρὸς τό μέτρον τῆς ἱερωσύνης, καὶ προσκυνήσας πάντας προετρέπετο αὐτούς ἐπὶ τό ἄριστον. Καὶ ἀριστησάντων αὐτῶν (πάντων τῶν Πατέρων) ἐπορεύθησαν ἕκαστος ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ» (34-35).

Στό «Βίον καὶ πολιτείαν τοῦ ἐν ἁγίοις καὶ θαυματουργοῦ πατρός ἡμῶν Δημητριοῦ ἐπισκόπου Χυτρίδων, μιᾶς τῶν ὑπὸ τὴν Κυπρίων νῆσον» πού ἔγινε ἐπίσκοπος Χύτρων τόν 9ον αἰώνα, ἀναφέρονται τά ἑξῆς σχετικά μέ τὴν ἁγιότητα τοῦ ὁσίου Πάππου: «Ἐν τῇ πόλει (τῶν Χύτρων) ἐν ἣ πρό πολλῶν Πάππος τε καὶ Ἀθανάσιος, οἱ τῷ τῆς φύσεως συνδέσμῳ ὡς τῷ τοῦ πνεύματος συνδεόμενοι καὶ μεγάλων αὐτουργοὶ θαυμάτων γενόμενοι, κατὰ διαδοχὴν τὴν καθέδραν ἐδέξαντο».

Ὁ χρονογράφος τῆς Κύπρου, τοῦ 15ου αἰώνα, Λεόντιος Μαχαιρᾶς στό «Χρονικόν» του ὅταν καταγράφει τίς 14 ἐπισκοπές πρὶν τὴ Φραγκοκρατία, ἀναφέρει: «Δημητριοῦ, Πάππου, Ἀθανασίου, Εὐσταθίου, Νικήτα ἐπισκόπου Κυθηραίων» καὶ ἀποτελεῖ ἀκόμη μιὰ ὕστερη μαρτυρία γιὰ τόν Ὅσιο.

Πότε τελεῖται ἡ μνήμη του;

Στόν Συναξαριστή, τὴν 3η τοῦ μηνός Ἰουνίου, ἀναφέρεται ἡ μνήμη ὁσίου μέ τό ὄνομα Πάππος: «Ὁ Ὅσιος Πάππος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Καὶ ἀκολουθοῦν οἱ στίχοι: Τέθνηκε Πάππος, οὐχὶ πάππος ἐγγόνων, πατήρ δέ μᾶλλον ἀρετῶν θυγατέρων». Δέν ὑπάρχει ὅμως κανένα ὑπόμνημα. Ὁ δόκιμος συγγραφέας ἀγιολογικῶν κειμένων Μητρ. πρώην Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης, στό ἔργο του «Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» (1935), σημειώνει: «Εἶναι ἄρα γε οὗτος ὁ ἐπίσκοπος Χύτρων τῆς Κύπρου ὁ χειροτονήσας τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον Κύπρου;» Στὴ συνέχεια μᾶς παραθέτει τὴν πληροφορία πὺς στόν Συναῖτικόν Κώδικα 140, ἀναφέρεται κατὰ τὴν 24ην Ὀκτωβρίου μνήμη: «Πάππου ἐπισκόπου Σκύθρου τῆς Κύπρου».

Τό πιθανότερο φαίνεται πὺς στήν ἀντιγραφή τοῦ Κώδικα τό «Χύτρων - Κύθρων» ἔγινε «Σκύθρου», ἐφόσον δέν ὑπάρχει γνωστὴ ἐπισκοπὴ στήν Κύπρο μέ τέτοιο ὄνομα. Πολύ νεώτερα ἀγιολογικά κείμενα ἔχουν τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ὡς ἡμέρα μνήμης τοῦ Ὀσίου.

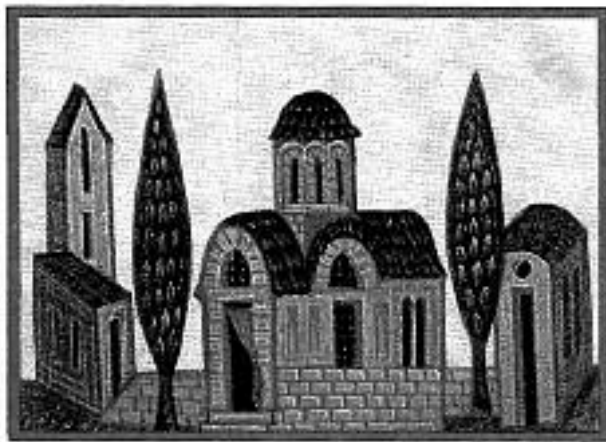
Τέλος, νὰ ἀναφέρουμε καὶ τὴν ἑξῆς σημαντικὴ πληροφορία: ὁ ἱστοριοδίφης Νέαρχος Κληρίδης (1892-1969), στό βιβλίο του «Χωριά τῆς Κύπρου», γράφοντας γιὰ τό χωριό τῆς ἐπ. Ἀμμοχώστου Ἅγιος Σέργιος (βρίσκεται πολὺ κοντά

στήν τουρκοκρατούμενη σήμερα ἀρχαῖα Σαλαμίνα), παραθέτει πῶς «Κοντά στον Ἅγ. Σέργιο εἶναι μιὰ τοποθεσία μέ τό ὄνομα Ἅγ. Πάππος. Στά χρόνια τῆς Φραγκοκρατίας ἦταν ἐκεῖ χωριό καί πολιοῦχος τοῦ χωριοῦ ἦταν ὁ ἅγ. Πάππος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπίσκοπος στους Χύτρους...». Καί ὁ Ν. Γ. Κυριαζής (1877-1956), στό βιβλίο του «Τά χωριά τῆς Κύπρου» σημειώνει πῶς σέ

χάρτες καί χειρόγραφα τῆς Φραγκοκρατίας, τά ὁποῖα ὀνομάζει, ὑπῆρχε χωριό μέ τό ὄνομα ἅγης Πάππος (Ἅγ. Πάππος), ἐνῶ «Σήμερον (1952), εἶναι τοποθεσία μεταξύ ἁγίου Σεργίου καί Παραδείσι... Ἀπό τό 1915 εἶναι γή Χαλίτικη, ἅγης Πάππος».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΚΟΥΡΑΣ

Θεολόγος, Διδάκτωρ Θεολογίας

Πολύφωτοι Αστέρες της Εκκλησίας ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΓΟΥΡΙΑΣ, ΣΑΜΩΝΑΣ & ΑΒΙΒΟΣ οι Ομολογητές

Έρευνα της νομικού Ελένης Βασιλείου

Ο Γουρίας και ο Σαμωνάς, αγωνιζόμενοι τον Ιερό αγώνα της χριστιανικής πίστης, συνελήφθησαν από τον ηγεμόνα Αντωνίνο, κατά τον διωγμό του Διοκλητιανού. Αφού υπέστησαν, με θαυμαστή υπομονή, πολλά βάσανα, αποκεφαλίσθηκαν.

Ο Άβιβος έζησε λίγα χρόνια αργότερα και ήταν από ένα χωριό της Έδεσσας, που ονομαζόταν Αποθελσαία. Τότε βασιλιάς ήταν ο Δικίνιος, ο γνωστός αντίπαλος του Μ. Κωνσταντίνου. Ο Άβιβος, προχειρίστηκε Ιεροδιάκονος και διακρινόταν για τη μεγάλη ευσέβειά του και τον πολύ ζήλο για το υπούργημά του. Ιδιαίτερα, όμως, διακρινόταν για τη θερμή αγάπη του στο Ιερό κήρυγμα, τηρώντας τον θεόπνευστο λόγο της Αγίας Γραφής, που λέει: «Κήρυξον τον λόγον, επίστηθι ευκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επιτίμησον, παρκάλεσον, εν πάση μακροθυμία και διδαχή». Κήρυξε, δηλαδή, τον λόγο του Θεού, στάσεν επιτηρητής και καθοδηγός στους ακροατές σου, όχι μόνο σε κατάλληλες περιστάσεις, αλλά και σ' εκείνες που φαίνονται ακατάλληλες περιστάσεις, έλεγξε, επίπληξε, παρηγόρησε με κάθε μακροθυμία και με κάθε μέθοδο διδασκαλίας.

Ο ηγεμόνας Λυσανίας, όταν είδε τον Άβιβο να προσελκύει πολλούς ειδωολάτρες με το θερμό του κήρυγμα, τον συνέλαβε. Και αφού τον κρέμασε σε στύλο και τον έσχισε με σιδερένια νύχια, τον οδήγησε έξω από την πόλη, όπου τον έριξε μέσα στη φωτιά, και έτσι ο Άβιβος παρέδωσε το πνεύμα του στον Θεό. (1. Β' προς Τιμόθεον, δ' 2).

Ληστεία καί... Πολιτική

Τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη

Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

«**Η** γενεαλογία τῆς πολιτικῆς εἶναι συνεχῆς καί γνήσια κατὰ τοὺς προγόνους. Ἡ ἀργία ἐγέννησε τὴν πενίαν. Ἡ πενία ἔτεκε τὴν πείναν. Ἡ πείνα παρήγαγε τὴν ὄρεξιν. Ἡ ὄρεξις ἐγέννησε τὴν αὐθαιρεσίαν. Ἡ αὐθαιρεσία ἐγέννησε τὴν ληστείαν. Ἡ ληστεία ἐγέννησε τὴν πολιτικὴν. Ἰδοὺ ἡ αὐθεντικὴ καταγωγὴ τοῦ τέρατος τούτου. Τότε καί τώρα, πάντοτε ἡ αὐτή. Τότε διὰ τῆς βίας, τώρα διὰ τοῦ δόλου... καί διὰ τῆς βίας. Πάντοτε ἀμετάβλητοι οἱ σχοινοβάται οὗτοι, οἱ Ἀθίγγανοι, οἱ γελωτοποιοὶ οὗτοι πίθηκοι (καλῶ δέ οὕτω τοὺς λεγομένους πολιτικούς). Μαῦροι χαλκεῖς κατασκευάζοντες

δεσμὰ διὰ τοὺς λαοὺς, ἐν τῇ βαθυζόφῳ σκοτίᾳ τοῦ αἰωνίου ἐργαστηρίου των...».

(Ἀπὸ τὸ Διήγημα «Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν», Ἄπαντα, τόμ. Α΄, κριτικὴ ἔκδοσις Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλος, ἔκδ. Δόμος, Ἀθήνα 1981, σελ. 276).

Ἐξάλλου στό Διήγημά του «Οἱ Χαλασοχώρηδες» ὁ Ἀ. Π. γράφει:

«**Ἡ Ἠθικὴ δέν εἶναι ἐπάγγελμα.** Καί ὅστις ὡς ἐπάγγελμα θέλει νά τὴν μετέλθῃ, πλανᾶται οἰκτρῶς καί γίνεται γελοῖος. Ὅστις πράγματι φιλοσοφῇ καί ἀληθῶς πονῇ τὸν τόπον του καί ἔχῃ τὴν Ἠθικὴν ὄχι εἰς τὴν ἄκραν τῆς γλώσσης ἢ εἰς τὴν ἀκωκὴν (=μύτη, ἄκρη) τῆς γραφίδος, ἀλλ' εἰς τὰ ἐνδόμυχα αὐτὰ τῆς ψυχῆς, βλέπει πολὺ καλὰ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά πολιτευθῇ».

(Ἄπαντα, τόμ. Β΄, Ἀθήνα 1983, σελ. 453 — Ὁ Σκιαθίτης Ἀ. Π. ἦταν γιὸς Ἱερῆως καί Ὑπερπολυτέκνον, μέ 9 παιδιά-ἀδελφια!).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Απονομή στο Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, στους Συνδέσμους Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 και στο Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 από την Ελληνική Δημοκρατία της Ανωτάτης Διάκρισης του «ΑΣΤΕΡΑ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ» για την προσφορά τους στον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959

Η Ελληνική Δημοκρατία, διά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας κυρίου Πάνου Καμμένου, σε μια σεμνή τελετή που έγινε στις 28 Νοεμβρίου 2016 στη Λέσχη Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων στην Αθήνα, ενώπιον όλης της στρατιωτικής ηγεσίας της Ελλάδας (Αρχηγού ΓΕΕΘΑ, Αρχηγού Στρατού, Αρχηγού Αεροπορίας, Αρχηγού Ναυτικού, και άλλων Ανώτατων Αξιωματικών), απένευσε στο Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, στους Συνδέσμους Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 και στο Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, την ανώτατη διάκριση του «ΑΣΤΕΡΑ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ» για τη συμμετοχή και προσφορά τους στον Απελευθερωτικό Αγώνα για την αποτίναξη του Αγγλικού ξυγού και Ένωση της Κύπρου με την μητέρα Ελλάδα, όπως και τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης, των Μνημείων και των τόπων θυσίας των Αγωνιστών.

Η ηγεσία των τριών σωμάτων τα οποία εκφράζουν τον Αγώνα, συνοδευόμενη από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής των Συνδέσμων Αγωνιστών και από μέλη των επιμέρους Συνδέσμων, μεταφέρθηκαν στην Αθήνα με στρατιωτικό αεροπλάνο την Κυριακή 27 Νοεμβρίου. Στις 10.00 το πρωί της Δευτέρας 28 Νοεμβρίου άρχισε το τελετουργικό της εκδήλωσης με κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη.

Ακολούθως στη Λέσχη Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων έγινε η σεμνή τελετή για την απονομή της ύψιστης τιμής στην ΕΟΚΑ, που διοργανώθηκε από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας.

Η τελετή άρχισε με ομιλία του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας κ. Πάνου Καμμένου, ο οποίος εξήρε το αγωνιστικό πνεύμα και την προσφορά των αγωνιστών στον τετράχρονο Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ. Ακο-

λούθησε χαιρετισμός του Υπουργού Άμυνας της Κύπρου κ. Χριστόφορου Φωκαΐδη και χαιρετισμός από τον Πρόσβη της Κύπρου στην Αθήνα κ. Κυριάκο Κενεβέζο.

Ακολούθησε ομιλία του Προέδρου των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 κ. Θάσου Σοφοκλέους, ο οποίος ευχαρίστησε τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και την Κυβέρνηση της Ελλάδας που, έστω και αργά, τιμούν τους Αγωνιστές, τον Αγώνα της ΕΟΚΑ και τον Κυπριακό λαό και ανάλυσε τα συναισθήματα και τη ψυχική κατάσταση των Αγωνιστών στις δύσκολες στιγμές που περνά σήμερα η Κύπρος και εξέφρασε τα αισθήματα αγάπης και ευ-

γνωμοσύνης προς τον Ελληνικό λαό για την στήριξη και τη συμπαράστασή του στον Αγώνα της Κύπρου για δικαίωση.

Κατά την τελετή προβλήθηκε ολιγόλεπτο φιλμάκι για τα 60 χρόνια του Αγώνα της ΕΟΚΑ.

Οι Αγωνιστές στο τριήμερο παραμονής τους στην Ελλάδα φιλοξενήθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία στα καταλύματα των Ενόπλων Δυνάμεων του Αγίου Ανδρέα, στη Νέα Μάκρη.

*ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ
ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ 1955-1959*

2 Δεκεμβρίου 2016

ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ Σ.Α.Γ.Ε

ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ κ. ΠΑΝΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ, ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΡΧΗΓΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΦΩΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΑΥΤΟΥ, ΑΠΟΝΕΜΕΤΑΙ Η ΔΙΑΜΝΗΜΟΝΕΥΣΗ ΑΣΤΕΡΑ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ:

- ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α. 1955 - 1959, ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
- ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΑΓΩΝΑ Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΠΩΝ ΘΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1955-1959.
- ΣΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959, ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΔΑΝΙΚΩΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1955-1959.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Χαιρετισμός
του Υπουργού Εθνικής Άμυνας
κ. Πάνου Καμμένου
στην Εκδήλωση για τη Βράβευση των
Συλλόγων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-59

28 Νοεμβρίου 2016

Κύριε Πρόεδβη της Κυπριακής Δημο-
κρατίας,

Σεβαστοί Αγωνιστές της ΕΟΚΑ 1955-
1959

Κυρίες και κύριοι,

Σας καλωσορίζω στη Λέσχη Αξιωμα-
τικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Με εθνική υπερηφάνεια συγκεντρωθή-
καμε σήμερα για να απονεύμουμε τη
Διαμνημόνευση του Αστέρα Αξίας και
Τιμής στο Συμβούλιο Ιστορικής Μνή-
μης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, στο
Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα
ΕΟΚΑ 1955 -1959 καθώς και στους
Συνδέσμους Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955 -
1959.

Η διαμνημόνευση του Αστέρα Αξίας
και Τιμής που σας δίνεται, απονέμεται
σε ιδιώτες για εξαιρετικές πράξεις και
υπηρεσίες που αποβαίνουν επ' εφωλεία
των Ενόπλων Δυνάμεων και του ελλη-
νικού Έθνους.

Και εσείς με την πολύχρονη παρουσία
σας, τις διαρκείς προσπάθειες σας κι

τον αέναο αγώνα σας, συμβάλλετε στη
διάδοση και τη διατήρηση της μνήμης
του Εθνικοαπελευθερωτικού Αγώνα
της ΕΟΚΑ 1955-1959 και μέσω αυτού
στην καλλιέργεια των αξιών και πα-
ραδόσεων του έθνους.

Στις μέρες μας αυτή η αποστολή που
έχετε αναλάβει είναι κρίσιμη. Όλοι εί-
μαστε μάρτυρες μιας δήθεν προοδευτι-
κότητας που διακατέχει αρκετούς τα
τελευταία χρόνια, που είτε από προ-
σπάθεια εντυπωσιασμού, είτε προσω-
πικές πεποιθήσεις, μεγάλα γεγονότα
της ιστορίας μας, άλλοτε σπουδαία κι
άλλοτε «μιαύρα», περιγράφονται ως τυ-
χαία ή ακόμα άλλες φορές αλλάζουν
τελείως.

Όλα αυτά βέβαια, όπως καταλαβαίνετε
μόνο κακό μπορεί να προκαλέσουν σε
αυτή την περίοδο κρίσης των αξιών.

Αυτή η αποδόμηση και αποσύνθεση
της εθνικής ταυτότητας υπονομεύει την
ενότητα του ελληνισμού.

Εσείς λοιπόν διατηρείτε αυτές τις ιστο-

ρικές μνήμες ζωντανές, σαν φωτιές που αναθερμαίνουν αξίες, αρχές, ιδανικά.

Σαν μαθήματα και συνθήματα εθνικής αυτοσυνείδησης και ευθύνης.

Σαν θεματοφύλακες ελληνικής αξιοπρέπειας και πατριωτικής έξαρσης.

Είναι η συνάντηση παρελθόντος και παρόντος με σκοπό την κατάκτηση του μέλλοντος.

«Όλβιος όστις ιστορίας έσχεν μάθησιν» έλεγε ο Ευριπίδης, Μακάριος και προοδευτικός όποιος απο την ιστορία παίρνει μαθήματα.

Άλλωστε όλη η ιστορία της ανθρωπίνης φυλής μπορεί να χαρακτηριστεί σαν πορεία προς την ελευθερία, όπως έλεγε ο Κλείτος Ιωαννίδης.

Πόσο μάλλον της ελληνικής, η οποία με τον ανεκτίμητο πλούτο της, με τον οικουμενικό χαρακτήρα της έχει αναδειχθεί πρότυπο και για άλλους λαούς όπου διδάσκεται.

Κυρίες και κύριοι,

Σήμερα τιμούμε και μνημονεύουμε, επίσης, τους αθάνατους ήρωες του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59.

Ενός αγώνα που σαν το προαιώνιο πρόσταγμα της ιστορίας μας καταξιώθηκε ως το ηρωικό ξέσπασμα ενός λαού, που δεν μπορούσε πια να βαστάξει το ζυγό της σκλαβιάς και της ταπείνωσης.

Ήταν αγώνας αυτοδιάθεσης και ελευθερίας, στο κάλεσμα του οποίου ανταποκρίθηκε σύσσωμος ο κυπριακός ελληνισμός, δίνοντας μαθήματα ηρωισμού και αληθινού πατριωτισμού στους ξένους κατακτητές.

Ενός αγώνα άνισου, με αίμα που χύθηκε πολύ, με βασανιστήρια απάνθρωπα. Το πείσμα όμως του λαού μας για ελευθερία και η θυσία των αγωνιστών του 1955-1959, είχε ως τελικό αποτέλεσμα τον τερματισμό της επαίσχυντης και απαρχαιωμένης αποικιοκρατικής κατοχής του νησιού και την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Κύπρου.

Μνημονεύουμε τον Γρηγόρη Αυξεντίου, που με τον θάνατο του έδωσε συνέχεια στις μεγάλες στιγμές της ελληνικής ιστορίας, πρόσφατα δε απονεμίσαμε στον «αετό του Μαχαιρά», ως ελάχιστο φόρο τιμής, το βαθμό του Αντιστρατήγου.

Τον Κυριάκο Μάτση, που με τη ζωή και τη θυσία του επιβεβαίωσε, ότι «ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής».

Τους ελεύθερους πολιορκημένους του αχυρώνα του Λιοπετρίου, που νίκησαν τον φόβο του θανάτου αρνούμενοι να παραδοθούν.

Μνημονεύουμε τους εννιά απαγχονισθέντες, με τελευταίο τον μαθητή και ποιητή Ευαγόρα Παλληκαρίδη, που μέσα από τα παγερά, ανήλεα, κελιά

των κεντρικών φυλακών δεν δειλίασαν μπροστά στην αγχόνη και θυσιάστηκαν για την ελευθερία. Και τόσους άλλους....

Η κληρονομιά που μας αφήνουν είναι μεγάλη.

Το εθνικό και ανθρωπιστικό μήνυμα της ΕΟΚΑ, η ελευθερία, η δικαιοσύνη και η συλλογικότητα είναι οι φάροι που πρέπει να μας καθοδηγούν και στη σημερινή εποχή.

Μας υποδεικνύουν το δρόμο που πρέπει και σήμερα να ακολουθήσουμε. Το δρόμο του καθήκοντος, της συστράτευσης για την επίτευξη των κοινών στόχων.

Μπορούν να γίνουν η πυξίδα μας για το μέλλον. Διότι θα πρέπει να έχουμε πάντα στο μυαλό μας πως λαός χωρίς μνήμη, είναι λαός χωρίς μέλλον

Και αυτό εμείς στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας το έχουμε θέσει ως ένα σημαντικό στόχο.

Να αναδειξουμε μορφές και πρωταγωνιστές, να τιμήσουμε τους εν ζωή ήρωες μας αλλά και αυτούς που έφυγαν προβάλλοντας το έργο τους, μέσω του οποίου προβάλλονται και οι αρετές αλλά και οι δυνάμεις του Γένους.

Κάτι που έχει ιδιαίτερη σημασία για τον κυπριακό ελληνισμό που συνεχίζει ακόμα να αγωνίζεται για απελευθέρωση κατεχομένων εδαφών και για αποκατάσταση στοιχειωδών ανθρωπί-

νων δικαιωμάτων, που καταπατεί βάρναυσα εδώ και χρόνια ο τουρκικός Αττίλας.

Και η μάνα Ελλάδα θα στέκεται σταθερός συμπαραστάτης, πάντα στο πλευρό της Κύπρου, ειδικά σήμερα που βρίσκονται σε εξέλιξη συνομιλίες για την επίλυση του Κυπριακού.

Σταθερός κοινός μας στόχος παραμένει ο τερματισμός της τουρκικής κατοχής και η επανένωση του νησιού, στο πλαίσιο μιας αμοιβαίας αποδεκτής, δίκαιης, συνολικής και μόνιμης λύσης του κυπριακού προβλήματος.

Κυρίες και κύριοι,

Σήμερα που τιμούμε τρεις ιστορικούς συλλόγους, αναγνωρίζουμε το έργο τους και την ιστορική τους διαδρομή, αλλά ταυτόχρονα επαναπροσδιορίζουμε το χρέος μας, κυρίως στους νέους.

Δεν έχουμε το δικαίωμα να στερήσουμε από τις επόμενες γενιές τη γνώση από εθνικούς άθλους, τους ηρωικούς αγωνιστές και τα μεγάλα συμβάντα του ιστορικού μας παρελθόντος.

Την αίσθηση ότι το ίδιο παρελθόν όπως και η ίδια μοίρα μας ενώνει και εν τέλει τη δυνατότητα να αισθάνονται περήφανοι για κατορθώματα και πρόσωπα της Ιστορίας του Έθνους μας.

Σας ευχαριστώ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΚΑ

Από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας

Αθήνα 28/11/2016

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΘΑΣΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Είναι με συγκίνηση που πατούμε σήμερα το κλεινόν Άστυ, την ιερή πόλη της Αθηνάς και του Περικλή. Εδώ όπου εδραιώθηκε η Δημοκρατία και θεμελιώθηκε ο Πολιτισμός. Εδώ που έζησαν, ο Σωκράτης και ο Πλάτωνας. Αστείρευτη πηγή δόξας και μεγαλείου.

Τιμητική η εδώ παρουσία μας, και συγκινητικός ο σκοπός που μας φέρνει.

Ασφαλώς οι τιμητικές εκδηλώσεις προς την ΕΟΚΑ, για το έργο που επιτέλεσε, το πνεύμα με το οποίο λειτουργήσε και διεξήγαγε τον απελευθερωτικό αγώνα, με τα ολοκαυτώματα, και τις θυσίες του λαού μας, είναι συγκινητικές, αγγίζουν τις ευαισθησίες μας και μας προκαλούν αισθήματα χαράς και ικανοποίησης. Πρέπει όμως να τονίσουμε ότι, οι τιμές αυτές, ανήκουν στα ηρωϊκά παλληκάρια της ΕΟΚΑ που έδωσαν τη ζωή τους ξεψυχώντας στα πεδία της μάχης, κάτω από τα φρικτά και απάνθρωπα βασανιστήρια, και ανέβηκαν στο ικρίωμα της αγχόνης ψάλλοντας τον Εθνικό μας Ύμνο. Ανήκουν

στις ηρωικές μάνες, που σήκωσαν τον σταυρό τους, και άντεξαν τον πόνο τους.

Ανήκουν στην αδούλωτη γενιά του 55. Στον υπέροχο Κυπριακό λαό, που σήκωσε το βάρος του Αγώνα, και πρόσφερε τα πάντα, για τη λευτεριά της Κύπρου μας. Την περιουσία του, τα σπίτια του, τα υπάρχοντά του, τα παιδιά του, την ίδια του τη ζωή. Παράλληλα όμως, όπως πολύ εύστοχα μάς υπογραμμίζει ο μεγάλος Θουκυδίδης, οι τιμές αυτές ανακλαστικά τιμούν κι' αυτούς που έχουν την ευαισθησία να τις αποδίδουν, γι' αυτό και τους χαρακτηρίζει άξιους Πολίτες.

Έλληνες αδελφοί, ο θρυλικός Αγώνας της ΕΟΚΑ είναι η κορυφαία εκδήλωση αρετής, προσφοράς και αγάπης προς την Ελευθερία, και αποτελεί την πιο γενναία υπέρβαση των Ελλήνων της Κύπρου στον χώρο των μεγάλων και άφθαρτων ιδανικών της ζωής. Η ΕΟΚΑ επιτέλεσε το καθήκον της στο ακέραιο κι' αν δεν πέτυχε το ποθούμενο, δεν έχει την ευθύνη. Την ευθύνη

έχουν εκείνοι που χειρίσθησαν το εθνικό μας θέμα στον διπλωματικό τομέα. Όμως η ΕΟΚΑ υπέστειλε τη σημαία της αποικιοκρατίας και ύψωσε τη σημαία της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Σε μια απόσταση 57 χρόνων από τη λήξη του υπέροχου Αγώνα της ΕΟΚΑ για λευτεριά και Ένωση της Κύπρου μας με τη μάνα Ελλάδα, στεκόμαστε σήμερα μπροστά σας, πικραμένοι και απογοητευμένοι, γιατί είχαμε την αυτάρχεια να ζήσουμε για να δούμε και να βιώσουμε τις τραγικές εξελίξεις γύρω από το εθνικό μας θέμα, να δούμε τα όνειρά μας να χάνονται, και το όραμα του λαού μας να μένει απραγματοποιήτο.

Ζήσαμε για να δούμε τη μισή μας Πατρίδα Τουρκοκρατούμενη και τον ηρωικό Πενταδάκτυλο να κουβαλά στην πλάτη του τη σημαία της ντροπής.

Στεκόμαστε μπροστά σας, ζωντανοί μάρτυρες, μιας φθίνουσας εθνικής πορείας, πικραμένοι αλλά περήφανοι, με τον νού μας καθάριο σαν κρύσταλλο, και την καρδιά μας αλύγιστη και σταθερή, χωρίς κανένα ξεστράτισμα.

Πιστεύουμε στη δικαίωση, πιστεύουμε στο σθένος, στην πίστη και στην ψυχική δύναμη του λαού μας. Η Κύπρος είναι Ελλάς από αρχαιοτάτων χρόνων. Όπως Ελλάς είναι η Κρήτη, είναι η Ρόδος, τα Δωδεκάνησα. Από τότε που

ήρθαν στο Νησί οι Αχαιοί και ακολούθησαν οι ήρωες του Τρωϊκού πολέμου. Το μαρτυρούν τα ευρήματα, τα τοπωνύμια, τα θέατρα, οι Ναοί, οι Τάφοι, τα αγάλματα, τα αγγεία. Είναι η γλώσσα μας, η θρησκεία μας, τα ήθη και τα έθιμα μας. Το όμαιμον, το ομόθησκον, το ομόγλωσσον.

Σήμερα διεξάγονται συνομιλίες για επίλυση του εθνικού μας προβλήματος. Παρακολουθούμε με αγωνία και με συγκρατημένη την ανάσα. Δυστυχώς έχουν αλλάξει οι συσχετισμοί. Τα γεωπολιτικά συμφέροντα της περιοχής επηρεάζουν τις θέσεις των εμπλεκόμενων, όμως κανείς δεν μπορεί να μας πείσει να δεχθούμε το άδικο.

Εμείς παραμένουμε στις επάλξεις και στον αγώνα για δικαίωση των θυσιών του λαού μας. Τον όρκο που δώσαμε το 1955 τον τιμούμε και τον μεταλαμπαδεύουμε στις επερχόμενες γενιές, στα παιδιά και στα εγγόνια μας. Εμείς δεν αναγνωρίζουμε τετελεσμένα, (ούτε αποδεχόμαστε να παραβιαστούν οι κόκκινες γραμμές όπως εμείς τις έχουμε καθορίσει).

Δίχως να παραγράφουμε τους προαιώνιους πόθους του λαού μας, δίχως να αεροβατούμε και δίχως να δημαγωγούμε, διεκδικούμε το δίκαιο μας, διεκδικούμε αυτά που μας ανήκουν, τα ιερά και τα όσιά μας, τα σπίτια μας, τη γη μας, που είναι ποτισμένη με ιδρώτα,

αίμα και δάκρυα και σπαρμένη από τα κόκκαλα των ηρώων μας, των γονιών και των προγόνων μας.

Κύριε Υπουργέ της μητέρας Πατρίδας, με συγκίνηση και συναισθηματική φόρτιση αποδεχόμαστε τις τιμές που αποδίδετε σήμερα στην ΕΟΚΑ, και θα τις μεταφέρουμε στους δικαιούχους και ταυτόχρονα θα τις καταθέσουμε με ευλάβεια στα Φυλακισμένα Μνήματα, στην αγχώνη, στον Μαχαιρά, στο Δίκωμο, στον Αχυρώνα, στα Κούρδαλι, στους τόπους θυσίας των Αγωνιστών, εκεί όπου έχυσαν το αίμα τους και άφησαν την τελευταία τους πνοή.

Να είσθε βέβαιος ότι οι σεμνές και άμωμες μορφές των ηρώων, μας παρακολουθούν και θα ανασκιρτήσει η καρδιά τους και θα νιώσουν την αγάπη σας.

Οι Έλληνες της μαρτυρικής Πατρίδας του πολύπαθου Νησιού της Αφροδίτης, με τον νού και την καρδιά τους στραμμένα προς τον Ιερό Βράχο, ευγνωμονούν, υπόσχονται και ευελπιστούν.

Εμείς εκφράζουμε από τα βάθη της καρδιάς μας ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Παρακαλώ διαβιβάστε προς τους αδελφούς Έλληνες, την άμετρη αγάπη των Αγωνιστών της ΕΟΚΑ.

Διαβιβάστε την ευγνωμοσύνη μας προς την Κυβέρνηση και τον Υπουργό Εξωτερικών κύριον Κοτζιά για την σθεναρή στήριξη και συμπαράστασή τους στον Αγώνα του λαού μας για δικαίωση.

Ο Θεός να ευλογεί και να προστατεύει το Ελληνικό Έθνος, ώστε να ξαναβρεί το Μεγαλείο του και να μεγαλουργεί και να διαδραματίζει τον πρέποντα ρόλο ανάμεσα στους λαούς, συνεχίζοντας την ιστορία και ακολουθώντας πιστά τα αχνάρια των προγόνων του.

Κύριε Υπουργέ, στις 29 Οκτωβρίου τιμήσατε τον Σταυραετό του Μαχαιρά, προάγοντάς Τον, μετά θάνατον, σε Αντιστράτηγο. Θα ήθελα να σας διαβάσω ένα ποίημα που έγραψα στη μνήμη του μεγάλου μας Ήρωα, Γρηγόρη Αυξεντίου και σκόπευα να το διαβάσω την ημέρα της τελετής, ικανοποιώντας την επιθυμία μερικών φίλων μου.

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ

Τα τριάκοντα αργύρια σκόρπισαν στ' αγριολούλουδα
 Ο επιιάλτης πεσμένος στα βράχια αναλογίζεται
 Συννεφιασμένος ο ουρανός
 Αφουγκράζονται τα παλληκάρια
 Μήνυμα θλίψης
 Η προδοσία τους περισφίγγει
 Γύρω παραμονεύει ο εχθρός
 Κοιμένες οι ανάσες
 Η φωνή του Αρχηγού σπάει τη σιωπή
 «Εγώ Πρέπει να πεθάνω»
 Απλά, σταθερά, αποφασιστικά
 Πρέπει να Πεθάνω
 Αλληλοκοιτάζονται τα παλληκάρια
 Λάμπουν τ' αστραφτερά του μάτια
 Χαμογελούν τα παχιά χείλη του
 "Εσείς να βγείτε έξω"....
 Γαληνεύει το Πρόσωπο
 Κλείνεται στον εαυτό του
 Επικοινωνεί με το υπέρτατο
 Έχει τελειώσει η πάλη
 Έχει νικήσει τον θάνατο
 Η Παναγιά του παραστέκεται
 Τον σφίγγει στην αγκαλιά της.
 Τον περιτυλίζει στο πέπλο της.
 Τον θέλει άσπιλο και αμόλυντο
 Δεν θα αφήσει την κακοσμία της βενζίνης Να τον μολύνει
 Οι μυροφόρες και τ' αγριολούλουδα θα τον μυράνουν
 Κύριε ας γίνει το θέλημα Σου
 Κύριε δέξου την προσευχή μου
 Είμαι δικός σου
 Τετέλεσται!

Αρ. Φακ.: 06.05.003.001/5 7

5 Δεκεμβρίου 2016

Έντιμο
Υπουργό Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας
κ. Πάνο Καμμένο
ΕΛΛΑΣ

Έντιμε Κύριε Υπουργέ,

Θέμα:

Ευχαριστίες για Τιμητική Διάκριση στην ΕΟΚΑ και τη φιλοξενία.

Συγχαρητήρια για την εθνοτρεπή στάση.

Το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 εκφράζουμε με συγκίνηση τις θερμές ευχαριστίες των διατελούντων και διατελεσάντων μελών του Συμβουλίου Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 για την απονομή από την Ελληνική Δημοκρατία, μέσω υμών στο Συμβούλιο, του ΑΣΤΕΡΑ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ «για την προσφορά, τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης και συντήρηση των μνημείων και των τόπων θυσίας των αγωνιστών κατά τον Απελευθερωτικό Αγώνα της περιόδου 1955- 1959».

Ταυτόχρονα εκφράζουμε την ικανοποίηση και τα συγχαρητήριά μας για την εθνοπρεπή στάση σας στις έωλες, προκλητικές και ιταμές δηλώσεις των Τούρκων επίσημων.

Με εκτίμηση,

Ανδρέας Μαΐμαρίδης

Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΙΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΟΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Του Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Σε μια λιτή αλλά πολύ μεστή εκδήλωση, που έγινε στη Λέσχη Αξιωματικών του Ελληνικού Στρατού στην Αθήνα, τη Δευτέρα 28 Νοεμβρίου 2016, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας της Ελλάδας, κ. Πάνος Καμμένος, απένευσε στην Ε.Ο.Κ.Α τον «Αστέρα Αξίας και Τιμής...».

Επίκεντρο της σχετικής προσφώνησης του έντιμου Υπουργού, ήταν η εθνική και απολυτρωτική δράση της Ε.Ο.Κ.Α, που υφαίνει, και σήμερα, όπως η πίστη μας και η γλώσσα μας, τις κυριότερες εκδηλώσεις της ζωής μας.

Ρίγος συγκίνησης και άμετρον εθνικού παλμού διαπέρασε τα κορμιά όλων των παρευρισκομένων, τη στιγμή της απονομής του σχετικού Σκεπτικού και του αντίστοιχου αναμνηστικού στους προέδρους του Σ.Ι.Μ.Α.Ε Ανδρέα Μαϊμαρίδη, του Ι.Δ.Α.Α.Ε Ρογήρου Σηπιλλή και των ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α Θάσου Σοφοκλέους και ασυναίσθητα όλοι σιγοψιθυρίσαμε: **Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ, ΔΕΝ ΤΗΝ ΣΚΙΑΖΕΙ ΦΟΒΕΡΑ ΚΑΜΜΙΑ, ΜΟΝΟ ΛΙΓΟ ΚΑΙΡΟ ΞΑΠΟΣΤΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΞΑΝΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΟΞΑ ΤΡΑΒΑ...**

Μίλησε στην καρδιά όλων των μαχητών της Ε.Ο.Κ.Α η ενέργεια αυτή του ΠΑΝΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ, κατάνυξε την ψυχή μας με τον δικό της εθνικό, αλλά μητρικό τρόπο και πτέρωσε τους λογισμούς μας.

Η απέραντη στοργή και η βαθύτατη αγάπη με την οποία το Έθνος αγάλλιασε την Ε.Ο.Κ.Α, καθώς και η όλη υποδοχή και φιλοξενία που μας επεφύλαξε η Πατρίδα στο ιερό αυτό παλλάδιο της φιλοπατρίας και του τηλαυγούς φάρου των αρετών του Ελληνικού Στρατού, αλλά και της κιβωτού των εθνικών παραδόσεων και προσδοκιών, συγκλόνισε την ύπαρξή μας και πύρωσε ξανά το είναι μας.

Στην αυλήστου μνήμης αυτή τελετή παρέστησαν, πέραν του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ο Αρχηγός Γ.Ε.Ε.Θ.Α, ο Αρχηγός του Γ.Ε.Σ, ο Αρχηγός του Γ.Ε.Ν, ο Αρχηγός του Γ.Ε.Α, ο Κύπριος πρέσβης στην Αθήνα Κυριάκος Κενεβέζος, πλήθος ανώτερων αξιωματικών και αξιωματούχων, καθώς και μια 25μελής ομάδα αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α, που προσκλήθηκε επί τούτω, από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

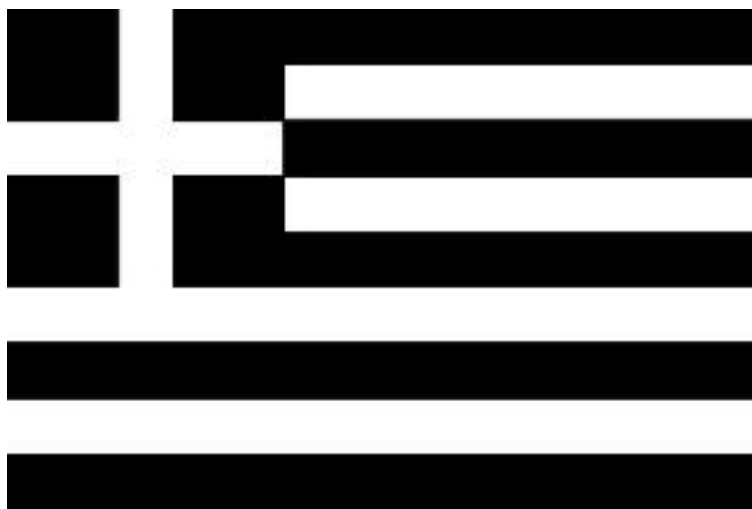
Μετά την απονομή της τιμητικότητας αυτής Διάκρισης του «Αστέρα Αξίας και Τιμής», που παρέλαβε από τα χέρια του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ο Πρόεδρος των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α, κ. Θάσος Σοφοκλέους, ακολουθήσε επίδοση αναμνηστικών δώρων των τριών φορέων της Ε.Ο.Κ.Α προς τον Υπουργό και τους Ανώτατους Αξιωματικούς.

Φέρνοντας, σήμερα, στον νου όσα εξιστορούνται και αναπλάθονται στη μνήμη μας μπαίνοντας στον ιερό και εθνικό αυτό χώρο, που λέγεται ΛΕΣΧΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ και προβαίνοντας σε μια διασταλτική ερμηνεία των ιστορουμένων από τα κειμήλια που τόσον περήφανα τον κοσμούν, εύκολα

διαπιστώνουμε ότι το ΜΙΚΡΟ, όπως είναι συγκριτικά ο αγώνας μας εναντίον των Βρετανών, μπροστά στους ευρύτερους εθνικούς αγώνες, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΜΙΚΡΟ ΟΤΑΝ ΕΚΒΑΛΛΕΙ ΣΕ ΚΑΤΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟ. Και πράγματι...! Η Ελληνική Στρατιωτική Ιστορία είναι ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ!

Για όλ' αυτά, που με τόση αγάπη και στοργή η Μητέρα Πατρίδα πρόσφερε στην Ε.Ο.Κ.Α, «ἀδυνατεί ἡ γλῶσσα μας νά περιγράψῃ τόν πλοῦτον καί τό εὖοσμον τῶν ἀνθέων πού συγκροτοῦν τήν ἀνθοδέσμη τῆς εὐγνωμοσύνης μας» πρὸς Αὐτήν.

Ευχαριστούμε θερμά και Την διαβεβαιούμε ότι θα είναι για πάντα ποδηγέτης μας.

**ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΗ
ΤΟΥ «ΑΣΤΕΡΑ ΑΞΙΑΣ & ΤΙΜΗΣ»
ΣΤΗΝ Ε.Ο.Κ.Α
ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
κ. ΠΑΝΟ ΚΑΜΜΕΝΟ**

Οι πρόεδροι του Σ.Ι.Μ.Α.Ε, ΙΔ.Α.Α.Ε και ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α, υπογράφουν στο βιβλίο Επίσκεπτών της Λέσχης Αξιωματικών του Ελληνικού Στρατού.

Απονομή στους Συνδέσμους Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α, το Σ.Ι.Μ.Α.Ε και το ΙΔ.Α.Α.Ε.

*Επιδίδει ο
Υπουργός
Εθνικής
Άμυνας και
παραλαμ-
βάνουν οι
αντίστοιχοι
Πρόεδροι
των Φο-
ρέων της
Ε.Ο.Κ.Α.*

Ο πρόεδρος, Θάσος Σοφοκλέους κατά την αντιφώνησή του.

*Επίδοση
αναμνηστι-
κών δώρων
της Ε.Ο.Κ.Α
προς τους
Φορείς του
Υπουργείου
Εθνικής
Άμυνας.*

Εικόνες από το ακροατήριο.

*Κατάθεση
στεφάνου
στο Μνημείο
Αγνώστου
Στρατιώτου
στην Αθήνα.*

*Με τον Διοι-
κητή των κα-
ταλυμάτων
των Ενό-
πλων Δυνά-
μεων Αγίου
Ανδρέα στη
Νέα Μάκρη.*

*Στο στρατιωτικό αερο-
δρόμιο Ελευσίνας.*

*Το Δίπλωμα του «Αστέρα
Αξίας & Τιμής».*

Απάντηση στον Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας κύριο Μελβούτ Τσαβούσογλου

6 Δεκεμβρίου 2016

Ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας, συνεχίζοντας την προκλητική και αλαζονική συμπεριφορά του, έχει ξεφύγει πλήρως από κάθε είδος λογικής και αξιοπρέπειας.

Χωρίς ντροπή, ενοχλήθηκε γιατί ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας της Ελλάδος κ. Πάνος Καμμένος τίμησε την ΕΟΚΑ και τους Αγωνιστές για τον Απελευθερωτικό Αγώνα 1955- 1959 για εκδίωξη των Αγγλων Αποικιοκρατών και απελευθέρωση του Νησιού μας.

Αν ο κύριος Τσαβούσογλου είχε τη δύναμη να είναι αντικειμενικός, τότε, εκτιμώντας τα ιστορικά γεγονότα, έπρεπε να τιμά την ΕΟΚΑ και τους Αγωνιστές γιατί με τους Αγώνες και τις θυσίες τους, ελευθέρωσαν και τους Τουρκοκύπριους από τον Αγγλικό ζυγό.

Από πότε κύριε Τσαβούσογλου οι Αγωνιστές της Ελευθερίας ονομάζονται «τρομοκράτες»;

Πρέπει να γνωρίζετε ότι η ανθρωπότητα σας παρακολουθεί και δεν μπορείτε να ξεγελάτε τους λαούς.

Κάνετε γενοκτονίες, δολοφονίες, βια-

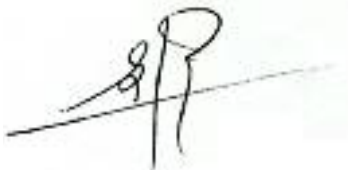
σμούς, καταστροφές κι αντί να απολογηθείτε και να ζητήσετε συγγνώμη, θυμώνετε όταν σας τα θυμίζουν.

Μπορεί στην Τουρκία, τούτη τη στιγμή, να νοιώθετε παντοδύναμοι. Διαβάστε όμως λίγη ιστορία. Μελετήστε τουλάχιστον τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Σας θυμίζω ένα όνομα: Χίτλερ.

Φαίνεται ότι μέσα στη σύγχυσή σας πιστεύετε ότι είσθε παντοδύναμοι. Έχετε πραγματικά ξεφύγει από την ηθική τάξη. Διεκδικάτε εδάφη και νησιά, γιατί όπως ισχυρίζεστε, κάποτε ήσαν δικά σας. Να σας θυμίσω ότι τα σύνορα της δικής μας καρδιάς δεν τελειώνουν στην Αγιά Σοφιά.

Σήμερα η ανθρωπότητα προσβλέπει στις αρχές του Ο.Η.Ε. και στην Ε.Ε και όχι στον νόμο της ζούγκλας.

Θάσος Σοφοκλέους

Πρόεδρος Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ

ΤΟ Σ.Ι.Μ.Α.Ε ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΤΣΑΒΟΥΣΟΓΛΟΥ

Του προέδρου του Σ.Ι.Μ.Α.Ε Ανδρέα Μαϊμαρίδη

6 Δεκεμβρίου 2016

Αρ. Φακ.: 05.14.002

Αγαπητή Σύνταξη,

Υλακτεί και ωρύεται ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών γιατί η Ελληνική Δημοκρατία, διά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Ελλάδος κυρίου Πάνου Καμμένου, τίμησε τις Οργανώσεις που εκφράζουν και εκπροσωπούν τον Αγώνα και τους Αγωνιστές της ΕΟΚΑ.

Του είναι δύσκολο να αντιληφθεί ότι η τοιαύτη πράξη αποτελεί μία από τις εκφράσεις του Ελληνικού πολιτισμού αναφερόμενη από τον Θουκυδίδη στον επιτάφιο του Περικλέους για τους πίπτοντες στους πολέμους της Αθηναϊκής Δημοκρατίας.

Το θράσος, η ιταμότητα και η αμετροέπεια, όπως και η φαλκίδευση της ιστορίας από τους εκάστοτε Τούρκους επισήμους και Κυβερνήτες της Τουρκίας, όπως και των εδώ παραρτημάτων της είναι διαχρονικά.

Νομίζουν, οι άθλιοι ζηλωτές του Μουσολίνι, ότι διαστρεβλώνοντας τα γεγονότα και επαναλαμβάνοντάς τα ευκαίρως και ακαίρως, απευθυνόμενοι προς τους δυστυχείς υπηκόους τους, θα γίνουν πιστευτοί και διεθνώς.

Ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών γνωρίζει βέβαια ότι η ΕΟΚΑ δεν δολοφονούσε Τουρκοκυπρίους εκτός και αν είναι τυφλός και έρμαιο του κάθε συμβούλου του. Έπρεπε να γνωρίζει ότι η TMT οργανώθηκε από τους Άγγλους

για να πολεμήσει τους Ελληνοκυπρίους, καίγοντας και λεηλατώντας τα σπίτια των Ελληνοκυπρίων, καταρχάς στη Λεύκα και στον Άγιο Λουκά και αργότερα δολοφονώντας ανυπεράσπιστους απομονωμένους βοσκούς και αγρότες, οπότε αναγκάστηκε η ΕΟΚΑ να επέμβει για προστασία των αθώων θυμάτων τους.

Η πραγματικότητα την οποία με τόσο θράσος διαστρεβλώνουν είναι μία και τη γνωρίζουν καλύτερα οι Άγγλοι Αποικιοκράτες, οι οποίοι οργάνωσαν τα τάγματα εφόδου των επικουρικών, τους οποίους οι εθελόδουλοι Τουρκοκύπριοι, υπηρέτησαν πιστά, έναντι αργυρίων ως μισθοφόροι, βασανιστές, πολέμιοι του Αγώνα για Απελευθέρωση της πατρίδας μας από την ΕΟΚΑ.

Αυτό το όνειδος της συνεργασίας των Τουρκοκυπρίων με τους κατακτητές θα τους κατατρέχει με όσες διαχρονικές διαστρεβλώσεις και αν διαδίδουν, προσπαθώντας να πείσουν τους εαυτούς τους και τη διεθνή κοινότητα.

Οι Τουρκοκύπριοι για να γίνουν εντάξει με τους εαυτούς τους και το δίκαιο, οφείλουν να ζητήσουν συγγνώμη από τους Ελληνοκυπρίους για την ατιμώρητη προδοσία τους οφειλόμενη στη γενναιοδωρία του Μακαρίου, χάρις εις την οποία απολαμβάνουν σήμερα υπερπρονόμια ως πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΓΡΗΓΟΡΗ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΕ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟ

3 Νοεμβρίου 2016

Η εκδήλωση τιμής προς τον ήρωα Γρηγόρη Αυξεντίου έγινε το Σάββατο 29 Οκτωβρίου 2016 στο χωριό Ακρίτας-Κιλκίς, μπροστά στην προτομή του Ήρωα, στο χωριό, στο οποίο βρίσκεται και το φυλάκιο όπου υπηρέτησε για τρία χρόνια ο Γρηγόρης Αυξεντίου ως Έφεδρος Ανθυπολοχαγός του Ελληνικού Στρατού, όπως και η έδρα της διμοιρίας, η οποία τώρα έγινε το «Μουσείο Αυξεντίου».

Αμέσως μετά το τρισάγιο, ακολούθησε η τελετή απόδοσης στον Ήρωα των διασήμων σε Αντιστράτηγο, από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας της Ελλάδος κ. Πάνο Καμμένο και τον Υπουργό Άμυνας της Κύπρου κ. Χριστόφορο Φωκαΐδη, τα οποία παρέλαβε η αδελφή του ήρωα Χρυσταλλού Σουρουλλά.

Εκτός από τους χαιρετισμούς του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Ελλάδος και του Υπουργού Άμυνας της Κύπρου, απηύθυναν χαιρετισμό εκ μέρους των αγωνιστών ο Πρόεδρος

των Συνδέσμων Αγωνιστών κ. Θάσος Σοφοκλέους, ο Δήμαρχος Κιλκίς κ. Σισμανίδης, η Δήμαρχος Ακρίτα κ. Αναστασία Φλώρου και ο Δήμαρχος Λύσης κ. Συμεών Παστός.

Στην εκδήλωση, εκτός των Υπουργών παρέστησαν η στρατιωτική ηγεσία της Ελλάδας, βουλευτές, ο Αντιπεριφερειάρχης, ο Πρόξενος της Κύπρου στη Θεσσαλονίκη, Δήμαρχοι της περιφέρειας και πλήθος κόσμου.

Ακολούθησε ξενάγηση των Υπουργών και των επισήμων στο Μουσείο, καθώς και καλλιτεχνικό πρόγραμμα από χορευτικό συγκρότημα Ποντίων.

Οι τρεις Προέδροι του Σ.Ι.Μ.Α.Ε, του ΙΔ.Α.Α.Ε και των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ, που παρέστησαν στην εκδήλωση, κατέθεσαν στεφάνι στην προτομή του ήρωα.

ΑΠΟ ΤΟ Σ.Ι.Μ.Α.Ε, ΤΟ ΙΔ.Α.Α.Ε
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ
ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ 1955-1959

Ο Υπ. Άμυνας της Ελλάδας κ. Πάνος Καμμένος επιδίδει τα διάσημα του Αντιστρατήγου, στην αδελφή του Γρηγόρη Αυξεντίου, Χρυσταλλού Σουρουλλά.

Η ηγεσία των αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959 μαζί με τη δήμαρχο του Ακρίτα-Κιλκίς, μπροστά από την προτομή του σταυραετού του Μαχαιρά Γρηγόρη Αυξεντίου.

Ο πρόεδρος του Σ.Ι.Μ.Α.Ε Ανδρέας Μαΐμαρίδης και ο πρόεδρος του ΙΔ.Α.Α.Ε Ρογήρος Σιηπιλλής, καταθέτουν στεφάνι στην προτομή του Γρηγόρη Αυξεντίου, στον Ακρίτα Κιλκίς.

Τα διάσημα του Αντιστρατήγου, που η μητέρα πατρίδα απένειμε, μετά θάνατον, στον Γρηγόρη Αυξεντίου.

Τιμητική Εκδήλωση ΣΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΗ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

ΚΙΚΛΙΣ 29.10.2016

Χαιρετισμός Θάσος Σοφοκλέους

*«Ἄθλα γάρ εἰς κείται ἀρετῆς μέγιστα
τοῖς δέ ᾿Αριστοὶ Πολῖες πολιτεύουσιν»*

*Εκεί που τιμούν και βραβεύουν την
αρετή εκεί κατοικούν άριστοι Πολί-
τες.* Με αυτά τα λόγια ο μεγάλος Θου-
κυδίδης μας υπογραμμίζει ποια πρέπει
να είναι η συμπεριφορά μας, αν πράγ-
ματι φιλοδοξούμε να είμαστε άξιοι πο-
λίτες.

Σεβαστοί Πατέρες

Κύριοι υπουργοί

*Τιμημένη αδελφή του ήρωα, αγαπητή
Χρυσταλλού*

Τιμημένοι αξιωματικοί

Ελληνίδες και Έλληνες

Με συγκίνηση και συναισθηματική
φόρτιση πατούμε σήμερα τα ιερά
χώματα της Ελλάδας, τα ποτισμένα με
δάκρυα, και αίμα και σπαρμένα από
τα ιερά κόκκαλα των ηρωικών παι-
διών της. Τα χώματα της Μακεδονίας
του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου.
Βρισκόμαστε εδώ ταπεινοί προσκυνη-
τές, από καθήκον και χρέος, για να
αποτίσουμε φόρο τιμής, να μνημονεύ-
σουμε και να εκφράσουμε τον θαυμα-
σμό και την ευγνωμοσύνη μας στον
μεγάλο μας ήρωα, τον αθάνατο Γρη-
γόρη Αυξεντίου.

Τιμούμε τους μάρτυρες και τους ήρωές
μας από καθήκον και ηθική υποχρέ-
ωση, όπως εύστοχα καθόρισαν με το
ψηφισμά τους οι πρόκριτοι της Ύδρας
το 1821.

«Όποιος πολεμεί διά την πίστην και
διά την ελευθερίαν της Πατρίδας και
του Γένους, αυτός θέλει λάβει από τον
Θεό αιώνιο δόξαν και αμάραντον στέ-
φανον. Είναι όμως δίκαιον και εδώ
στον κόσμο να τιμάται».

Ασφαλώς, παράλληλα με το ηθικό χρέος, οι εκδηλώσεις μνήμης και τιμής, ανακουφίζουν και γαληνεύουν τον ψυχικό μας κόσμο, γιατί είναι εμείς που νιώθουμε την ανάγκη να μνημονεύουμε, είναι εμείς που πρέπει να αντλούμε δύναμη και να παραδειγματιζόμαστε από τις ηρωικές πράξεις και τα κατορθώματά τους. Οι ήρωες δεν έχουν ανάγκη από τιμές, μνημεία και αγάλματα. Μακάριοι και γαλήνιοι αναπαύονται στη γη των αθανάτων.

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου είναι μια καταξιωμένη ηρωϊκή μορφή και ένα ηρωϊκό σύμβολο. Με δέος και ιερή συγκίνηση φέρνουμε στον νού μας το μεγαλείο της θυσίας του και τον ανεπανάληπτο θάνατό του. Αναλογιζόμαστε τη δύναμη της ψυχής του και την πορεία του προς τη Θέωση. Αγέρωχος, και περήφανος νίκησε τον θάνατο, αγνόησε τη φωτιά, εξαγνίσθηκε και εξαϋλώθηκε. Έγινε σύμβολο και φάρος φωτεινός, που θα φωτίζει στους αιώνες τους ανθρώπους, και θα μας δείχνει τον δρόμο της προσφοράς και του χρέους.

Σήμερα η μητέρα Ελλάς τιμά το καταξιωμένο παλληκάρι, τον αγνό αγωνιστή, τον έφεδρο αξιωματικό, τον ήρωα Γρηγόρη Αυξεντίου, που πρόσφερε το κορμί

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου όταν υπηρέτούσε στον "Ακρίτα".

του λαμπάδα ακριβή στην Παναγιά και θυσιάστηκε για τη Λευτεριά της Κύπρου μας, προάγοντάς τον, μετά θάνατον, στον βαθμό του Αντιστρατήγου.

Την ώρα τούτη της ψυχικής επαφής και της πνευματικής επικοινωνίας με τον αθάνατο ήρωα, η μνήμη ζωντανεύει για να ακούσουμε τους κτύπους της καρδιάς του και να αφουγκραστούμε τα προφητικά του λόγια, κορυφώνοντας τον θαυμασμό μας για τη μεγάλη του θυσία.

Κύριε Υπουργέ Άμυνας της μάνας Ελλάδας, οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-59 και ολόκληρος ο Κυπριακός λαός είναι με βαθιά συγκίνηση που χαιρετίζουμε την απόφασή σας να προάξετε, μετά θάνατον, τον Γρηγόρη Αυξεντίου στον βαθμό του αντιστρατήγου. Σάς συγχαίρουμε και εκφράζουμε την ικανοποίησή μας.

Η απόφαση αυτή ασφαλώς, όπως και ο μεγάλος Θουκυδίδης μάς λέει, τιμά αυτούς που ξέρουν να βραβεύουν την αρετή. Εμείς υποκλινόμαστε και εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας.

«ΘΕΑΤΡΙΚΟ» ΓΙΑ ΤΗΝ 1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016

Πρακτικά συνεδρίας Κριτικής Επιτροπής για τον διαγωνισμό συγγραφής θεατρικού σεναρίου, για σκηνική παρουσίαση στα πλαίσια του εορτασμού της εθνικής επετείου της 1ης Απριλίου 2015, στο Στάδιο «Τάσσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία», με θέμα «Οι τελευταίες εβδομάδες του οδοιπορικού του Γρηγόρη Αυξεντίου και το ολοκαύτωμα του Μαχαιρά στις 3 του Μάρτη 1957»

Τετάρτη, 28 Ιανουαρίου 2015 και ώρα 10.00π.μ

Παρόντες:

Ρογήρος Σιηπιλλής:	Πρόεδρος ΙΔ.Α.Α.Ε
Ανδρέας Μαϊμαρίδης:	Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε
Χρυστάλλα Καδή:	Εκ μέρους ΙΔ.Α.Α.Ε
Κυριάκος Χατζησάββας:	Εκ μέρους Σ.Ι.Μ.Α.Ε
Ανδρέας Θεοφάνους:	Εκ μέρους Συνδέσμων Αγωνιστών
Μίμης Βασιλείου:	Εκ μέρους Συνδέσμων Αγωνιστών
Δέσπω Λοϊζιά:	Πρόεδρος της Ένωσης Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου

Στα πλαίσια του διαγωνισμού υποβλήθηκαν τα πιο κάτω επτά (7) θεατρικά σενάρια:

1. «Σας ξέφυγε για πάντα», ψευδώνυμο «**ΔΑΦΝΗ**», αρ. 777.
2. «Οι τελευταίες εβδομάδες του Οδοιπορικού του Γρηγόρη Αυξεντίου και το ολοκαύτωμα του Μαχαιρά στις 3 του Μάρτη του 1957», ψευδώνυμο «**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**», αρ. 3357.
3. Σενάριο «Οι τελευταίες εβδομάδες του Μεγάλου μας ήρωα Γρ. Αυξεντίου», ψευδώνυμο «**ΝΕΣΤΟΡΑΣ**», αρ. 55059.
4. «Ο Αρχάγγελος του Μαχαιρά», ψευδώνυμο «**ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ**», αρ. 35535728.
5. «Η Ουσία του Γρηγόρη Αυξεντίου», ψευδώνυμο «**ΒΙΟΛΕΤΤΑ ΤΟΥ ΣΕΡΡΑΧΗ**», αρ. 681952.
6. «Θεατρικό Σενάριο για τη θυσία του Γρηγόρη Αυξεντίου», ψευδώνυμο «**ΦΑΕΘΩΝ**», αρ. 141086.
7. Θεατρικό Σενάριο «Ο Σταυραετός του Μαχαιρά», ψευδώνυμο «**Κλειώ**», αρ. 19381.

Προτού αρχίσει η ανταλλαγή απόψεων για τα υποβληθέντα θεατρικά σενάρια, ο Πρόεδρος του ΙΔ.Α.Α.Ε αναφέρθηκε στους όρους του διαγωνισμού, που προκηρύχθηκε στις 26 Μαΐου 2014 και ιδιαίτερα στον όρο 2, όπου αναφέρεται ότι το θεατρικό σενάριο θα πρέπει να είναι τριάντα τουλάχιστον λεπτών και όχι πέραν των σαράντα λεπτών και να προσφέρεται για σκηνική παρουσίαση στο Στάδιο «Τάσσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία».

Ακολούθησε η ανταλλαγή απόψεων από το κάθε μέλος της Επιτροπής ξεχωριστά για τα υποβληθέντα σενάρια, με τη σειρά που αναφέρεται πιο πάνω.

Μετά από την πρώτη ανταλλαγή απόψεων η Επιτροπή έκρινε ομόφωνα ότι τα τέσσερα σενάρια, αρ. 2, 4, 5 και 6 υστερούν τόσο σε περιεχόμενο όσο και σε δυνατότητα σκηνικής παρουσίας στο Στάδιο «Τάσσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία».

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Αφού ανταλλάγησαν εκ νέου απόψεις για τα τρία πιο πάνω καλύτερα σενάρια, η Κριτική Επιτροπή αποφάσισε, για τους λόγους που αναφέρονται πιο κάτω για το καθένα ξεχωριστά, να απονεμίει τα πιο κάτω βραβεία:

Α΄ Βραβείο (€1.000,00)

Η Επιτροπή αποφάσισε, κατά πλειοψηφία, την απονομή του Α΄ Βραβείου

στο σενάριο αρ. 3 «Οι τελευταίες εβδομάδες του μεγάλου μας ήρωα Γρηγόρη Αυξεντίου» (ψευδώνυμο ΝΕΣΤΟΡΑΣ)

Σκεπτικό βράβευσης:

«Το έργο είναι ιδιαίτερα δυνατό. Τα ιστορικά γεγονότα αποδίδονται σωστά και με τρόπο που συναρπάζουν. Προσφέρεται για σκηνική παρουσίαση στο Στάδιο «Τάσσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία», με βάση την προκήρυξη των όρων του διαγωνισμού. Έχει την κατάλληλη διάρκεια και περιέχει δυνατούς διαλόγους»

Β΄ Βραβείο (€500,00)

Η Επιτροπή αποφάσισε κατά πλειοψηφία την απονομή του Β΄ βραβείου στο σενάριο αρ. 1 «Σας ξέφυγε για πάντα» (ψευδώνυμο ΔΑΦΝΗ)

Σκεπτικό βράβευσης

Το έργο ακολουθεί πιστά τους όρους του διαγωνισμού. Είναι ιστορικά τεκμηριωμένο, έχει την κατάλληλη διάρκεια και στρωτό θεατρικό διάλογο».

Έπαινος ***

Παρά το ότι με βάση τους όρους του διαγωνισμού δεν προβλέπεται η απονομή «Επαίνου», η Κριτική Επιτροπή αποφάσισε, ομόφωνα, να απονεμίει «Έπαινο» στο χορόδραμα «Σταυραετός του Μαχαιρά» (ψευδώνυμο ΚΛΕΙΩ), για την ιδιαίτερη προσπάθεια στο είδος αυτό. Είναι ιστορικά σωστά δομημένο και ακολούθησε τους όρους του διαγωνισμού.

ΑΝΟΙΓΜΑ ΚΛΕΙΣΤΩΝ ΦΑΚΕΛΩΝ

Ακολούθως ανοίχθηκε ο κλειστός φάκελος του κάθε σεναρίου και αποκαλύφθηκαν τα ονόματα των συγγραφέων, με βάση το ψευδώνυμο και τον κωδικό αριθμό τους, ως ακολούθως:

Α΄ Βραβείο

(ψευδώνυμο ΝΕΣΤΩΡΑΣ

κωδικός αρ. 55059)

Θάσος Σοφοκλέους

Σμύρνης 47, Έγκωμη

Τηλ. 22353668

Β΄ Βραβείο

(ψευδώνυμο ΔΑΦΝΗ κωδικός αρ. 777)

Μαρία Θεοδώρου Κωνσταντίνου,
δασκάλα

Λαπήθου 8 2027 Στρόβολος

Τηλ. 99980100/22495669

Έπαινος

(ψευδώνυμο ΚΛΕΙΩ

κωδικός αρ. 19381)

Βασιλική Φωτίου

Κισσονέργη 10, 3113 Λεμεσός

Τηλ. 25770876/99564587

Αποφασίστηκε να εκδοθεί σχετική ανακοίνωση για τα βραβευθέντα θεατρικά σενάρια και να ειδοποιηθούν και γραπτώς οι βραβευθέντες.

Αποφασίστηκε επίσης να ειδοποιηθούν γραπτώς και οι συγγραφείς των τεσσάρων πιο πάνω σεναρίων που δεν επελέγησαν και να τους ευχαριστήσουμε για τη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό, με την ελπίδα ότι θα ξανασυναντήσουμε τη θεατρική τους γραφή στον επόμενο μας διαγωνισμό.

Αποφασίστηκε επίσης όπως τα τρία έργα που έχουν βραβευθεί να εκδοθούν σε βιβλίο για σκοπούς αξιοποίησής τους από σχολεία, οργανώσεις κ.α.

Η απονομή των βραβείων θα γίνει σε ειδική τελετή σε ημερομηνία που θα καθοριστεί αργότερα.

Ρογήρος Σιηπιλλής

Ανδρέας Μαϊμαρίδης

Γιαννάκης Χαραλάμπους

Πρόεδρος ΙΔ.Α.Α.Ε

Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε

Διευθυντής ΙΔ.Α.Α.Ε

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Σ.Ι.Μ.Α.Ε - ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ - ΙΔ.Α.Α.Ε.

2016

Ιούλιος 2016

1. Εκδήλωση για την αποφράδα ημέρα της Τουρκικής εισβολής στον Τύμβο Μακεδονίτισσας.

Οκτώβριος 2016

2. Εκδήλωση προς τιμή των οικογενειών Κύρου, Φραγκούδη, Παύλου Ιωαννίδη και Στεργιούδη.
3. Εκδήλωση απόδοσης μεταθανάτιων τιμών στον Γρηγόρη Αυξεντίου στο χωριό Ακρίτας-Κιλκίς. Θα παραστού οι Υπουργοί Άμυνας Κύπρου και Ελλάδας.
4. Έναρξη διαλέξεων στην Ακαδημία Ιστορικών Σπουδών Νοέμβριος 2016
5. Εκδήλωση στην Πάφο για την άφιξη του Διγενή.
6. Προκήρυξη διαγωνισμού για συγγραφή σεναρίου για την 1η Απριλίου 2017, με θέμα «Βασανιστήρια»

2017 «Έτος Βασανιστηρίων»

Ιανουάριος 2017

Εκδήλωση για το Δημοψήφισμα της 15ης Ιανουαρίου 1950

Μάρτιος-Απρίλιος 2017

- Μνημόσυνο Γρηγόρη Αυξεντίου
- Εορτασμοί Εθνικών επετείων 25ης Μαρτίου και 1ης Απριλίου
- Επαρχιακές εκδηλώσεις για Βασανιστήρια και θανόντες σε αυτά.
- Ημερίδα για τα 120 χρόνια από τη γέννηση του Διγενή με τη συμμετοχή του Υπουργείου Άμυνας της Ελλάδας με 2 Στρατηγούς οι οποίοι θα κά-

νουν αναφορά στη στρατιωτική διαδρομή του Αρχηγού από την κατάταξη του στη Σχολή Ευελπίδων, στρατιωτικές σχολές εξωτερικού και εσωτερικού, Μικρά Ασία, Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, κατοχή. Θα φέρουν προς έκθεση όλο το στρατιωτικό του Μητρώο, διαταγές, επιτελικά σχέδια και προσωπικά του αντικείμενα. Από πλευράς Κύπρου θα μιλήσουν 2 Αγωνιστές της ΕΟΚΑ οι οποίοι θα αναφερθούν από τον όρκο των Αθηνών στην οργάνωση, διοίκηση της ΕΟΚΑ και διεύθυνση του Αγώνα μέχρι την ΑΣΔΑΚ και τα γεγονότα της Κοφίνου.

- Εκδήλωση μνήμης και τιμής σε απογόνους των τριών διαδηλωτών και ενός αστυνομικού που σκοτώθηκαν σε διαδηλώσεις στην Αθήνα την 9/5/1956 στην προσπάθεια διάσπασης του Αστυνομικού κλοιού και μετάβασή τους στη Βρετανική Πρεσβεία. Ήδη έχει εντοπιστεί ο πρώτος απόγονος, που ανευρέθηκε με τη συνεργασία του «Σπιτιού της Κύπρου» και της Ελληνικής Αστυνομίας. Αυτοί θα καταταγούν στον κατάλογο των μαρτύρων του Αγώνα και θα μνημονεύονται την 1η Απριλίου ως θύματα του Αγώνος.
- Προσπάθεια διάθεσης των εκδόσεων του Σ.Ι.Μ.Α.Ε., των Συνδέσμων Αγωνιστών και ΙΔ.Α.Α.Ε στην Αθήνα, μέσω Βιβλιοπωλείου Κυπρίου όπως και CDs και DVDs σχετικών με τον Αγώνα.

Ανδρέας Μαϊμαρίδης
Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

ΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΩΝ

Του προέδρου του Συνδέσμου Πολιτικών Κρατουμένων Ε.Ο.Κ.Α

Γιάννη Σπανού

Το Στρατόπεδο Συγκέντρωσης Κοκκινοτριμιθιάς πλημμύρισε από κόσμο στις 13 Νοεμβρίου 2016, όπου αγωνιστές της ΕΟΚΑ και λαός τίμησαν τη θεσμική ετήσια παγκύπρια σύναξη, τη Μέρα Μνήμης Κρατητηρίων. Η εκδήλωση άρχισε με το καθιερωμένο Τρισάγιο στη μνήμη των πεσόντων στις μάχες, των Πολιτικών Κρατουμένων που απέδρασαν από τα Κρατητήρια και την κατάθεση στεφάνων στο μνημείο, πλάι στη σειρά των μαρμάρινων προτομών και το άγαλμα της Νεολαίας της ΕΟΚΑ. Ακολούθως ο κόσμος γέμισε ασφυκτικά την «Αίθουσα Ελλάδος» για την καθιερωμένη ενημερωτική ομιλία επί του εθνικού μας θέματος από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη. Ο Πρόεδρος δεν μπορούσε να παραστεί γιατί ταξίδευε επιστρέφοντας από το Μοντ Πελεράν της Ελβετίας, όπου οι συνομιλίες με τον εκπρόσωπο της Τουρκίας και της Τουρκοκυπριακής μειονότητας για το κυπριακό και την ομιλία του διάβασε ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ιωνάς Νικολάου. Στην ομιλία ο Πρόεδρος ανέφερε γενικά στις εξελίξεις επί του εθνικού μας θέματος και στις δοκιμασίες και τις θυσίες των αγωνιστών της

ΕΟΚΑ για την απελευθέρωση της πατρίδας από τον ζυγό της Αγγλικής αποικιοκρατίας, τονίζοντας την ανάγκη της προσήλωσης του λαού μας στην ελευθερία.

ΕΟΚΑ για την απελευθέρωση της πατρίδας από τον ζυγό της Αγγλικής αποικιοκρατίας, τονίζοντας την ανάγκη της προσήλωσης του λαού μας στην ελευθερία.

Στη συνέχεια έγινε προβολή του ενδεκάλεπτου ντοκιμαντέρ «Η ΕΟΚΑ στα Στρατόπεδα Συγκέντρωσης» και ακολούθησε ο χαιρετισμός του προέδρου του Συνδέσμου Πολιτικών Κρατουμένων ΕΟΚΑ αγωνιστή Γιάννη Σπανού.

Η όλη εκδήλωση διανθιζόταν από την εξαιρετική παρουσία της ορχήστρας και της χορωδίας του Λυκείου Κουτσόφτα-Παναγίδα, υπό τη διεύθυνση της καθηγήτριας μουσικής Μαρίας Λουκαΐδου, με ερμηνείες επιλογής σκοπών της εποχής του αγώνα και των μετέπειτα χρόνων, ευγνωμοσύνης προς τους αγωνιστές της ελευθερίας.

Μετά τον εθνικό μας ύμνο ο κόσμος περιηγήθηκε τους μουσειακούς χώρους με

τις φωτογραφίες των αγωνιστών και τα όπλα της εποχής και επισκέφθηκε τις δυο μοναδικές στον Ελληνισμό εκθέσεις διαρκείας, απεικόνισης των βασανιστηρίων που υφίσταντο οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ στα χέρια των Άγγλων και Τούρκων βασανιστών, στα μπουντρούμια της Ομορφίτας, του Σπέσιαλ Μπραντς στον αστυνομικό σταθμό Πύλης Κερύνειας στη Λευκωσία, του Κάστρου Κερύνειας, των Πλατρών, του Ρετ Χάουζ Λεμεσού, της Αμμοχώστου και των αγγλικών στρατοπέδων. Η δεύτερη έκθεση αφιερωμένη στην προσφορά των Κυπρίων στις αντιστάσεις κατά των κατακτητών, με μοναδικές γκραβούρες από τις μάχες του 1570-71, τις συγκρούσεις των Λευκωσιανών και των Αμμοχωστανών με τα φουσάτα της πρώτης εισβολής, με κεντρικό θέμα τη θυσία της Μαρίας Συγκλητικής ενώ προχωρεί, τιεριστοιχίζομενη από τις χίλιες αιχμάλωτες Λευκωσιάτισσες, για να ανατινάξει το πλοίο του Λαλά Μουσταφά.

Χαρακτηριστική ήταν η προσέλευση του κόσμου όλων των ηλικιών, με τα παιδιά, τη νεολαία και, βέβαια των γερόντων με τα σημάδια των κακουχιών από τις δοκιμασίες για την αξιοπρέπεια και την ελευθερία της σκλάβας πατρίδας.

Σημειώνεται ότι οι επισκέψεις στα κρατητήρια Κοκκινότριμιάς είναι καθη-

μερινές και υπερβαίνουν τις έξι χιλιάδες ετησίως.

Μετά το πέρας της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε συνέλευση των Πολιτικών Κρατουμένων και ακολούθησε εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Επανεξελέγησαν παμψηφεί ο Γιάννης Σπανός, πρόεδρος, ο Χριστάκης Νικολαΐδης αντιπρόεδρος, ο Ανδρέας Ματσουκάρης Γ. Γραμματέας και ο Ανδρέας Γεωργιάδης επί των Μητρώων. Η σύσταση του εικοσιεπταμελούς συμβουλίου θα ολοκληρωθεί σε ειδική συνεδρία.

Ο χαιρετισμός του Γιάννη Σπανού:

Χαιρετισμός 13ης 11.2016

Κρατητήρια. Γιάννης Σπανός.

Με τη βοήθεια του Θεού συναντιόμαστε και σήμερα στον τόπο της μακράς δοκιμασίας του πνεύματος του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ, για να διατρανώσουμε την πίστη μας επί του βωμού της ελευθερίας, της τιμής και της αξιοπρέπειας. Και υποδεχόμαστε τον Υπουργό Δικαιοσύνης, φίλο κ. Ιωνά Νικολάου, ως αντιπρόσωπο του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, που ηγείται της προσπάθειας για την απελευθέρωση της από χιλιετιών ελληνικής πατρίδας, αντιμέτωπος σκληρών συνθηκών και κινδύνων που στοχεύουν στην ιστορική μας μοίρα.

Το 1959 σ' αυτό το κολαστήριο προσευχόμασταν για την ελευθερία, χωρίς να γνωρίζουμε τον άβατο κύκλο των διαβουλευομένων την εθνική μας υπόσταση. Παρά τη σωρεία των υποσχέσεων, ότι τον τελευταίο λόγο θα έχει ο λαός, ουδείς ζήτησε τη δική μας θέληση επί των τότε τεκταινομένων. Και εγγράφως διαδηλώσαμε την απόφασή μας να γίνουμε βορά των πολυβόλων, παρά να εγκαταλείψουμε τον σκοπό του αγώνα μας, την αυτοδιάθεση και την ένωση. Και το αποτέλεσμα εκτροχίασε τις προσδοκίες του αγώνα μας και απογοήτευσε τον λαό μας. Η συνέπεια τραγική και καταγιστική μυριών δεινών.

Σήμερα η ενημέρωση του λαού είναι διακηρυγμένη και η δέσμευση δεδηλωμένη. Επί των συνομιλιών τον τελευταίο λόγο θα έχει ανυπερθέτως ο λαός. Και εκ τούτου η εμπιστοσύνη είναι δεδομένη, η δε βούληση της ενότητας του λαού σε ενιαίο μέτωπο επαγρύπνησης, κοινή εθνική, ιστορική και οντολογική αναγκαιότητα. Και αναμένουμε με την καρδιά σφιγμένη τα αποτελέσματα των εν εξελίξει συνομιλιών του Προέδρου της Δημοκρατίας με τον εγκάθετο της κατοχικής Τουρκίας, που κατά διαταγήν εγκατέλειψε την επί δεκαετίες ισχυριζόμενη ειλικρίνεια και καλή πρόθεση και μετεξελίχθη σε αχθοφόρο της προκλητικής αδιαλλαξίας του αι-

μοχαρούς τελετάρχη των απειλών και των εκβιασμών. Είναι εδώ που πολλοί θυμόμαστε τον συσχετισμό του Νίκου Καζαντζάκη στο έργο του «Ελευθερία ή Θάνατος». Τον συσχετισμό της τουρκοκρατίας στην Κρήτη με τον σκύλο. Πατούσαν την ουρά του στην Πόλη και γαύγιζε στην Κρήτη... Τέτοια έχουμε επί δεκαετίες και αναμένουμε ότι θα συνεχιστούν με απειλές και εκβιασμούς περί νέων επελάσεων στα ελληνικά εδάφη. Είναι θέμα φρόνησης που υπαγορεύουν οι ματωμένες εμπειρίες μιας χιλιετίας. Και θέμα πρόνοιας και ιστορικής λογικής να επαγρυπνούμε σε επιφυλακή για την αντιμετώπιση της κακοποιού χώρας που αμιατοκυλά τον Ελληνισμό αφ' ης εμφανίσθη ως αιμοσταγής κατακτητής στο ιστορικό προσκήνιο.

Σαλπίζουμε, λοιπόν, συναγερμό και ετοιμότητα αντίστασης σε κάθε επιβουλή, κάνουμε τον σταυρό μας κι ανάβουμε τα καντήλια των τάφων των ηρώων μας με τη φλόγα της ελπίδας. Κύριε Υπουργέ ως ευ παρέστητε μεταξύ φίλων και συναγωνιστών της ελευθερίας της μικρής, πικρής πατρίδας. Μεταφέρετε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τις πεποιθήσεις, τις ευχές και τις ελπίδες μας, που συγκροτούν τη θέληση του λαού μας για μια καλύτερη, ελεύθερη, ελληνική αύριον.

Άποψη από τους Πολιτικούς Κρατουμένους της Ε.Ο.Κ.Α σε εθνική εκδήλωση.

Άποψη των κρατητηρίων.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Σας πληροφορούμε ότι η Ετήσια
Χοροεσπερίδα των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α 1955-59,
θα γίνει την Παρασκευή
3 Φεβρουαρίου 2017 και ώρα 8.00 μ.μ.,
στο Κέντρο «Παβίλιον» στον Στρόβολο.

Παρακαλούμε όπως διευθετήσετε να μην συμπέσουν εκδηλώσεις σας
με την πιο πάνω ημερομηνία.

Θα εκτιμηθεί δεόντως τόσο η συμμετοχή σας,
όσο και των φίλων σας στη Χοροεσπερίδα μας.

Τιμή Εισόδου μετά φαγητού και ποτού €20.

Για πληροφορίες παρακαλούμε να αποτείνεσθε
στη Γραμματεία των Συνδέσμων,
(κύριο Χαράλαμπο Συμεού - τηλ.: 22423333
από τις 9.00-13.00 και 16.00-18.00
εκτός Παρασκευής απόγευμα και Σαββάτου).

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΚΑΙ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2017

ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΠΡΟ!!

Με όλη μας την ΑΓΑΠΗ

Θάσος Σοφοκλέους
Πρόεδρος Συνδέσμων

Η ΕΝΩΣΗ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΣΕ . . . ΔΡΑΣΗ

28/10/2016 Ε.Α.Α.

Ριζοελιά

Ο Δήμαρχος Αμμοχώστου Αλέξης Γαλανός, Πρόεδρος Ε.Α.Α.,
ο Φώτος Παπαδόπουλος, Αντιπρόεδρος Συναγερμού,
ο βουλευτής Γ. Γεωργίου, ο πρώην βουλευτής Αμμοχώστου
Ισίδωρος Μακρίδης.

Στυγμιότυπα από την ετήσια συνεστίαση των μελών και
φίλων της Ε.Α.Α στη Ριζοελιά, στις 28 Οκτωβρίου 2016.

Αρ. Φακ.: 14.03.001.030

27 Ιανουαρίου 2016

Εξοχότατο

Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας

κ. Νίκο Αναστασιάδη

Προεδρικό Μέγαρο

Λευκωσία

Θέμα:**Ανέγερση Μνημείου Νεολαίας***Εξοχότατε Κύριε Πρόεδρε,*

Με την ευκαιρία του νέου χρόνου 2016 και της πρώτης επικοινωνίας μας για φέτος επιτρέψατέ μου να ευχηθώ προσωπικά σε σας και στο Υπουργικό Συμβούλιο κάθε επιτυχία κατά τον καινούργιο χρόνο και να σας ανακοινώσω ότι το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 έχει αποφασίσει την ανέγερση μνημείου νεολαίας στον χώρο έμπροσθεν και αριστερά της Σεβερείου Βιβλιοθήκης του Παγκυπρίου Γυμνασίου, σε ανάμνηση και απόδοση τιμής προς το αξιοθαύμαστο έργο της κατά τον Αγώνα, αποκορύφωμα του οποίου υπήρξαν τα γεγονότα της 27ης Ιανουαρίου 1956, γνωστά ως MAXH THΣ ΣΕΒΕΡΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, επί της ταράτσας και στον γύρω χώρο της.

Στα πλαίσια της απόφασής του, το Σ.Ι.Μ.Α.Ε θα προκηρύξει παγκύπριο διαγωνισμό, τα έργα του οποίου θα

κρίνει Επιτροπή η οποία θα συσταθεί προς τούτο.

Κύριε Πρόεδρε,

Θεωρούμε ότι η χρηματοδότηση του Μνημείου, το οποίο θα είναι εσαεί παράδειγμα εθνικού φρονηματισμού των νέων μας, αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας, η οποία αναγνωρίζουσα την ηρωική συμμετοχή της νεολαίας στον τετραετή επικό Αγώνα, θα υιοθετήσει την προσπάθειά μας.

Εισηγούμαστε μια σύντομη συνάντηση για να σας δώσουμε περισσότερες λεπτομέρειες.

Η ιδέα για την ανέγερση του Μνημείου είχε προταθεί κατά την πρώτη συνάντησή μας και αφέθηκε προς συζήτηση και ολοκλήρωση σε ευθετότερο χρόνο.

Με εκτίμηση

Ανδρέας Μαϊμαρίδης

Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε

ΙΔΡΥΜΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΕΟΚΑ 1955 - 1959

ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 40, 2068 ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ
ΤΗΛ: 22 314388, 22 312900, ΦΑΞ: 22 314746
email: iaa5559@cytanet.com.cy
ιστοσελίδα: www.cytanet.com.cy/iaa5559

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ 2016-2017

1^η Διάλεξη

22 Νοεμβρίου 2016

«Η προσφορά της Ιερής Μονής Κύκκου κατά τον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959».

Εισηγητής:

Κωστής Κοκκινόφτας, Ερευνητής Κέντρου Μελετών Ιερής Μονής Κύκκου

2^η Διάλεξη

24 Ιανουαρίου 2017

«Πτυχές από τις βαρβαρότητες και τα βασανιστήρια των Άγγλων κατά τον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959»

Εισηγητής:

Θάσος Σοφοκλέους, Πρόεδρος Συνδέσμων Αγωνιστών

3^η Διάλεξη

21 Φεβρουαρίου 2017

«Πορεία προς την αγχόνη»

Εισηγήτρια:

Μαρία Ιωαννίδη Κελίρη, Εκπαιδευτικός

4^η Διάλεξη

21 Μαρτίου 2017

«Η προσφορά των ιατρών κατά τον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959»

Εισηγητής:

Λάκης Αναστασιάδης, Ιατρός, ο οποίος εξέδωσε πρόσφατα πολυσέλιδο βιβλίο με θέμα «Κυπρίων Ιατρών Έργα, η Ιατρική στην Κύπρο 1950-2015», στο οποίο γίνεται εκτενής αναφορά για την προσφορά των ιατρών που περιέβαλαν αντάρτες και άλλους αγωνιστές κατά τον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ.

5^η Διάλεξη

25 Απριλίου 2017

«Οι Βρετανικές απώλειες στην Κύπρο κατά τον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ - Μύθοι και πραγματικότητες».

Εισηγητής:

Πέτρος Παπαπολυβίου, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου Κύπρου

6^η Διάλεξη

23 Μαΐου 2017

«Ελληνισμός και Τουρκία: Ανοιχτά Θέματα»

Εισηγητής:

Αγγελος Συρίγας, Καθηγητής Πολιτικών Επιστημών στο Πάντειο Πανεπιστήμιο

Το Ίδρυμα έχει αναγνωριστεί ως φιλοanthropικό Ίδρυμα για σκοπούς του άρθρου 11(1) (α) της περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νομοθεσίας

ΙΔΡΥΜΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΕΟΚΑ 1955 - 1959

ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 40, 2065 ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ
ΤΗΛ: 22 314568, 22 312920, ΦΑΞ: 22 314746
email: issn.5569@cytelnet.com.cy
ιστοσελίδα: www.cytelnet.com.cy/εοκα5569

**Διαγωνισμός συγγραφής Θεατρικού Σεναρίου για παρουσίαση
στο Στάδιο "Τάσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία" στα πλαίσια
του εορτασμού της εθνικής επετείου, την 1^η Απριλίου 2017**

Το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 και οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959, προκηρύσσουν διαγωνισμό συγγραφής θεατρικού σεναρίου, για σκηνική παρουσίαση στα πλαίσια του εορτασμού της εθνικής επετείου της 1^{ης} Απριλίου 1955, που θα γίνει στο Στάδιο "Τάσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία", την 1^η Απριλίου 2017.

2. Το θεατρικό σενάριο θα πρέπει να είναι τριάντα τουλάχιστον λεπτών και όχι πέραν των σαρανταπέντε λεπτών.

3. Επειδή το Σ.Ι.Μ.Α.Ε όρισε το έτος 2017 ως «Έτος Βασανιστηρίων», το θέμα του θεατρικού σεναρίου είναι:

«ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ 1955-1959»

Το έργο πρέπει να προσφέρεται για σκηνική παρουσίαση (να περιέχει διάλογο, δράση και κίνηση) για παράσταση στο Στάδιο "Τάσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία".

4. Τα θεατρικά σενάρια που θα προκριθούν θα βραβευθούν ως ακολούθως:

- α) Α' Βραβείο χρηματικό ποσό χιλίων ευρώ (€1.000,00)
- β) Β' Βραβείο χρηματικό ποσό επτακοσίων ευρώ (€700,00)
- γ) Έπαινος χρηματικό ποσό τριακοσίων ευρώ (€300,00)

5. Τα δικαιώματα της παρουσίασης των βραβευμένων σεναρίων θα έχουν το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 (Σ.Ι.Μ.Α.Ε.), το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ (ΙΔ.Α.Α.Ε.) και οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959.

6. Τα έργα που θα βραβευθούν θα εκδοθούν σε βιβλίο για αποστολή στα Γυμνάσια και Λύκεια (δημόσια και ιδιωτικά) για σκοπούς εμπλουτισμού των βιβλιοθηκών τους με θέματα παρμένα από τον Απελευθερωτικό μας Αγώνα.

7. Η Κριτική Επιτροπή θα αποτελείται από δύο εκπροσώπους του Σ.Ι.Μ.Α.Ε, δύο εκπροσώπους του ΙΔ.Α.Α.Ε, δύο εκπροσώπους των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 και ενός εκπροσώπου της Εταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου.

8. Τα θεατρικά σενάρια θα πρέπει να υποβάλλονται σε τρία αντίτυπα (Λεωφ. Προδρόμου 40, 2063 Στρόβολος) σε κλειστό φάκελο, στον οποίο να αναγράφεται με κεφαλαία γράμματα "ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΕΝΑΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 1^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955", το ψευδώνυμο του συγγραφέα και ένας κωδικός αριθμός. Τα πλήρη στοιχεία του διαγωνιζόμενου, όνομα, διεύθυνση και τηλέφωνο, μαζί με το ψευδώνυμο και τον κωδικό αριθμό, θα πρέπει να τεθούν σε άλλο κλειστό φάκελο μέσα στον ίδιο φάκελο και να φθάσουν όχι αργότερα από την 11.00π.μ της Παρασκευής, 13 Ιανουαρίου 2017.

ΑΠΟ ΤΟ Σ.Ι.Μ.Α.Ε, ΤΟ ΙΔ.Α.Α.Ε ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ 1955-1959

ΤΟ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ ΤΩΝ ΛΑΓΟΥΔΕΡΩΝ

Του Μιχαλάκη Ελευθερίου

Ο συναγωνιστής ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, ομαδάρχης της Ε.Ο.Κ.Α στα ΛΑΓΟΥΔΕΡΑ, θυμάται και παραθέτει τον ακόλουθο κατάλογο ΑΝΤΑΡΤΩΝ της Ε.Ο.Κ.Α που πέρασαν / φιλοξενήθηκαν στο κρησφύγετο που διατηρούσε στο σπίτι του:

1. Κυριάκος Μάτσης
2. Μάκης Γιωργάλλας
3. Φειδίας Συμεωνίδης
4. Ευαγόρας Παπαχριστοφόρου
5. Παναγιώτης Αριστείδου
6. Γιαννάκης Επαμεινώνδας
7. Τεύκρος Λοΐζου
8. Γεώργιος Μάτσης
9. Χαράλαμπος Μπαταριάς
10. Λεωνίδας Στεφανίδης
11. Αντωνάκης Αντωνάς
12. Νίκος Γεωργίου

Στις 16/09/1956, κατόπιν πληροφοριών, επεβλήθη κέρφιου στα Λαγουδερά, συνελήφθη ο Μιχαλάκης Ελευθερίου και υπό συνοδεία μεταφέρθηκε από τον τόπο συγκέντρωσης στο σπίτι του, όπου ήταν και το κρησφύγετο και διεξήχθη ενδελεχής έρευνα, χωρίς να το εντοπίσουν. Στη συνέχεια ο Μιχαλάκης Ελευθερίου μεταφέρθηκε στις «Πλάτρες» όπου εβασανίσθη ανηλεώς από την ομάδα του SAVORY και του Κεραυνού, άντεξε τα βασανιστήρια και κλείστηκε στα κρατητήρια. Οι πιο πάνω αντάρτες, που ήταν μέσα στο κρησφύγετο, δεν έγιναν αντιληπτοί και με τη βοήθεια του Ανδρέα Στυλιανού, που απουσίαζε εκείνη τη μέρα από το κρησφύγετο, βγήκαν και συνέχισαν την αντάρτικη δράση τους, έχοντας για βάση, το νέο κρησφύγετό τους στο σπίτι του Παπα-Χαράλαμπου στο Σαράντι.

Ο αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α στα βουνά της Πάφου

Ο τομεάρχης της περιοχής Σάββας Παπαευσταθίου
μιλά για τη δράση του τομέα του

Του Φρίξου Δαλίδη

«Φιλελεύθερος» 2 Απριλίου 2016

«Πολεμήσαμε για την ελευθερία αυτού του τόπου. Η λέξη «θάνατος» δεν ήταν στο λεξιλόγιό μας»... Λόγια ενός ανθρώπου που έθεσε ενώπιον της πατρίδας και την ίδια του τη ζωή. Ο Σάββας Παπαευσταθίου, τομεάρχης της Πάφου, μιλά για τη δράση της ΕΟΚΑ στην Πάφο, με ιδιαίτερη αναφορά στον Ευαγόρα Παλληκαρίδη. Η γνωριμία τους ήταν ένας σταθμός στον αγώνα, αλλά και για τη μετέπειτα πορεία του στη ζωή. Σήμερα, 61 χρόνια μετά, ο Σάββας Παπαευσταθίου γυρίζει τον χρόνο πίσω και θυμάται τις στιγμές του αγώνα στα βουνά της Πάφου.

Ανέλαβε τον τομέα της Πάφου αρχές του 1957. «Είχα πάει στην Πάφο από τις αρχές του 1956», θυμάται. «Ο τομέας της Πάφου αρχικά ήταν σε έναν τομεάρχη. Κατόπιν

ανταλλαγής επιστολών του τομεάρχη με τον αρχηγό, ο Διγενής αποφάσισε και ενημέρωσε και εμένα και τον τομεάρχη ότι η Πάφος θα χωριστεί σε δύο τομείς και ότι εγώ αναλάμβανα τον τομέα ορεινών χωριών Πάφου, που ξεκινούσε από τον Σταυρό της Ψώκας

και κάλυπτε μέχρι τα Κόκκινα. Συνολικά δηλαδή κάλυπτε 32 χωριά».

Υπό την ευθύνη του ήταν δύο αντάρτικες ομάδες, οι οποίες αποτελούνταν από έξι άτομα η κάθε μία. «Οι ανταρτικές ομάδες κινούνταν ανάλογα με τις εντολές που είχαμε να χτυπούμε τους Βρετανούς, αλλά και προδότες, κατόπιν σοβαρών καταγγελιών», αναφέρει. «Ήμαστε πάντα πολύ προσεχτικοί σε αυτό το κομμάτι, διότι υπήρχαν και οι προσωπικές διαφορές σε καταγγελίες και γι' αυτό διερευνούσαμε πολύ προσεχτικά τις όποιες πληροφορίες υπήρχαν», προσθέτει.

Όπως αναφέρει, οι ομάδες είχαν κρησφύγετα και στο δάσος, αλλά και στα διάφορα χωριά της περιοχής. Πολλές φορές οι δύο ομάδες συνενώνονταν και έκαναν μαζί την επιχείρηση. Ανάλογα με τον στόχο και τον βαθμό δυσκολίας της επιχείρησης. Η ομάδα δρούσε στην

περιοχή Λυσού, Κρήττου Μαρότου και Σταυρού της Ψώκας και η δεύτερη ομάδα δρούσε στην περιοχή Λαόνα, Δρούσια, Ίνια, Πόλη Χρυσοχούς.

«Μια από τις μεγαλύτερες ενέδρες που οργανώσαμε ήταν τον Σεπτέμβρη του 1957 στη Γιόλου, όπου οι απώλειες των Εγγλέζων ήταν τεράστιες. Μετά από αυτό το επεισόδιο, οι Άγγλοι είχαν πάει στα χωριά της γύρω περιοχής και έκαναν βασανιστήρια στον κόσμο. Κατέληξαν στον Κάθηκα, όπου μπήκαν στο σπίτι του Καλαϊτζή, ο οποίος κοιμόταν με τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Ένας Εγγλέζος επιτέθηκε στην κόρη του, πού ήταν 12-13 χρόνων και τότε αυτός πήρε ένα μαχαίρι και τον σκότωσε παίρνοντας το όπλο του. Ακολούθως του επιτέθηκε δεύτερος Εγγλέζος, όμως κατάφερε να τον κτυπήσει και αυτόν, αλλά όταν δοκίμασε να διαφύγει από το διπλανό σπίτι, έπεσε νεκρός από πυρά», θυμάται.

Η επίθεση σε στρατόπεδο Βρετανών στο Στρουμπί

Είχαν χτυπήσει και το στρατόπεδο του Στρουμπιού το 1956 μαζί με έναν ακόμα συναγωνιστή, κατόπιν εντολής του τότε τομεάρχη, που ήθελε να χτυπήσει το αρχηγείο των Εγγλέζων στην περιοχή. «Το χτυπήσαμε από το δρόμο με αυτόματο Τόμσον.

Έσβησαν τα φώτα του στρατοπέδου και όλα τα πολυβόλα των Άγγλων από το στρατόπεδο έβαζαν εναντίον μας. Από θαύμα γλυτώσαμε. Το πλάνο αρχικό ήταν να χτυπήσει κάποιος από την άλλη πλευρά, για να γυρίσουν τα όπλα τους προς τα βουνά, αλλά οι Άγγλοι δεν άκουσαν τους πυροβολισμούς του, που έριξε με το μαρτίνι που κρατούσε. Έτσι όλα τα πυρά στράφηκαν προς την πλευρά μας, ενώ ξεκίνησαν και τα τεθωρακισμένα από τον αστυνομικό σταθμό Στρουμπιού. Φύγαμε από εκεί και πήγαμε Πολέμι, Άγιο Δημητριάδον και καταφέραμε να γλυτώσουμε», αναφέρει.

Δύσκολη η ζωή στο αντάρτικο

Η ΖΩΗ στο αντάρτικο ήταν δύσκολη. Το ραντεβού με τον θάνατο καθημερινό, αλλά για τους αντάρτες η μόνη έγνοια ήταν η εκπλήρωση του σκοπού τους, δηλαδή η ελευθερία της πατρίδος. «Ενώσω ήμασταν στο δάσος, η ζωή ήταν πιο εύκολη και πιο άνετη. Νιώ-

θαμε πιο ασφαλισμένοι. Όταν ήμασταν όμως σε κρησφύγετα σε σπίτια που μας φιλοξενούσαν, δεν νιώθαμε ιδιαίτερα καλά, διότι σε περίπτωση που μας έβρισκαν οι Εγγλέζοι, υπήρχε ο κίνδυνος να σκοτωθούν ή να συλληφθούν τα άτομα που μας φιλοξενούσαν. Αυτό μας προβλημάτιζε έντονα, διότι ειδικά στην Πάφο, οι αποστάσεις που έπρεπε να διανύσει κάποιος ήταν τεράστιες. Ήταν τεράστια ταλαιπωρία», δηλώνει ο τομεάρχης της ΕΟΚΑ. «Όταν ήμασταν στα χωριά τρώγαμε κανονική τροφή. Όταν ήμασταν στα κρησφύγετα, συνήθως κονσέρβες. Αν τύγχανε βέβαια και ήμασταν σε κάποιο απομακρυσμένο κρησφύγετο, μπορεί να μαγειρεύαμε κιόλας. Όταν όμως γίνονταν έρευνες από Εγγλέζους στην περιοχή, είχαμε εφεδρικά κρησφύγετα και μπαίναμε μέσα. Ήταν ένας χώρος 1-1,5 μέτρο ύψος και μέναμε εκεί μέχρι να τελειώσουν οι επιχειρήσεις. Όταν τελειωναν οι έρευνες μετά από κάποιες μέρες και βγαίναμε έξω, για αρκετή ώρα περπατούσαμε στα τέσσερα, μέχρι να μπορέσουμε να σταθούμε στα πόδια», προσθέτει.

Η συνάντηση με τον Παλληκαρίδη

ΑΝΑΜΕΣΑ στους αντάρτες και ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης. «Ο Παλληκαρίδης εντάχθηκε στην ομάδα μας το καλοκαίρι του 1956. Ήταν αθλητοπρε-

πής, γυμναζόταν καθημερινώς», θυμάται με συγκίνηση ο Σάββας Παπα-ευσταθίου. «Πολλές φορές ξέκοβε από τους υπόλοιπους και έγραφε ποιήματα, τα οποία τα μάζεψα και τα φύλαξα σε μία μπουκάλια και τα παρέδωσα μετά τον αγώνα. Ήταν ένας άνθρωπος πολύ τολμηρός και πάντα πρόθυμος για κάθε αποστολή. Αν κρίνω από τα ποιήματά του, ουσιαστικά μέσα από αυτά κατέγραψε τη ζωή του μέχρι τον απαγχονισμό του. Με προβληματίζει μέχρι σήμερα, πώς ο άνθρωπος αυτός ένιωθε ότι θα καταλήξει εκεί που κατέληξε. Ο Παλληκαρίδης ήταν άνθρωπος που είχε μόρφωση, είχε το ταλέντο της γραφής, το οποίο δεν εκδήλωνε στους άλλους και όταν τον ανακάλυψα μου ζήτησε και δεν το αποκάλυψα στους άλλους», αναφέρει.

Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης τότε

«Το τέλος του ήταν άδικο, διότι μετέφερε ένα όπλο, το οποίο ήταν γρασαρισμένο και δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί», προσθέτει. «Μας επηρέασε όλους, περισσότερο εμένα. Ο θάνατος, από τη στιγμή που είμαστε σ' αυτό τον αγώνα, ήταν μέρος της καθημερινότητάς μας, όμως δεν ήταν μέσα στο λεξιλόγιο. Η ζωή μας ήταν δοσμένη για την ελευθερία αυτού του τόπου...», καταλήγει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΣ

Του Θάσου Σοφοκλέους

16/11/2016

Η λιβεντιά και η μεγαλοσύνη όπως λέει και ο ποιητής δεν μετριέται με το στρέμμα. Μετριέται με τη συμπεριφορά, τις πράξεις, την αξιοπρέπεια, την προσφορά, την ανθρωπιά, την έκφραση, την δημιουργία.

Σήμερα μπροστά μας στέκεται ο συναγωνιστής Κυριάκος Γρηγοράς σε μια άλλη του διάσταση, εντελώς διαφορετική από αυτή που τον ξέραμε σαν αγωνιστή, δουλευτή και δραστήριο.

Η αλήθεια είναι ότι από καιρό είχαμε επισημάνει ότι ο Κυριάκος ήταν προικισμένος και ότι η φωνή του ήταν γοητευτική. Τον χαιρόμασταν όταν τραγουδούσε και με κάθε ευκαιρία τον προτρέπαμε να μας τραγουδήσει.

Ιδιαίτερα τον χαιρόμαστε όταν ψάλλει με την χορωδία του ύμνους της εκκλησίας. Με την πάροδο του χρόνου, τα πράγματα ακολούθησαν εξελικτική πορεία. Τον παρακολουθούσα και πολλές φορές πέρασε από το μυαλό μου πως έπρεπε να τον προωθήσουμε και να τον ενθαρρύνουμε αν αξιοποιήσει αυτό το χάρισμα.

Μερικές φορές τον προβληματίσα και του έριξα την ιδέα, για κάποια ουσια-

στικότερη παρουσία που είχα επισημάνει ότι μελοποίησε κάποια ποιήματα και συγχρόνως έγραψε δικούς του στίχους που μελοποίησε. Ένωσα ότι μπήκε στον δρόμο, ότι άρχισε δειλά-δειλά να κάμνει αυτό που σκέφτηκα. Γιατί δεν γράφουμε όλα αυτά τα τραγούδια του είπα μια μέρα; Με κοίταξε, διερευνητικά, ερωτηματικά και με συγκατάβαση και μου είπε, «να σου πω κάτι παρόμοιο» μου είπε και ο Πανιερότατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος. Όταν με άκουσε να τραγουδώ του άρεσε και έδειξε ενδιαφέρον και μου ζήτησε να ασχοληθώ πιο σοβαρά με το τραγούδι και τη μουσική.

Τα πράγματα πήραν τον δρόμο τους. Ο Κυριάκος ανταποκρίθηκε θετικά. Το πήρε ζεστά. Αποφάσισε να δοκιμάσει. Ο Κυριάκος σήμερα μας παρουσιάζει το πρώτο του C.D. με τραγούδια που τραγουδά ο ίδιος. Μια αξιολογή και ενδιαφέρουσα δουλειά. Αυτό είναι το ξεκίνημα, είναι το βάπτισμα. Είμαι βέβαιος ότι ο Κυριάκος θα συνεχίσει τη δουλειά του και θα ολοκληρώσει την πορεία του. Έχει μπροστά του ανοιχτό το πεδίο.

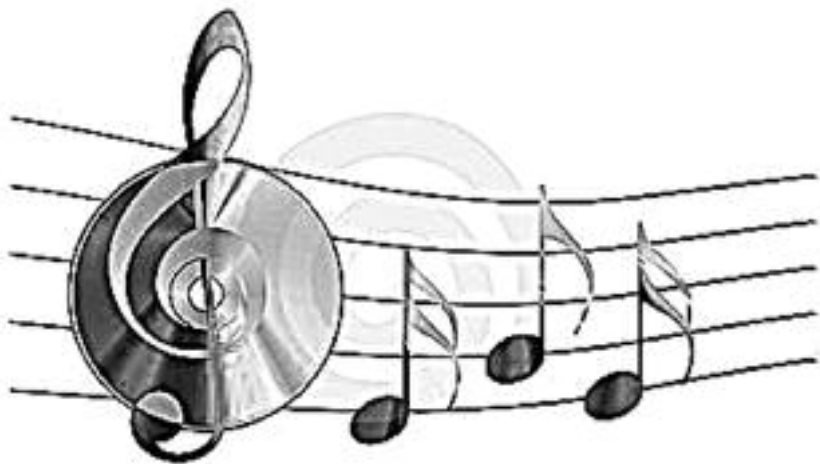
Δυστυχώς τον τελευταίο καιρό πέρασε μια μεγάλη δοκιμασία με την υγεία του και έγινε ανακοπή του έργου του. Τρομάξαμε, φοβηθήκαμε. Τα πράγματα δεν ήσαν απλά, αναγκάστηκε να υποστεί μια σοβαρή εγχείρηση. Τώρα είναι μαζί μας για να συνεχίσει το έργο του και την προσφορά του. Εμείς τον καμαρώνουμε και νιώθουμε χαρά ξεχωριστή που ο Θεός τον βοήθησε. Ευχόμαστε ο Θεός να τον εμπνέει και να τον φωτίζει να δημιουργεί και να τραγουδά.

Το τραγούδι διαδραματίζει σημαντικό

ρόλο στην ζωή μας. Μας συντροφεύει σε όλες τις πτυχές και στις χαρές και στις λύπες, μας προσφέρει γαλήνη, μας κρατά συντροφιά, μας διεγείρει, μας ενθουσιάζει, μας παρηγορεί, εκφράζει τα συναισθήματά μας, τον έρωτά μας, την φιλία μας, τον πόνο και τους καημούς μας.

Αγαπητέ Κυριάκο με την απόφασή σου, μας έδωσες μεγάλη χαρά.

Ευχόμαστε ολόψυχα ο Θεός να σε έχει καλά να σε εμπνέει και να σε δυναμώνει για να δημιουργείς.

Χαιρετισμός Προέδρου του ΙΔ.Α.Α.Ε κ. Ρογήρου Σιηπιλλή στην παρουσίαση του C.D με τραγούδια της ΕΟΚΑ που τραγουδά ο Κυριάκος Γρηγοράς

*Αγαπητοί συναγωνιστές και
συναγωνίστριες,*

Κυρίες και Κύριοι,

Είναι μεγάλη τιμή για μένα να απευθύνω χαιρετισμό για την παρουσίαση του C.D με τραγούδια της Ε.Ο.Κ.Α., παρμένα από τον Απελευθερωτικό μας Αγώνα, που τραγουδά ο φίλος-συναγωνιστής Κυριάκος Γρηγοράς.

Ο Κυριάκος Γρηγοράς γεννήθηκε στις 25/3/1937 στο χωριό Λύση της επαρχίας Αμμοχώστου.

Από νεαρή ηλικία, μαθητής τότε, εντάχθηκε στην Οργάνωση. Ήταν μέλος σε μαχητικές ομάδες (κρούσεως και εκτελεστικού) της ΕΟΚΑ, στην περιοχή Λευκωσίας, Πολιτικός Κατάδικος Αρ. 8509. Τα ψευδώνυμα του ήταν Καλλουμπεράκης και Σούτσος. Ο Κυριάκος Γρηγοράς είναι εξάδελφος του Σταυραετού του Μαχαιρά Γρηγόρη Αυξεντίου. Μαζί με τον αείμνηστο αδελφό

του Γρηγόρη και την νύμφη του Δήμητρα προσέφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στον Αγώνα της ΕΟΚΑ.

Το C.D «Κυριάκος Γρηγοράς - Τραγούδια του Αγώνα της ΕΟΚΑ» παρουσιάζεται σε μια εποχή με τα εθνικά μας θέματα να βρίσκονται σε άσχημη φάση, με προσπάθεια αποσύνθεσης του εθνικού και κοινωνικού μας ιστού από δυνάμεις μέσα και έξω από την πατρίδα μας.

Τα «Τραγούδια του Αγώνα της ΕΟΚΑ» που περιλαμβάνονται στο C.D. του Κυριάκου, μας δείχνουν τον δρόμο και μας καθοδηγούν πώς πρέπει να αγωνιστούμε για την απελευθέρωση της σκλαβωμένης πατρίδας μας, απαλλαγμένης από ξένους στρατούς και εγγυητές, ως ελάχιστο φόρο τιμής στους αθάνατους ήρωές μας.

Ευχαριστώ.

7/11/2016

Αρακοίρωση ΛΕΥΚΩΜΑ ΑΝΤΑΡΤΩΝ ΕΟΚΑ 1955-1959

Ο Σύνδεσμος Ανταρτών ΕΟΚΑ 1955-1959 πληροφορεί τους Αντάρτες, όλους τους Αγωνιστές της ΕΟΚΑ και γενικά τον κυπριακό λαό ότι:

Έχει εκδοθεί το Λεύκωμα Ανταρτών ΕΟΚΑ 1955-1959 και δόθηκε στην κυκλοφορία.

Είναι ένα σημαντικό-διαχρονικό, αξιόλογο βιβλίο 492 σελίδων στο οποίο παραχωρήθηκε μια σελίδα για τον κάθε Αντάρτη, καθώς έχουν περιληφθεί και σημαντικά κείμενα για την ζωή και τον ρόλο του αντάρτικου στον απελευθερωτικό μας Αγώνα. Το βιβλίο τούτο αξίζει να μπει σε κάθε σπίτι και σε κάθε βιβλιοθήκη.

Για ενημέρωση του κοινού διατίθεται στους ακόλουθους χώρους:

ΛΕΥΚΩΣΙΑ:

Σύνδεσμος Ανταρτών ΕΟΚΑ ή
Γραμματεία των Συνδέσμων
Αγωνιστών Προδρόμου 40,
2063 Στρόβολος Τηλ: 22 423333

ΛΕΜΕΣΟΣ:

Σ.Α.Π.Ε.Λ, Γλάδστωνος 69
Τηλ: 25 364211

ΛΑΡΝΑΚΑ:

Εθνικό Σωματείο «Μιχαλάκη
Παρίδη», Λεωφόρος 1ης Απριλίου
Τηλ: 99 668295

ΠΑΦΟΣ:

Κύριο Στέλιο Ναθαναήλ
Τηλ: 99 592934

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ:

Κύριο Δημοσθένη Κατσούρη
Τηλ: 99 332663 ή
Κύριο Σπύρο Τσούκκα
Τηλ: 99 606765

ΠΑΛΑΙΧΩΡΙ:

Α.Π.Ο.Π Παλαιχωρίου Τηλ: 22 642550

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΝΤΑΡΤΩΝ
ΕΟΚΑ 1955-1959

ΛΕΥΚΩΜΑ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

Τον Θάσου Σοφοκλέους

10/6/2016

Είναι πραγματικά με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση που κυκλοφορούμε σήμερα το Λεύκωμα Ανταρτών, που ύστερα από πολυετή προσπάθεια, κόπο και μόχθο κατορθώσαμε να ολοκληρώσουμε.

Στη δεύτερη σελίδα του βιβλίου ο αναγνώστης διαβάξει με μαύρα γράμματα: «Το βιβλίο αυτό εξεδόθη τη χορηγία της Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής Κύκκου και τη ευλογία του Πανιεροτάτου Μητροπολίτου και Καθηγουμένου αυτής κ.κ. Νικηφόρου».

Μέσα απ' αυτές τις γραμμές, αβίαστα αντιλαμβανόμαστε ότι, ο ρόλος της Ιεράς Μονής Κύκκου και βέβαια του Καθηγουμένου αυτής σεβαστού και πολύ αγαπητού Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. κ. Νικηφόρου, ήταν καθοριστικός και συνέβαλε τα μέγιστα στην υλοποίηση αυτής της προσπάθειας, και δεν θα ήταν υπερβολή εάν υποστηρίξω ότι, χωρίς τη βοήθεια της Ιεράς Μονής Κύκκου, ίσως να μη φθάναμε στην ολοκλήρωση και την έκδοση αυτού του βιβλίου.

Νιώθω την ανάγκη, να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μας, προς τον σεβαστό και πολύ

αγαπητό ιεράρχη.

Για τον κάθε αντάρτη έχει δοθεί μια σελίδα, και για όσα έχουν γραφτεί, την ευθύνη φέρει ο ίδιος, πράγμα που έχουμε τονίσει γραπτώς στη σελίδα δέκα (10) και στον πρόλογο του βιβλίου.

Γι' αυτό, αν υπάρχουν ανακρίβειες και λάθη στα όσα γράφτηκαν, η Επιτροπή δεν φέρει καμιά απολύτως ευθύνη.

Εμείς νιώθουμε τη συνείδησή μας ήσυχη γιατί κάναμε το καθήκον μας, διαθέσαμε χρόνο, κουραστήκαμε, και φθάσαμε στο τέλος ώστε να νιώθουμε ικανοποίηση, πράγμα που επιβραβεύει όλους όσοι βοήθησαν.

Για μερικούς ηρωομάρτυρες έγραψε ο Πάνος Μυρτιώτης ο οποίος ανέλαβε επ' αμοιβή να βοηθήσει στη συγκέντρωση στοιχείων για αρκετούς αντάρτες, όπως και ο Ευθύμιος-Μίμης Βασιλείου. Για τον Αρχηγό Διγενή και τους υπόλοιπους ήρωες, έγραψε ο Θάσος Σοφοκλέους.

.....

Όπως είναι γνωστό το Αντάρτικο υπήρξε ένα επίλεκτο σώμα της ΕΟΚΑ και παρόλες τις δυσκολίες που αντιμε-

τόπιζε, διαδραμάτισε σημαντικό και πρωτεύοντα ρόλο στον Αγώνα. Υπήρξε ο φόβος και ο τρόμος των αποικιοκρατών. Οι στρατιώτες του Χάρτιγκ είχαν τρομοκρατηθεί από τα κτυπήματα και τις ενέδρες των ανταρτών και έφθασαν στο σημείο να φοβούνται να κυκλοφορήσουν στους δρόμους.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση φέρνουμε στη μνήμη μας τους αγώνες και τα κατορθώματά τους. Υποκλινόμαστε και εκφράζουμε τον θαυμασμό, την ευγνωμοσύνη και την αγάπη μας, για όσα πρόσφεραν.

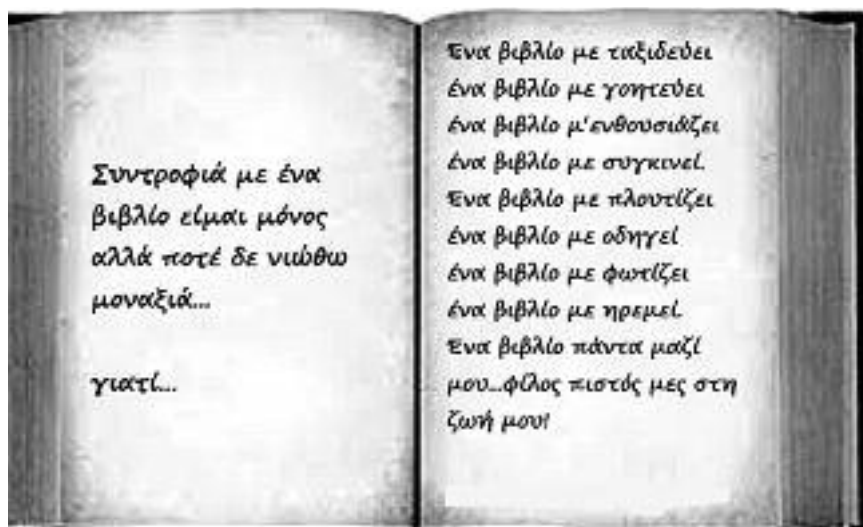
Εκ μέρους των Συνδέσμων Αγωνιστών/συγγαίρω και εκφράζω την ικανοποίησή μας για την ολοκλήρωση και κυκλοφορία του Λευκώματος Ανταρτών που περιμέναμε εδώ και αρκετά χρόνια.

Με την ευκαιρία επαναλαμβάνω και

πάλιν τον εαυτό μου και προτρέπω όλους όσοι έχετε την δυνατότητα, να καταγράψετε τα βιώματά σας και τη προσφορά σας, βέβαια με προσοχή και τεκμηρίωση, για να αποφεύγονται τα λάθη.

Δυστυχώς τα χρόνια κυλούν και μείς παρακολουθούμε πικραμένοι την όλη πορεία του εθνικού μας προβλήματος. Είδαμε τα όνειρά μας να χάνονται και οι θυσίες και η προσφορά του ανεπανάληπτου Αγώνα να παραμένουν αδικαίωτες.

Παρακολουθούμε με αγωνία τις εξελίξεις και τα όσα διαδραματίζονται γύρω μας, σφυρηλατούμε την πίστη και την αντοχή μας, αγωνιζόμαστε να κρατήσουμε ακμαίο το φρόνημα του λαού μας και την ελπίδα για δικαίωση, με τον νου και την καρδιά μας στραμμένα προς τον Πανάγαθο Θεό.

Χαιρετισμός Προέδρου Σ.Ι.Μ.Α.Ε. κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη στην παρουσίαση του Λευκώματος Ανταρτών

Με συγκίνηση περιέρχομαι τις σελίδες του Λευκώματος το οποίο, μετά από πολλές περιπέτειες και μακροχρόνια προσπάθεια κατόρθωσε να παραδώσει σήμερα στον Ελληνισμό η Επιτροπή Εκδόσεως.

Η Επιτροπή εργάστηκε άοκνα και επίμονα, με συνεργάτες αξιόλογους και έκαμε ένα μεγάλο μέρος της ιστορίας του Αγώνα κτήμα όλων των Κυπρίων. Γιατί δεν είναι το άπαν ο ονομαστικός κατάλογος, που αποτελεί τον αδιάψευστο τίτλο τιμής, της συμμετοχής στον υπέροχο, ανεπανάληπτο, τετραετή επικό Αγώνα της ΕΟΚΑ.

Ο τόμος θα αποτελεί για τους ιστορικούς του μέλλοντος πολύτιμη πηγή και

για τους απογόνους αυτών που αναφέρονται πολύτιμη, ανεκτίμητη και ατίμητη αξία, η οποία δεν αλλοιώνεται και δεν πτωχεύει ποτέ.

Η ιστορική αυτή έκδοση τιμά την Επιτροπή, τιμά τους Αγωνιστές και προσδίδει στον Αγώνα την καθαρή μαρτυρία, κρυστάλλινη, ανόθευτη, χωρίς εξάρσεις και ανώφελες κορώνες γιατί είναι η ίδια κορωνίδα.

Το Σ.Ι.Μ.Α.Ε συγχαίρει και ευχαριστεί την Επιτροπή όπως και όλους που μνημονεύονται στην έκδοση, με την ελπίδα ότι το περιεχόμενο του Λευκώματος θα γίνει το παράδειγμα για τον Ελληνισμό στην προσπάθεια απελευθέρωσης των κατεχόμενων εδαφών μας.

ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΑΥΓΟΡΟΥ

Θρησκευτικόν Ορθόδοξο Ίδρυμα
«ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» 1954*Τον Παναγιώτη Κάρνου*

Τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1950 ήταν πολύ σημαντικά όσον αφορά την Εθνική υπόθεση της Κύπρου.

Μετά το ιστορικό δημοψήφισμα του Γενάρη του 1950 άρχισε έντονα από την Εθναρχούσα Εκκλησία η προετοιμασία για επανάσταση. Η Εκκλησία πρωτοπόρα με πρωτεργάτες τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Β΄ και τον Μητροπολίτη Κιτίου Μακάριο, τον μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο, άρχισε ένα πεισματικό αγώνα προετοιμασίας των Κυπρίων. Στα πλαίσια αυτά ιδρύθηκαν τα Θ.Ο.Ι, οι Ο.Χ.Ε.Ν και τα «Κατηχητικά», τα οποία άνδρωσαν και παρέδωσαν έτοιμους αγωνιστές στον θρυλικό Αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α 55-59.

Διάφορες διασταυρωμένες πληροφορίες μαρτυρούν ότι ένας από τους Πρωτεργάτες και Προδρομικούς αγωνιστές ήταν ο Ανδρέας Κάρνος, μετέπειτα ήρωας του Αχυρώνα, ο οποίος και υπήρξε θερμός εισηγητής για την ίδρυση των Θ.Ο.Ι.

Στο Αυγόρου από το 1952 άρχισε η ανέγερση του Σωματείου Θ.Ο.Ι, με

πρωτοβουλία του Ανδρέα Κάρνου και άλλων νέων της κοινότητας. Τα εγκαίνια έγιναν το 1954 από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ΄.

Το Θ.Ο.Ι Αυγόρου «Άγιος Γεώργιος» έμελλε να συνδράμει σημαντικά και καθοριστικά τον απελευθερωτικό Αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α και τον Κυπριακό αθλητισμό.

Κύριοι σκοποί του Σωματείου ήταν η Θρησκευτική και Εθνική διαπαιδαγώγηση, η κοινωνική προσφορά, η στήριξη του θεσμού της οικογένειας, αλλά και η ανάπτυξη του υγιούς αθλητισμού.

Παράλληλα με τον αθλητισμό λειτουργούσε και συνεχίζει την λειτουργία του ο Πολιτιστικός Όμιλος. Στις μέρες μας, το Θ.Ο.Ι Αυγόρου διαθέτει ομάδα Πετόσφαιρας Γυναικών Α΄ Κατηγορίας, Χειροσφαίρισης και Ποδοσφαίρου.

Ο Πολιτιστικός Όμιλος απασχολεί πέραν των 250 νέων και νεανίδων. Περίφημοι είναι οι εθνικοί εορτασμοί, οι θεατρικές παραστάσεις και αναπαραστάσεις Εθνικού περιεχομένου. Το χο-

ρευτικό συγκρότημα είναι το καμάρι του Ομίλου.

Στα πλαίσια αυτά το Θ.Ο.Ι Αυγόρου με μεγάλη χαρά κάλεσε ως συνδιοργανωτές των εορτασμών, την Ένωση Αγωνιστών Αμμοχώστου Ε.Ο.Κ.Α 55-59, την «ΠΑΔΕΔ-ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ», και την Κίνηση Καθηγητών «ΑΛΛΑΓΗ».

Κατά την παρούσα περίοδο και στη συνεστίαση της Ένωσης Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α Αμμοχώστου, που έγινε στις 28 Οκτωβρίου, ο Πολιτιστικός Όμιλος του Θ.Ο.Ι Αυγόρου παρουσίασε «Ανα-

παράσταση της θυσίας του Αχυρώνα», που κατασυγκίνησε τους αγωνιστές. Επίσης το χορευτικό συγκρότημα χόρεψε ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς, που σκόρπισαν ντελίριο ενθουσιασμού. Οι δεσμοί του Θ.Ο.Ι Αυγόρου με την Ένωση Αγωνιστών οσημέραι και αναπτύσσονται. Εφέτος το μνημόσυνο των 38 ηρώων της Ε.Ο.Κ.Α Αμμοχώστου θα αναλάβουν από κοινού η Ένωση Αγωνιστών και το Θ.Ο.Ι και θα τελεστεί στο Αυγόρου, σε ημερομηνία που θα καθοριστεί, με προεξοφλημένη επιτυχία.

13η ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ 1955-59

Χαράλαμπος Μπαταριάς

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος και για 13η συνεχή χρονιά οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 διοργάνωσαν την καθιερωμένη κρουαζιέρα τους.

Ταξιδεύσαμε με το κρουαζιερόπλοιο «SALAMIS FILOXENIA» από τις 19-26 Σεπτεμβρίου 2016 με την ακόλουθη διαδρομή: Σύμη, Σκιάθο, Θεσσαλονίκη, Βόλο, Μήλο και Ρόδο.

Ήτο πράγματι μια θαυμάσια κρουαζιέρα με, ευτυχώς, πολύ καλό καιρό αλλά και με γενικά πολύ ευχάριστο ταξίδι.

Αγαπητοί συναγωνιστές και φίλοι θέλουμε να πιστεύουμε πως αυτές οι λίγες μέρες που δραπετεύουμε από τις σκοτούρες της καθημερινότητας και ζούμε λίγες στιγμές ξεγνοιασιάς είναι ένα νέο ξεκίνημα για το αύριο.

Πέρα όμως από καλή και ευχάριστη διακοπή και ξεγνοιασιά που περνούμε αγαπητοί συναγωνιστές η κρουαζιέρα αυτή αφήνει κάθε χρόνο και μια οικονομική βοήθεια στους Συνδέσμους Αγωνιστών που όλοι όπως ξέρουμε τα οικονομικά των Συνδέσμων είναι πενιχρά. Γι' αυτό κάμνουμε και έκκληση

προς όλους τους συναγωνιστές και φίλους να στηρίζουν αυτή την Κρουαζιέρα η οποία μας παίρνει πολλές φορές εκτός από τα συνηθισμένα νησιά και σε άλλους χώρους της Ελλάδας, σε χαμένους αρχαίους πολιτισμούς και σε χαμένες πατρίδες που όταν τις πατήσεις σε πιάνουν ρίγη συγκινήσεως.

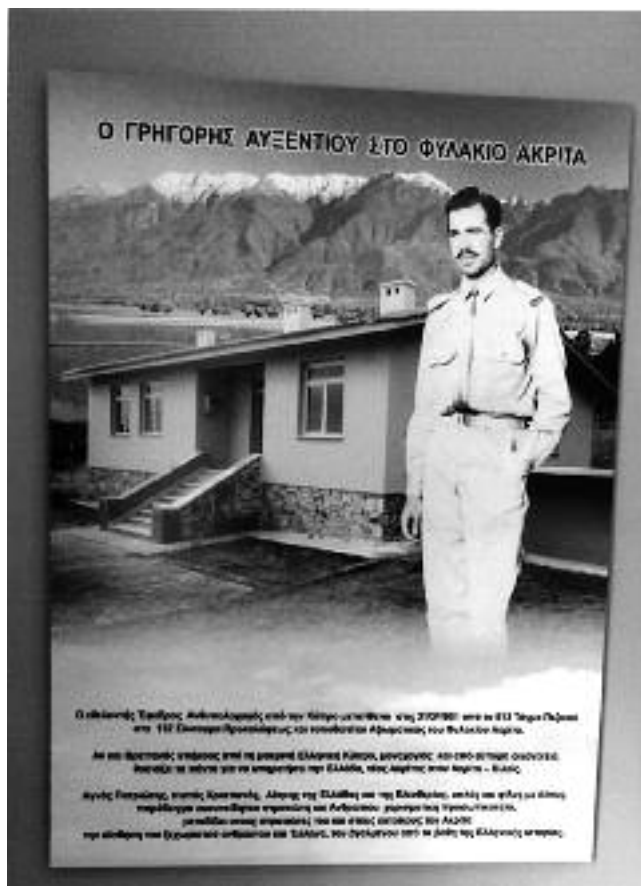
Φέτος μια μικρή ομάδα από τον Πρόεδρο του συνδέσμου Ανταρτών Χαράλαμπο Μπαταριά, τον Πανίκο Σουρουλά, τον Κυριάκο Κοντοπούρη του Δημοτικού Συμβουλίου Λύσης και τον Πολιτικό Μηχανικό κύριο Μάκη Σιδερίδη ταξίδεψαν από την Θεσσαλονίκη στον Δήμο Κιλκίς.

Επισκεφθήκαμε το Δημαρχείο του Κιλκίς, μιλήσαμε με τον Δήμαρχο κύριο Δημήτριο Σισμανίδη και τον αντιδήμαρχο κύριο Δημήτρη Τσαντάκη. Στη συνέχεια μαζί με την αντιδήμαρχο φθάσαμε στο χωριό Ακρίτας και επισκεφθήκαμε με την πρόεδρο της κοινότητας Ακρίτας κυρία Αναστασία Φλώρου το οίκημα-φυλάκιο όπου ο Γρηγόρης Αυξεντίου έφεδρος τότε ανθυπολοχαγός του Ελληνικού στρατού φύλαγε τα Ελληνο-Γιουγκοσλαβικά σύνορα.

Το οίκημα αυτό κτίστηκε με πρωτοβουλία του δήμου Λύσης, που κάλυψε και τα έξοδα και σε συνεργασία του δήμου Κιλκίς και την κοινότητα Ακρίτα. Την όλη ευθύνη για την δημιουργία του Μουσείου επωμίσθη ο Κυριάκος Κοντοβούρης - έχει μετατραπεί σε μουσείο Αυξεντίου με πολλά και αξιόλογα κεμήλια. Μεταξύ των άλλων είναι και μια θαναμία μακέτα η οποία απεικονίζει την ιστορική μάχη των Σπηλιών στις 11/12/1955 στην οποία ο

Αυξεντίου διαδραμάτισε τον πιο σπουδαίο ρόλο, παγιδεύοντας τους Άγγλους και βάζοντάς τους να σκοτώνονται μεταξύ τους, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στον Αρχηγό και τους αντάρτες να διαφύγουν.

Μερικές φωτογραφίες βοηθούν τον αναγνώστη για την επίσκεψη στο Κιλκίς και στον Ακρίτα και αξίζει τον κόπο όποιος μπορεί να το επισκεφθεί και θα νιώσει ικανοποίηση.

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου στο Φυλάκιο-Μουσείο στον Ακρίτα Κιλκίς.

Επίσκεψη στο Δημαρχείο Κιλκίς.

Το ιστορικό Μουσείο-Φυλάκιο “Γρηγόρης Αυξεντίου” στον Ακρίτα Κιλκίς.

Εξοχότατο

Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη

Προεδρικό Μέγαρο Λευκωσία

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ασφαλώς γνωρίζετε και καταλαβαίνετε την αγωνία και ανησυχία που διακατέχει τον κόσμο των Αγωνιστών για τη λύση του εθνικού μας προβλήματος.

Όπως ακόμα γνωρίζετε οι δικές μας θέσεις, όσον αφορά τη λύση του Κυπριακού είναι διαφορετικές από τη φιλοσοφία της πολιτικής ηγεσίας του τόπου. Ανεξάρτητα όμως από τις θέσεις μας, επειδή δεν παραιπιδημούμε στην Καπερναούμ, χωρίς να δημαγωγούμε και χωρίς να αεροβατούμε, αντιλαμβανόμαστε και κατανοούμε ότι εδώ που έχουν οδηγηθεί τα πράγματα έχουμε φθάσει σε αδιέξοδα. Δυστυχώς την ώρα τούτη δεν εξυπηρετεί σε τίποτε αν κάτσουμε να αναλύσουμε σε βάθος το θέμα ούτε να καταλογίσουμε ευθύνες.

Δυστυχώς οι αντίπαλοί μας διαθέτουν υπέρτερες δυνάμεις, ασκούν πιέσεις και με βάση τα εμπλεκόμενα συμφέροντα, επηρεάζουν Κυβερνήσεις στις τοποθετήσεις και τις θέσεις τους γύρω από το θέμα μας.

Γνωρίζουμε ότι η πλευρά μας θα υποστεί πιέσεις όπως πάντοτε. Όμως Κύριε Πρόεδρε έχουμε την άποψη ότι υπάρχουν οπωσδήποτε όρια και σημεία τα οποία δεν μπορούν να παραβιαστούν και να γίνουν αποδεκτά από μέρος μας.

Σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να αποδεχθείτε διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Δεν πρέπει να δεχθείτε την παραμονή ξένων στρατευμάτων.

Δεν πρέπει να δεχθείτε άλλες εγγυήσεις και ιδιαίτερα από την Τουρκία, εκτός ίσως από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Πρέπει άμεσα να φύγουν τα στρατεύματα εισβολής και κατοχής.

Πρέπει να φύγουν όλοι οι έποικοι και οι άλλοι που παρεισέφεραν παράνομα στο νησί μας.

Κύριε Πρόεδρε, όσες πιέσεις και αν δεχθείτε, να ξέρετε ότι αυτές δεν μπορούν να επιβάλουν τις θέσεις τους, αφού παραβιάζουν το δίκαιο και συγκρούο-

νται με τις αρχές του Ο.Η.Ε και της Ε.Ε, γ' αυτό να είστε ανένδοτος.

Ασφαλώς εξυπακούεται ότι σε καμιά περίπτωση δεν θα φέρετε στον λαό σχέδιο με προτάσεις απαράδεκτες, γιατί θα το απορρίψει, πράγμα που θα είναι ολέθριο.

Κύριε Πρόεδρε, μας γεννιούνται μερικά ερωτήματα τα οποία και θέλουμε να σας επισημάνουμε;

α) Η Τουρκία όποτε της συμφέρει επικαλείται τις συμφωνίες της Ζυρίχης. Γιατί τις παραβίασε και τις παραβιάζει; (Δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, ανακήρυξε παράνομο Τουρκικό κράτος, κρατά με τη βία μέρος του εδάφους του Νησιού και πολλά άλλα).

β) Με ποιά επιχειρήματα κρατά την Αμμόχωστο τόσα χρόνια έρημη και

εγκαταλειμμένη; (Με την ευκαιρία σας επισημαίνουμε ότι θα είναι λάθος να τους δώσετε αντάλλαγμα, όπως αεροδρόμιο και λιμάνι).

γ) Να μην επιτρέψετε όπως ο νέος εκπρόσωπος του Γραμματέα των Η.Ε κ. Άιντε ακολουθήσει τη μέθοδο του προκάτοχού του Ντάουνερ, ο οποίος μας έκαμε μεγάλη ζημιά.

δ) Ο νέος ηγέτης των Τουρκοκυπρίων μας προβληματίζει, μήπως είναι όπως τον «Δούρειο Ίππο» και σκόπιμα η Τουρκία τον άφησε να εκλεγεί.

Κύριε Πρόεδρε, να μην υποκύψετε στις πιέσεις και να διεκδικήσετε με πείσμα το δίκαιο του λαού μας.

Είμαστε στη διάθεσή σας και ζητούμε συνάντηση για ενημέρωσή μας.

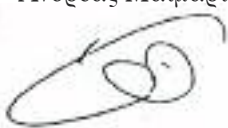
Με εκτίμηση,

Θάσος Σοφοκλέους

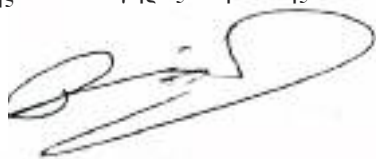
Πρόεδρος Συνδ.
Αγωνιστών ΕΟΚΑ

Ανδρέας Μαϊμαρίδης

Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

Ρογήρος Σηπιλλής

Πρόεδρος ΙΔ.Α.Α.Ε.

Υ.Γ.: Σας πληροφορούμε ότι θα απουσιάζουμε στο εξωτερικό από τις 13 μέχρι τις 18 Μαΐου.

Απάντηση στην κυρία Λήδα Κουρσουμπά

Του προέδρου μας Θάσου Σοφοκλέους

27/10/2016

Δεν θέλουμε να προσδώσουμε οποιοδήποτε χαρακτηρισμό ούτε οποιαδήποτε κακή πρόθεση στην κυρία Λήδα Κουρσουμπά, όμως, ανεπιφύλακτα, επισημαίνουμε ότι είναι υπερβολική στις θέσεις της, βλέπει μονόπλευρα, αγνοεί και παραμερίζει πολλούς συντελεστές και παραμέτρους, παρακάμπτοντας βασικά στοιχεία που επενεργούν, πλάθουν και διαπλάθουν τη ζωή και τον άνθρωπο.

Ασφαλώς διαφορετικά θα μεγαλώσει ένα παιδί που είναι αναγκασμένο να ζήσει μέσα στη ζούγκλα, στην άγρια φύση. Βέβαια όταν λέγουμε «ζούγκλα» εννοούμε όλα τα είδη της: Είτε αυτή είναι ζούγκλα μέσα στα δάση της Αφρικής, είτε είναι ζούγκλα της Νέας Υόρκης, είτε είναι ζούγκλα του Ισλάμ, είτε είναι ζούγκλα της Μόσχας. Κι' ακόμα, αν το παιδί κινδυνεύει να το εξαφανίσουν από τον τόπο του, αν επιβουλεύονται την ευτυχία του και αν μεθοδεύουν να του αλλάξουν τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμά του για να το καταντήσουν ένα άβουλο και χωρίς οντότητα ασπόνδυλο μαλάκιο, διαφορετικά πρέπει να αντιδράσει ο κάθε «προστάτης» του.

Σήμερα ζούμε, δυστυχώς, καινούργιες θεωρίες και καινούργιες δοξασίες. Προσπαθούμε να κάνουμε τα παιδιά μας «μαμμόθρεφτα», να μην πληγωθούν, να μην πονέσουν, να ανεχθούμε όλα τα κακά στα οποία η ανωριμότητά τους πολλές φορές τα σπρώχνει.

Όχι, κυρία Κουρσουμπά, δεν μπορούμε και δεν πρέπει να τα ισοπεδώσουμε όλα. Για όλα υπάρχει μέτρο, για όλα υπάρχει φραγμός, για όλα υπάρχει η τιμωρία. Για όλα υπάρχει εκπαίδευση και άσκηση. Πρέπει να τα γευτεί, να τα γνωρίσει για να δημιουργήσει αντισώματα. Και αυτά ισχύουν για όλα τα διαμερίσματα της ανθρώπινης οντότητας. Ασκήσεις στο σώμα μυϊκές, αντοχής, υπομονής, ασκήσεις πνευματικές, ψυχικές, γνωσιολογικές. Τα παιδιά πρέπει να αγγίζουν, να γευτούν, να μάθουν. Να ακούουν, να υπακούουν, να σέβονται, να εκτιμούν. Να αντέχουν τον πόνο. Να γνωρίζουν τη ζωή, να καταλάβουν ότι ο άνθρωπος δεν είναι ένα κομμάτι κρέας που τρώει και αφοδεύει.

Σήμερα η νεολαία μας, επειδή, δυστυχώς, δεν την καθοδηγούμε ορθά, ούτε της δίνουμε τα πρότυπα που πρέπει (ας μην εθελotuφλούμε), έχει ξεφύγει και

φθείρεται. Σήμερα οι νέοι μας «κάνουν τους τρελούς» και εξασφαλίζουν πιστοποιητικά για να μην υπηρετήσουν την πατρίδα τους. Ακόμα και οι χαρές της ζωής έχουν ξεφτίσει και αναζητούν την ηδονή σε αρωσχημένες καταστάσεις, σε ουσίες θανατηφόρες και σε ομοφυλοφιλικές διεξόδους.

Επειδή είμαι δάσκαλος και είχα την τύχη να γνωρίσω από κοντά την νεολαία, δεν ακροβατώ, ούτε είμαι εξωπραγματικός. Κάποτε, στο σπίτι του αδελφού της γυναίκας μου, ο σκύλος τους κρατούσε ένα κόκκαλο και το έτρωγε. Σε λίγο το κοριτσάκι τους, δύο χρόνων, κρατούσε το κόκκαλο και το «πιπιλούσε». «Τάκη» του είπα, «το μωρό τρώει το κόκκαλο...» Εκείνος ήρεμα μού είπε: «Άστο να κάμει αντισώματα». Ο Τάκης είναι ένας διακεκριμένος παιδίατρος. Τα παιδιά, κυρία Κουρσουμπά, πρέπει να δουν και τις αγχόνες και τα Φυλακισμένα Μνήματα για να κάμουν αντισώματα... Πρέπει να επισκεφθούν την Ακρόπολη για να νιώσουν περήφανα για τους προγόνους τους και να τους μοιάσουν. Ελπίζω να με καταλαβαίνετε. Εξάλλου, κυρία Κουρσουμπά, για να πούμε και του στραβού το δίκαιο, πόσα απράδεκτα και φθοροποιά δεν βλέπουν καθημερινά στις τηλεοράσεις, στα Μ.Μ.Ε. στα περιοδικά; Τι να πει κανείς; Το

προσκύνημα στους Ιερούς χώρους σάς προβληματίζει; Ο κίνδυνος είναι μήπως δούν τον Παρθενώνα(!);

Κυρία Κουρσουμπά και όλοι εσείς, που έχετε αποδυθεί σε έναν αγώνα να ευνουχίσετε τη νεολαία μας και τον λαό μας, ώστε να τον παραδώσετε ευάλωτο στους εχθρούς μας, πρέπει να γνωρίζετε ότι ακριβώς αυτό ζητούν και επιδιώκουν οι εχθροί μας. Κυρία Κουρσουμπά, η Κύπρος είναι μια μικρή χώρα. Δεν διαθέτει τον κατάλληλο εξοπλισμό, ούτε έχει αξιόλογο στρατό για να νικήσει τις στρατιές, τα μηχανοκίνητα και τα σύγχρονα όπλα των εχθρών μας. Διαθέτει μόνο την ψυχική της δύναμη, την οποία αντλεί και συντηρεί από τους προγόνους και τις ρίζες της. Δεν θα σας επιτρέψουμε να της την αχρηστέψετε και να την αποπλίσσετε. Ο ελληνισμός, αν επιβίωσε, είναι γιατί συντηρεί και καλλιεργεί αυτή ακριβώς την πίστη. Γιατί βλέπει τον Παρθενώνα, γιατί ακούει για τον Μέγα Αλέξανδρο, για τους Τριακόσιους του Λεωνίδα, για τους Μακεδονομάχους, για τους ήρωες του 21, του 40, για τον Αυξεντίου, τον Μάτση, για τον Αχυρώνα, για τους ήρωες της Αγχόνης.

Εμείς δεν θα σας επιτρέψουμε να κάμετε μαμμόθρεφτα και φραγκολεβαντίνους τα παιδιά μας.

Αρ. Φακ.: 05.14.003

26 Οκτωβρίου 2016

Σύνταξη
Εφημερίδας ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
Λευκωσία

Αγαπητή Σύνταξη,

Στις παρατηρήσεις της Επιτρόπου
Σγια τα δικαιώματα του παιδιού κας
Λήδας Κουρσουμπά, όπως και τις πα-
ραπλήσιες της Επιτρόπου Προστασίας
του Πολίτη κας Ελίζας Σαββίδου, οι
οποίες έχουν σχέση με επισκέψεις μα-
θητών και πολιτών σε χώρους θυσίας
και άλλους ιστορικούς χώρους συνδε-
δεμένους με τον Αγώνα του Κυπριακού
Ελληνισμού κάτω από το λάβαρο της
ΕΟΚΑ και την Αρχηγία του Διγενή
και του Μακάριου για αυτοδιάθεση
και Ένωση με την Ελλάδα, δικαιούται
κάποιος να υποθέσει ότι διεξάγεται
μια εκστρατεία ευνουχισμού του Κυ-
πριακού Ελληνισμού και άμβλυνσης
των αντιστάσεών του, διαγράφοντας
την ιστορία του ή και παραποιώντας
την.

Οι Ηγεσίες του Κυπριακού Ελληνισμού
αποφάσισαν και αγωνίζονται στις συ-
νομιλίες για ένα έντιμο συμβιβασμό,

πατώντας πάνω στο ισχυρό θεμέλιο
των αγώνων και θυσιών του λαού μας,
χωρίς να διαγράφουν ή διαστρεβλώ-
νουν την ιστορία μας.

Είναι παράλογο, πολίτες-αξιωματού-
χοι της πολιτείας, να προσπαθούν να
διαγράψουν με διάφορα κόλπα την
ταυτότητα και ιστορία αυτού του
λαού, που τόσα υπέστη και υφίσταται
μέχρι σήμερα χωρίς να αλλοιωθεί.

Εάν οι κυρίες Κουρσουμπά και Σαββί-
δου έχουν άλλη θεώρηση της Ιστορίας
μας, μπορούν να καταθέσουν τα αξιώ-
ματά τους, να πολιτευτούν και να θέ-
σουν τις απόψεις τους ενώπιον του
λαού. Όχι όμως με την κάλυψη του
Δούρειου Ίππου των αξιωμάτων τους.

Με εκτίμηση,

Ανδρέας Μαϊμαρίδης

Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

Γιατί δεν πρέπει να απαγορευτούν οι επισκέψεις μαθητών στα Φυλακισμένα Μνήματα

Της φιλόλογου, MSc (H.Π.Α.) Ζήνας Λυσάνδρου Παναγίδη

Η νέα τάξη πραγμάτων από καιρό προσπαθεί να αποδομήσει και να εξαρθρωθεί ό,τι ιερό και όσιο έχουμε ως Ελληνισμός. Πολλές οι θεραπεινίδες της. Τώρα τους έφταιξαν τα Φυλακισμένα Μνήματα. Ο ιερός αυτός περίβολος ψυχικής ανάτασης, συντριβής αλλά και εθνικού μεγαλείου, που «κρατεί μέσα του ό,τι ευγενικότερο και ό,τι αγνότερο αναδευόταν στα σπλάχνα της δουλωμένης γης μας», όπως προσφυώς τονίζει ο ρέκτης φιλόλογος Γεώργιος Χατζηκωστής.

Κάθε φορά που φέρνω ευλαβικά τα βήματά μου σε αυτόν τον ιερό χώρο, θυμάμαι τη ρήση του Θουκυδίδη για τους νεκρούς του Μαραθώνα: «Εκείνων δε, διαπρεπή την αρετήν κρίνοντες, αυτού και τον τάφον εποίησαν».

Εδώ είναι θαμμένοι οι λεβεντιοί του νησιού μας, που ξεσήκωσε τις καρδιές τους ο νέος αέρας που άρχισε πριν από εξήντα και πλέον χρόνια να φυσά. Όπως ήταν φυσικό, μπροστάρηδες σ' αυτόν τον αγώνα ήταν οι νέοι που «ζώστηκαν την πανοπλία του ενθουσιασμού τους», όπως αναφέρει στο διήγημά του «Πορτοκαλόκηπος» ο Γιώργος Φιλίππου Πιερίδης.

Αναντίλεκτα, τους έφταιξαν τα Φυλακισμένα Μνήματα, γιατί είναι χώρος

εθνικής ανάτασης, και πρέπει να εξαλείψουμε ό,τι εθνικό, ό,τι αληθινό. Η Επίτροπος Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού, Λήδα Κουρσουμπά, απαγορεύει τις επισκέψεις παιδιών του Δημοτικού Σχολείου στα Φυλακισμένα Μνήματα, για να μη δημιουργούνται σ' αυτά ψυχολογικά, δήθεν, προβλήματα.

Φαίνεται ότι η κυρία Κουρσουμπά δεν πήγε ποτέ την 1η Απριλίου τα παιδιά ή τα εγγόνια της στα Φυλακισμένα Μνήματα, για να δει πόσοι γονείς και παπούδες κρατάνε από το χέρι τα παιδιά και τα εγγόνια τους και, με ιερή ευλάβεια, προσκυνούν τη θυσία την υπέροχη αυτών των παλληκαριών.

Είναι ιερές στιγμές για κάθε οικογένεια που θεωρεί καθήκον της να μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά της εξ απαλών ονύχων αξίες και ιδανικά. Μάλιστα, προσωπικά, με συγκινεί το γεγονός ότι τα μικρά παιδάκια κρατούν λουλουδάκια στα χέρια Τους και τα εναποθέτουν ευλαβικά στους τάφους των ηρώων μας, ενώ οι μεγαλύτεροι τούς επεξηγούν τα γεγονότα.

Η κυρία Κουρσουμπά δεν μπορεί να κατανοήσει ότι όχι μόνο δεν έπρεπε να διανοηθεί να προτείνει την απαγόρευση των επισκέψεων των παιδιών σε

αυτά, αλλά ότι πρέπει να προτρέπει το προσκύνημα αυτό, για να γνωρίσουν τα παιδιά μας τους αγώνες και τις θυσίες που χρειάστηκαν για να απολαμβάνουμε εμείς όλοι την ελευθερία μας, την τρυφή ζωή μας και τους παχυλούς μισθούς μας.

Μόνο τότε τα παιδιά μας θα γίνουν ελεύθεροι άνθρωποι, ιδιαίτερα σε μια ημικατεχόμενη πατρίδα, που δεν πρέπει να αποκόπτουμε τις νέες γενιές από τις ρίζες και την ιστορία τους.

Ασφαλώς, θα υπάρχουν διάφορες σκοπιμότητες πίσω από αυτήν τη δήθεν αθώα απαγόρευση. Αλλά διερωτώμαι. Με τις τόσες σκηνές βίας με τις οποίες καθημερινά βομβαρδίζονται τα παιδιά μας από την τηλεόραση και το διαδίκτυο, θα τους πειράξει μια επίσκεψη στα Φυλακισμένα Μνήματα;

Θα ήθελα να καταλήξω με τα λόγια του συζύγου μου Αριστείδη Παναγίδη, γιου του ήρωα της αγχόνης Ανδρέα Παναγίδη, του μόνου από τους γενναίους του ιερού περιβόλου μας που είχε παιδιά. «Εμείς, όμως, θα πηγαίνουμε στα Φυλακισμένα Μνήματα, θα πηγαίνουμε με τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας για να πάρουν μαθήματα λευτεριάς και αγωνιστικότητας, για ανάταση ψυχής και ηθικής ανύψωσης, για να γίνουν καλοί χριστιανοί και καλοί Έλληνες και να μάθουν να ακολουθούν τον δρόμο της αρετής. Για να αναπνέουν καθαρό αέρα από τις ανάσες των απαγχονισθέντων, μακριά από τον μολυσμένο αέρα που προσπαθούν να μας δώσουν να ανασαίνουμε. Ντρέπομαι και λυπούμαι για την κατάντια μας και την κατάντια αυτών που ορίσαμε να φυλάνε τους θεσμούς και τον λαό μας».

Φυλακισμένα μνήματα

Οι Σύμμαχοι του Κίτσιγκερ

Ο ιστορικός Γάλλος Πουκεβίλ στα απομνημονεύματά του γράφει, ότι περιοδεύοντας την Ανατολική Θράκη τον Μάρτη του 1815, διενυκτέρευσε και στους Φιλίππους. Στο χάνι που έμεινε ο ξενοδόχος είχε στην υπηρεσία του ένα νέο 15 χρόνων. Ο νέος μόλις αντιλήφθηκε ότι κοιμήθηκαν οι πελάτες έβγαλε από τον κόρφο του ένα φυλλάδιο και διαβάζοντάς το έτρεχαν δάκρυα από τα μάτια του. . . Παρετήρησε ο Πουκεβίλ και είδε ότι το φυλλάδιο εκείνο περιείχε κηρύγματα του αγ. Κοσμά του Αιτωλού και τραγούδια του Ρήγα, και καταλήγει ο Γάλλος ιστορικός: «Αυτός ο οποίος ανατρέφει τα τέκνα του με τα ιδανικά της Πίστης και της Πατρίδος δεν είναι δυνατό παρά να ζήσει και να μεγαλουργήσει».

Έτσι είναι. Είναι αυτά που, στους μαύρους αιώνες της σκλαβιάς, τον κράτησαν στη ζωή και του έδωσαν τη δύναμη μέσα σε αμέτρητες αντιξοότητες να ελευθερωθεί. Ο ιστορικός Καμπούρογλου παρατηρεί: «όλα τα έθνη για να υψωθούν πρέπει να βαδίσουν εμπρός

πλην του Ελληνικού το οποίον πρέπει να βαδίζει πίσω». Τι σημαίνει να γυρίσει πίσω; Να γυρίσει να βρεί τον πραγματικό εαυτό του στα ιδανικά και στις αξίες του, πού δυστυχώς τις ξεχάσαμε και δεν είναι λίγες οι φορές που τις ρίχνουμε στη παλιαποθήκη σαν άχρηστο σιδερικό. Λέει ο Πουκεβίλ ότι πρόσεξε τον νέο να διαβάξει τον Κοσμά τον Αιτωλό, και τα τραγούδια του Ρήγα και να δακρύζει. Εδώ αναπόφευκτα θυμόμαστε και τον κορυφαίο μισέλληνα Κίτσιγκερ πού είπε τα εξής: «Έως πότε οι Έλληνες θα ζουν με τη δόξα των προγόνων τους; Αν δεν καταφέρουμε τους Έλληνες να ξεχάσουν την ιστορία και τη θρησκεία τους ποτέ δεν θα καθούν».

Δεν νομίζετε ότι αυτοί οι Έλληνες που σήμερα προσπαθούν να αλλοιώσουν την ιστορία μας και να υποβαθμίσουν το μάθημα των θρησκευτικών και της ιστορίας στην εκπαίδευση, δεν είναι πιστοί σύμμαχοι του Κίτσιγκερ; Ναι έτσι είναι: γνήσιοι σύμμαχοί του. Είθε ο Θεός να τους φωτίσει.

Ο προεσβύτερος Ιωάννης

Ἀετός καί Κολοιός καί Ποιμήν (S. 2. C. 203 et p. 370. F 3)

τός καταπτάς ἀπό τινος ὑψηλῆς πέ-
Ετρας ἄρνα ἤρπασε· κολοιός δέ
 τοῦτο θεασάμενος διά ζήλον τούτον μι-
 μήσασθαι ἤθελε. Καί δὴ καθεὶς ἐαυτὸν
 μετὰ πολλοῦ τοῦ ῥοίζου ἐπὶ κριόν ἠνέ-

χθη· ἐμπαρέντων
 δ' αὐτοῦ τῶν
 ὀνύχων τοῖς μαλ-
 λοῖς, ἐξαρθῆναι
 μὴ δυνάμενος
 ἐπτερύσσετο, ἕως

ὁ ποι- μὴν, τό γεγονός αἰσθόμενος,
 προσδραμῶν συνέλαβεν αὐτόν. Καί πε-
 ρικόψας αὐτοῦ τα ὀξύπτερα, ὡς
 ἐσπέρα κατέλαβε, τοῖς αὐτοῦ παισὶν
 ἐκόμισε. Τῶν δέ πυνθανομένων, τί ἂν
 εἴη τό ὄρνεον, ἔφη: «ὥς μὲν ἐγὼ σαφῶς
 οἶδα, κολοιός, ὡς δέ αὐτός βούλεται,
 αετός.»

Οὕτως ἢ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας
 ἄμιλλα πρὸς τω μηδέν ἀνύειν καί ἐπὶ
 συμφοραῖς προσκτᾶται γέλωτα.

Αετός και Κολοιός και Ποιμήν

Ενας αετός πέταξε ορμητικά από
 κάποιον ψηλό βράχο και άρπαξε
 ένα αρνί. Μια καλιακούδα, που τον
 είδε, ήθελε από ζήλια να τον μιμηθεί.
 Έκανε λοιπόν μια βουτιά με τον
 έντονο συριστικό ήχο των φτερών της
 και όρμησε πάνω σ' ένα κριάρι καθώς

όμως χώθηκαν τα
 νύχια της στα μαλ-
 λιά του και δεν
 μπορούσε να απο-
 σπασθεί, άρχισε να
 φτερουγίζει, ωσό-

του ο βοσκός, που αντιλήφθηκε τι γι-
 νόταν, έτρεξε και την έπιασε. Έκοψε
 τις άκρες των φτερών της και, μόλις
 βράδιασε, την πήγε στα παιδιά του.
 Όταν αυτά τον ρωτούσαν τι πουλί
 ήταν, απάντησε: «Όπως εγώ ξέρω με
 σιγουριά, είναι καλιακούδα, όπως
 όμως θέλει η ίδια, αετός».

Ο μύθος αυτός διδάσκει ότι ο συναγω-
 νισμός με όσους υπερέχουν, εκτός από
 το ότι δε φέρνει αποτέλεσμα, καταντά
 γελοίος με όλα τα κακά που φέρνει.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Θ. ΠΑΛΑΙΣΗΣ
ΛΑΪΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΠΑΝΤΑ ΕΤΣΙ ΕΝΟΙΩΘΑΝ
ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Παραθέτουμε ένα από τα έργα του λαϊκού μας ποιητή, όπου φαίνονται καθαρά οι πόθοι, οι ιδεολογικές τοποθετήσεις, η θυμιοσοφία, τα βάσανα και οι λαχτάρες των Ελληνοκυπρίων, που καθρεφτίζουν συνήθως τους εθνικούς καημούς της Κύπρου ολόκληρης.

Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Χριστόφορος Θ. Παλαίσης

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ

*Αδέρκια, καλώς ήρτετε! Ελληνικά βλαστάρακα,
πέρκιμον μας εφέρετε τζι εμάς καλά χαπάρακα.
Ο ερχομός-σας σήμερα σε μας τους σκλαβωμένους,
που μας κρατεί μια μητριά αζάγκωνα δημμένους.
Γρουνσή, ελεύτερη, δροσιά τζαι μουσκομυρισμένη,
εδρόσισέν-μας την καρδιάν.*

πόν' που την άσπλαχνην σκλαβκιάν
 μαύρη, σκοτεινιασμένη.
 Εφέρετέ-μας άνεσην τζι ελεύτερον αέραν,
 ευκαριστούμεν-σας πολλά ας έν' τζαι μιαν ημέραν.
 Σαν που ν' ανταμωθήκαμεν με την γλυτζιάν-μας Μάναν
 εις την δικήν-σας την θωροκάν
 τζι ήβραμεν μιαν παρηγοράν,
 οι πίκρες εγλυκάναν.
 Πιθάρκου που 'ννά φύετε στην Μάναν-μας να πάτε,
 να τό'σετε στην έννοιαν-σας, όί να γλησμονάτε.
 Άμα την δείτε που μακρά, να μας την σαιρετάτε
 τζι άμα να της κοντέψετε, το σέριν-της φιλάτε
 σίλιες φορές για λόου-μας για να μας αθθυμάται.
 Εμείς όπου πατήσουμεν, θωρούμεν-την μπροστά-μας
 τζαι μέραν σαν δουλεύουμεν
 τζαι νύκταν πασπατεύουμεν
 εις τα ορώματά-μας.
 Πέτε-της πως η μητριά πολλά πολλά μας τάσσει,
 αμμά το μούτιν-μας εμάς ποττέ εν το μαλάσσει,
 γιατί η γνώμη-μας έν' μια,
 είναι ελληνική γενιά,
 ποττέ-της εν αλλάσσει.
 Πασκίζει ούλον με σκοπούς, με τρόπους, με κολάτζια,
 τάσσει-μας την Παράεισον μ' ολόγρουσα κονάτζια.
 'Μμά να μας χώσει ως τα φκια στο καθαρόν διαμιάντιν,
 εμείς αφούς έν' μητριά, εν έχουμεν γινάτιν.
 Την γνήσιαν μάναν θέλουμεν, τούτη ας μας χαμνήσει
 τζεϊνήν που μούσσεψεν την γην γαίμαν να μας γεννήσει.
 Ήρταν πολλοί στην Τζύπρου-μας τζι είπαν να μας πειράξουν,
 πολλά σημάδκια 'φήκασιν,
 αμμά ν' εδυνηθήκασιν
 την γνώμην-μας ν' αλλάξουν.
 Δρέφουνται που τους κόπους-μας, τες λίρες-μας πουντζιάζουν,
 εμείς τιτσιρωννούμαστιν, τζεϊνói όμως δρατζιάζουν
 τζι άφησ'-το εις το ύστερον που μας ι-ξητιμάζουν.

Λαλούν-μας ότι είμασιν μπαστάρτοι τζι όι γνήσιοι,
 ενώ οπού την Μάναν-μας εν μας χωρίζει νύσιν
 τζαι βάλλουν-μας διπλούς, τριπλούς ζυνούς εις το ζινίσιν.
 Αν θέλουσιν για δοτζιμήν, ας μας ι-ξαπολύσουν
 τζαι μ' έναν βένετον παννίν τ' αμμάδκια-μας ας δήσουν
 τζαι πασπατώντα να μας δουν με τα παλιά σημάδκια,
 που 'ννά 'βρουμεν την Μάναν-μας, τα πρώτα μονοπάδκια.
 Άλλα θωρούν, άλλα γροικούν τζι άλλα παν τζαι πετάσσουν,
 θαρκούνται έτσι εύκολα την γνώμην-μας αλλάσσουν.

Τον ήλιον στην Ανατολήν άμα τον δουν τζαι δύσει,
 οι μαύροι αν ασπρίσουν, το γάλαν αν μαυρίσει,
 η γη αν βκει στον ουρανόν τζι ο ουρανός κρεμμίσει,
 κόμα εμάς η γνώμη-μας αλλού εν θα γυρίσει.
 Είμασιν σαν έναν δεντρών στον κάμπον φυτεμένον,
 απού την ρίζαν ήμερον τζαι όι μπολιασμένον.
 Την άνοιξην αθθίζουμεν, κάμνουμεν τους καρπούς-μας
 τζι εμείς σαν τ' άλλα τα δεντρά, έχουμεν τους σκοπούς-μας.
 Αμιά ο περβολάρης-μας, ο μάστρος που μας ρίζει,
 εν το κλαεύκει το δεντρών, εν το σκαλοποτίζει.
 Ακλάευτον, ατσάπιστον, άποτον, το καμένον,
 τζι έν μαραμμένον, το φτωχόν, τζαι ξεροφυλλιασμένον.
 Όμως που μέσα η ψυσιά έν' πάντοτες ζουμάτη
 έν' δάδενη γαλατερή τζι ούλλον ζωήν γεμάτη.
 Άρκον που 'ννά 'ρτει η Μάνα-μας 'πό δάττε να πατήσει,
 να φέρει τζείντ' αθάνατον νερόν να το ποτίσει,
 που 'ννά την πέψει ο Θεός τζείν' την αγιάν ήμέραν,
 θα κάμει ζάχαρις καρπούς τζαι μέλενον αέραν.
 Η Τζύπρου έν' Ελληνική, γνήσια τζαι ξακουσμένη,
 πριν να φανεί εγγλέζιτζη φυλή στην οικουμένη.
 Πριν του Γριστού τούντο νησίν, πάνω που σίλιους γρόνους,
 είσεν γαλάτες τζαι φτερά,
 εν ήτουν έτσι σαν τωρά,
 μες στις σκλαβκιάς τους πόνους.
 Ήτουν μ' εννιά βασίλεια, μια ξακουσμένη χώρα,

ἐν' τζεινή που εγέννησεν τον μέγαν Ευαγόρα.
 Τζεινή που της επέψασιν τον Κίμων να φυλάει,
 ως τζει που 'ννά 'ρτει η Μάνα-της, μιτά-της για να πάει.
 Πατρίδα του Κυπριανού, της άσβηστης λαμπάδας,
 των άλλων δεσποτάδων-μας τζει ούλλης της δωδεκάδας,
 πού 'σφαξεν ο Κουτσούκ Μεχμέτ για πείσμαν της Ελλάδας.
 Του Σώζου-μας τ' αθάνατον, που όμοιος εφάνην
 του Λεωνίδα, πόππεσεν στην μάχην, στο Πιζάνιν.
 Τα κόκκαλα τζει οι τάφοι-τους κάμνουν τες μαρτυρίες
 τζαι τζεινοί παν πιστεύκουσιν, ας δουν τες ιστορίες.
 Λοιπόν σαν πάτ' αδέρκια-μας, στην Μάναν-μας να πείτε,
 αφού τζει εσείς οι ίδιοι τα χάλια-μας θωρείτε,
 νά 'ρτει το γληορόττερον τζεινή να μας ποσπάσει,
 το γαίμαν-μας η μητριά κανεί να το βυζάσει.
 Έν' κρίμαν να 'ν' ξεχωριστές μια Μάνα που την Κόρην
 τζαι σκλάβαν-της να την κρατεί μια ξένη με το ζόριν.
 Οι στράτες να μουσκοβολούν 'πό τζει που 'ννά διαβεείτε
 τζει άλλην φοράν την Τζύπρουν-μας, που 'ννά ξαναστραφεείτε
 ορπίζουμην ελεύτερους τζαι μας εννά μας δείτε.
 Γιατ' η Αγγλία ξέρουμην πως εν θα μας κρατήσει,
 σύμφωνα με τους νόμους-της πως έννα παρπατήσει.
 Ως Κράτος φιλελεύθερον, θα μας ελευθερώσει,
 θα κόψει τούντον άλυσον,
 όπως τζει εις την Εφτάνησον
 τζαι να μας ξησκληβώσει,
 στις Μάνας-μας την αγκαλιάν γλήορα να μας δώσει.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Θ. ΠΑΛΑΙΣΗΣ

Δημοσιεύουμε ένα από τα πολλά στοιχουργήματα του συναγωνιστού μας μ. Ανδρέα Τσιάρτα, που διετέλεσε τομεάρχης Λευκωσίας, δεόμενοι ταντοχρόνως προς τον Ύψιστον όπως αναπαύσει την ψυχή του.

Έλληνες γρηγορείτε

Του Ανδρέα Τσιάρτα

Έλληνες γρηγορείτε
τάχιστα ενωθείτε
ισχυροί να γινείτε
για να αγωνιστείτε.
Όσοι που σας μπορείτε
αμέσως κινηθείτε
Ευρώπ' οδηγηθείτε
αν πράγματι ποθείτε
να ελευθερωθείτε.
Να τους διαφωτίσετε
και να τους εξηγήσετε
μα και να τους πείτε
και να τους ζητήσετε:
«Ευρωπαίοι είμαστε,
να μας βοηθήσετε
τα δικαιώματά μας
ν' αποκαταστήσετε!»

26/9/2010

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ

Σε σένα, που στο κάλεσμα του Διγενή γι' αγώνα
παράτησες την τσάπα σου, το φτυάρι, το μυστρί
και ρίχτηκες με δύναμη στη μάχη του αιώνα
δίνοντας όρκο ιερό, σκλάβος πια να μη ζεις.

Δεν ήξερες για πόλεμο, δε γνώριζες τα όπλα
ούτε κρησφύγετα έφτιαχνες βαθειά μέσα στη γη
μα βγαίνοντας εις το κλαρί τα είχες μάθει όλα
και σε μια νύχτα έγινες άξιος μαχητής.

Εσύ αγνέ αγωνιστή δε λύγισες ποτέ σου
στις δυσκολίες που ήρθανε ύψωσες μπόι ορθό.
Πολέμησες για ιδανικά, ιδέες και αξίες
μ' αυτό που ονειρεύτηκες δε βγήκε αληθινό.

Σε σένα, που αγωνίστηκες για την γλυκιά πατρίδα
και τη σημαία σου κράτησες ψηλά, στην κορυφή
σε σένα τώρα ευλαβικά μπροστά σου γονατίζω
για ν' αποθέσω δάφνινο στεφάνι της τιμής.

Πάρτο, αδελφέ μου, δέξον το, μην το περιφρονήσεις
τίποτε άλλο ο τόπος μας δεν έχει να σου δώσει.
Μόνο την προσφορά μου αυτή αν θες μη λησμονήσεις
είν' υποχρέωση ιερή του κάθε πατριώτη.

Τασούλα Μάρκου

ΠΑΤΗΡ ΣΑΒΒΑΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

Του Ενθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Στις 2 Αυγούστου 2016, ημέρα Τετάρτη, εκοιμήθη ο Αρχιμανδρίτης π. Σάββας Αχιλλέως στο Νοσοκομείο του Πύργου, πλήρης ημερών.

Ο Πανοσιολογιότατος εξεδίμησε εις Κύριον, αφήνοντας πίσω του πλούσιο πνευματικό έργο.

Κύπριος στην καταγωγή, καταγόταν από την Άλωνα και γνήσιο τέκνο του Πνευματικού Πατρός Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, μνημένος στην Οργάνωση από το 1954, όταν καταζητήθηκε, έγινε μέλος της ανταρτικής ομάδας ΟΥΡΑΝΟΣ με αρχηγό τον ΜΑΡΚΟ ΔΡΑΚΟ, πλάι στον αρχηγό Γεώργιο Γρίβα Διγενή.

Προτού καταζητηθεί, συνεργάστηκε με τον ΑΒΕΡΩΦ (Ιωάννη Δρουσιώτη) και εμύησε και αυτός με τη σειρά του, πολλά άλλα έμπιστα και αφοσιωμένα στην πατρίδα νεαρά άτομα, ενισχύοντας έτσι, σημαντικά, τον αόρατο στρατό της Ε.Ο.Κ.Α, ο οποίος απλώθηκε σε όλη την Κύπρο, φροντίζοντας, με μεγάλη προσοχή και περισκεψη για την τροφοδοσία και τον εξοπλισμό των μελών που έστρατολογούσε.

Ταντοχρόνως εκπαιδεύτηκε επισταμένως στις Α΄ Βοήθειες.

Η δράση του Σάββα, κίνησε την περιέργεια δύο απεινών διωκτών της Ε.Ο.Κ.Α, των προδοτών αστυνομικών Ηρόδοτου Πουλλή και του Αρτέμη

Τσαούση, οι οποίοι τον παρακολουθούσαν νυχθημερόν στη Μεγάλη Αγορά της Λευκωσίας, όπου εργαζόταν ως φθαρτέμπορος, με στόχο να βρουν ο,τιδήποτε το ενοχοποιητικό για να τον συλλάβουν. Οι επονείδιστοι αυτοί προδότες φρόντισαν και έπεισαν τους ανωτέρους τους να συλλάβουν τον Σάββα, στις 6 Οκτωβρίου 1955, πράγμα που ο Σάββας πληροφορήθηκε έγκαιρα από συνεργάτη του αστυνομικό και εγκατέλειψε τη δουλειά του. Έφυγε από την Αγορά, πήγε στον «ΑΒΕΡΩΦ», ο οποίος τον εφυγάδευσε από τη Λευκωσία. Τον μετέφερε στον Κύκκο, όπου τον παρέλαβε ο Μάρκος Δράκος και τον ενέταξε στην ανταρτική ομάδα του, που είχε το ψευδώνυμο «ΟΥΡΑΝΟΣ».

Στον «ΟΥΡΑΝΟ» ο Σάββας Αχιλλέως, πέραν των στρατιωτικών του καθηκόντων και υποχρεώσεων, είχε και

**Ο γράφων τα Απομνημονεύματα
νεαρός τότε Σάββας Αχιλλέως**

την ευθύνη νοσοκόμου της ομάδας, γι' αυτό πήρε το ψευδώνυμο ΑΣΚΛΗ-

ΠΙΟΣ. Τούτο είχε δώσει ο Ιωάννης Σπανός και έκτοτε, όπως φαίνεται και στη φωτογραφία, έφερε μαζί του πάντα σακκίδιο Α΄ Βοηθειών και το αντίστοιχο σήμα στο αριστερό του μπράτσο. Ήταν επίσης ο μάγειρας της ομάδας. Πήρε μέρος σε όλες τις επιχειρήσεις του «ΟΥΡΑΝΟΥ» και συγκεκριμένα πήρε, μαζί με όλα τα λοιπά μέλη της ομάδας, το «βάπτισμα του πυρός» στην ενέδρα που έστησε ο «ΟΥΡΑΝΟΣ» εναντίον διερχομένων βρετανικών στρατιωτικών αυτοκινήτων στον δρόμο Λεύκας-Καλού Χωριού, στις 25 Νοεμβρίου 1955. Έκτοτε συμμετείχε σ' όλες τις μάχες που έδωσε ο «ΟΥΡΑΝΟΣ». Στο «Μερσινάκι», όπου έπεσε ο Χαράλαμπος Μούσκος, τραυματίστηκε αλλά διέφυγε, ο Μάρκος Δράκος και συνελήφθησαν οι Αν-

**Η ιστορική ΟΜΑΔΑ ΟΥΡΑΝΟΣ ως διεσώθη κατά τις ημέρας του
απελευθερωτικού αγώνος.**

δρεάς Ζάκος και Χαρίλαος Μιχαήλ, που απαγχονίστηκαν αργότερα, στη μάχη της «Ξεραρχάκας», του «Κοκκινόκρεμμου» κ.ά. Έζησε με τον αρχηγό Διγενή στη «Βασιλική», ο οποίος, κατά την ανακατάταξη των ανταρτικών ομάδων του Κύκκου, του ανέθεσε τη νευραλγική θέση του υπεύθυνου της διανομής της αλληλογραφίας του προς όλες τις ομάδες και τους τομείς της Ε.Ο.Κ.Α, και αντιστρόφως, με έδρα το μοναστήρι του Κύκκου, όπου και εγκαταστάθηκε ενδεδυμένος ως καλόγερος, φέρνοντας σε αίσιο πέρας τη σοβαρότατη αυτή αποστολή, ιδιαίτερα κατά τη σφοδρότερη και μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση του ΧΑΡΝΤΙΝΓΚ εναντίον της Ε.Ο.Κ.Α (17/05/1956), κατά την οποία εκινδύνευσε να συλληφθεί ή φονευθεί αυτός τούτος ο αρχηγός Διγενής.

Οι βρετανικές Υπηρεσίες ήταν σίγουρες πια, ότι «έντός της Ίερᾶς Μονῆς ὑπῆρχεν σημαῖνον μέλος τῆς Ε.Ο.Κ.Α, τό ὁποῖον ἔπαιξε τόν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τήν ἀποτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεώς των. Ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς διάσωσής τοῦ ΔΙΓΕΝΗ. «Τό ἐνεργόν αὐτό μέλος ἦτο κατά τάς ὑποψίας τῶν Ἀγγλων, ὁ γράφων τάς ἱστορικές αὐτάς σελίδας. Ἐπρεπε, διά τούς βαρβάρους κατακτητράς, νά ἐξευρεθῇ ὅπωςδῆποτε καί νά συλληφθῇ ζωντανός ἢ νεκρός. Νά ὑποστῇ φοβερά μαρτύρια διά νά ἀναγκασθῇ νά ὁμολογήσῃ εἰς ποῖον μέρος εὐρίσκεται ὁ Ἀρχηγός ΔΙΓΕΝΗΣ». (Πατρός Σάββα Αχιλλέως ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ, σελ. 160).

Στις 19 Ιουλίου 1956, οι Βρετανοί επανακύκλωσαν το μοναστήρι του Κύκκου και πέρασαν «όλους τους εν αὐτῷ» μπροστά από κρυμμένο σε ειδικό όχημα καταδότην, ο οποίος αφού βασανίστηκε απάνθρωπα, λύγισε και υπέδειξε τον ΑΣΚΛΗΠΙΟ ως τον συγγραφέα επιστολής προς τον ΔΙΓΕΝΗ, που κατάφεραν να εξασφαλίσουν. Τον συνέλαβαν και τον μετέφεραν στα ανακριτήρια Πλατρών και τον παρέδωσαν στα χέρια των σκληρότερων ανακριτών: Του ΜΑΚΛΟΚΛΑΝ και του ΠΕΡΕΪΡΑ. Εκεί ο «πατήρ» Σάββας, γνώρισε και τον συναγωνιστή του που τον κατέδωσε, πράγμα που του απεκάλυψε ο ίδιος, λέγοντας ότι το έκαμε αφού υπέστη φοβερά βασανιστήρια. Ο «πατήρ» Σάββας, όχι μόνο δεν τον εκάκισε, αλλά και τον συγχώρεσε. Στο φρικώδες εκείνο ανακριτήριο έμεινε 17 μέρες, ανακρινόμενος και βασανιζόμενος μέρα-νύχτα, «ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΣ πάντα και ΣΙΩΠΩΝ». Απ' εδώ μεταφέρθηκε στα κρατητήρια Κοκκινότριμιθιάς με τον αριθμό 358, αργότερα

Ο διακριτικός αριθμός της φυλακίσεώς μου

***Η πρώτη μου φωτογραφία
μετά την χειροτονία μου εις
Διάκονον την 31 Μαΐου 1959.***

στα κρατητήρια Πύλας και στη συνέχεια στις Κεντρικές Φυλακές, στα κελιά των μελλοθανάτων, απ' όπου απελύθη με την εφαρμογή των συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου.

Ο Σάββας Αχιλλέως, επηρεασμένος από τη σύντομη διαβίωσή του στο μοναστήρι του Κύκκου κατά τον Αγώνα, ελευθερωμένος από τα χέρια των κατακτητών και αισθανόμενος ανεπίγραφη ικανοποίηση, ότι εξεπλήρωσε το καθήκον του προς την Πατρίδα, ανεζήτησε τον νέο πνευματικό αγώνα για τη δόξα του Θεού και της Εκκλησίας Του. Αποφάσισε να ιερωθεί, αφού πρώτα, με κανονικές εξετάσεις, πήρε το Απολυτήριο από το Γυμνάσιο Ευρύχου-Σολέας. Εχειροτονήθη Διάκονος την

31ην Μαΐου 1959 στον ιερό ναό Φανερωμένης στη Λευκωσία (ΦΩΤΟ σελ. 194). Αργότερα μετοίκησε στην Ελλάδα, όπου έμεινε σχεδόν επί μισό αιώνα. Υπήρξε ο ιδρυτής του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου στον Καρέα όπου και διετέλεσε εφημέριος επί 40 χρόνια, έχοντας να παρουσιάσει πλούσιο ποιμαντικό, πνευματικό και φιλανθρωπικό έργο.

Τα τελευταία χρόνια, σχεδόν μια δεκαετία, με την ευλογία του Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας και Ολυμπίας κ. Χρυσοστόμου, κάθε Κυριακή κήρυττε τον Θείο Λόγο στην Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής, έξω από τον Πύργο της Ηλείας.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη την Παρασκευή 5 Αυγούστου στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καρέα, όπου έγινε και η ταφή του, χοροστατούντος του Μητροπολίτου Καισαριανής Δανιήλ.

ΑΙΩΝΙΑ ΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ.

Πατήρ Σάββας Αχιλλέως

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ

Μελέτη και παρουσίαση Θάσος Σοφοκλέους

12/10/2016

Η οικογένεια Φραγκούδη υπήρξε μια ξεχασμένη και πολύ σημαντική οικογένεια της Κύπρου που δραστηριοποιήθηκε από τον 18ο αιώνα και διακρίθηκε σε διάφορους τομείς της ζωής, κοινωνικούς, επαγγελματικούς και εθνικούς και συνεχίζει μέχρι σήμερα.

Πρώτος (πατριάρχης της οικογένειας) έφθασε το 1737 στην Κύπρο από την Τερνέστη και εγκαταστάθηκε στη Λεμεσό ο Δημήτρης Φραγκούδης, ιατρός στο επάγγελμα.

Το 1738 διορίστηκε ως πρώτος υποπρόξενος της Αγγλίας στη Λεμεσό. Ήταν μεγάλος παράγοντας. Στο σπίτι του φιλοξενούσε πολλούς ξένους και περιηγητές.

Πολλά από τα μετέπειτα μέλη της οικογένειας Φραγκούδη διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στη κοινωνία, διακρίθηκαν, στα γράμματα, στις επιστήμες, στην πολιτική ζωή και ιδιαίτερα στη ζωή της Κύπρου και τον Αγώνα του λαού μας για Εθνική αποκατάσταση.

Ανάμεσα στους εκλεκτούς της οικογένειας, για τους οποίους θα κάμω αναφορές, στέκομαι ιδιαίτερα στον Γεώργιο Φραγκούδη, γιό του Σωκράτη

Φραγκούδη και εγγονό του Νικόλα Φραγκούδη.

ΦΡΑΓΚΚΟΥΔΗΣ

Ο Γεώργιος Φραγκούδης υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα, ένας εμπνευσμένος άνθρωπος, οραματιστής και πρόσφερε πολλά στα κοινά. Αγωνίστηκε για την Κύπρο και συνέβαλε στην προώθηση του εθνικού μας θέματος.

Γεννήθηκε το 1869 στη Λεμεσό. Απεφοίτησε από το τετρατάξιο σχολαρχείο.

χείο της Λεμεσού και ακολούθως το 1884 πήγε στην Ελλάδα, όπου φοίτησε στο Γυμνάσιο και στην συνέχεια μπήκε στη Νομική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών.

Αγαπούσε πολύ την πεζοπορία και του άρεσε να γνωρίζει τόπους και να εξερευνά.

Περιόδευσε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα την Πελοπόννησο, που του άρεσε πολύ. Συνεργαζόταν με την εφημερίδα «ΑΚΡΟΠΟΛΗ», όπου δημοσίευε και τις εμπειρίες του από τις περιοδίες και τη ζωή του.

Το 1890 πήρε το πτυχίο της Νομικής και αμέσως έφυγε για το Παρίσι όπου σπούδασε στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών. Εξέδωσε το βιβλίο του «Κύπρις», το οποίο χρησιμοποιήθηκε στην εκπαίδευση. Το βιβλίο στο εξώφυλλο γράφει: «ιστορία της Κύπρου από των μυθολογικών χρόνων μέχρι σήμερα». Παραθέτω απόσπασμα από τα γραφόμενά του με τίτλο:

«Ύμνος στη γενέθλια γη»

Χαίρε ωραία μου Κύπρος, γλυκειά

πατρίς μου

οσάκις εκ της ξένης προσορμίζομαι

εις τας

ακτάς σου και μετά πολλού χρόνου

πάροδον

πατώ πάλιν το έδαφός σου, αίσθημα

μύχιον

*πλημμυροίτην καρδιά μου και πληροί
δακρύων τους οφθαλμούς μου.*

Το 1894 επέστρεψε στην Αθήνα και έγραψε το βιβλίο «Τα όνειρα». Στο μεταξύ έλαβε μέρος στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897. Στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στην Αθήνα για να ασκήσει το επάγγελμα του δικηγόρου. Το 1898 εξελέγει Πρόεδρος του Πατριωτικού Συνδέσμου Κυπρίων, που ίδρυσε ο ίδιος. Μέσα στα πλαίσια αυτά, στη προσπάθεια του να μεταφέρει στην καρδιά του Ελληνισμού τους παλμούς και τους πόθους των Κυπρίων, το 1901 διοργανώνει Κυπριακή έκθεση στο Ζάππειο. Η έκθεση είχε εθνολογικό χαρακτήρα και παρουσιάστηκαν στοιχεία που είχαν σχέση με τον Κυπριακό πολιτισμό. Στην έκθεση μεταξύ άλλων παρουσιάστηκαν κυπριακά προϊόντα και έργα κυπριακής τέχνης. Η έκθεση συνδυάστηκε και με αγώνες, στους οποίους έλαβαν μέρος και υφιστάμενοι τότε γυμναστικοί σύλλογοι της Κύπρου. Κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων χαιρέτισε τους εκθέτες και τους αθλητές ο εθνικός ποιητής Κωστής Παλαμάς με το ποίημα «Καλώς μας ήλθατε παιδιά...». Αναμείχθηκε στο αρχιεπισκοπικό ζήτημα που δίχασε τότε τον Κυπριακό λαό και ήταν υποστηρικτής του μητροπολίτη Κιτίου Κύριλλου (Κυριλλάτσου). Γι' αυτό και πήγε στην Κων/πολη, στον Πατριάρχη Ιωακείμ Γ',

για να τον πείσει να υποστηρίξει τον Κυριλλάτσο. Με την ανάμειξή του αυτή μπήκε στα βαθιά νερά. Ασχολήθηκε με τον τύπο και συνεργάστηκε με τις εφημερίδες «Εμπρός» και «Ακρόπολη». Τελικά εξέδωσε τη δική του εφημερίδα «Μεταρρύθμισις» με την οποία έγινε καυστικός και ενασκούμε δριμύτατη κοινωνική και πολιτική κριτική, πολεμώντας τον παλαιοκομματισμό, την διαφθορά και το χαρτοπαίγνιο, με αποτέλεσμα να γίνει δολοφονική απόπειρα ενάντιον του. Έτσι αναγκάστηκε και έφυγε για την Αμερική. Όμως, μετά από λίγο χρόνο, επέστρεψε και συνέχισε την έκδοση της εφημερίδας «Μεταρρύθμιση» με αποτέλεσμα να πάει φυλακή με την κατηγορία ότι μετείχε σε στάση. Το δικαστήριο όμως τον αθώωσε. Μετέβηκε στην Αλεξάνδρεια και στο Σουδάν για λίγα χρόνια. Το 1916 επέστρεψε στην Αθήνα και ακολούθως στην Κύπρο όπου εξέδωσε την εφημερίδα το «Φως», που δεν είχε όμως μεγάλη διάρκεια, γιατί επέστρεψε στην Αθήνα. Το 1921 επανέκδωσε την «Μεταρρύθμιση» πράγμα που προκάλεσε νέα απόπειρα κατά της ζωής του.

.....

Όμως δεν σταμάτησε να αναμειγνύεται στα κοινά, και επικεντρώθηκε στα ζητήματα της εκπαίδευσης. Το 1924 ίδρυσε τον σύλλογο «Εκπαιδευτική

Αναγέννηση» και άρχισε να συγκεντρώνει χρήματα για τη δημιουργία Ανωτάτης Σχολής Πολιτικών Επιστημών. Για τον σκοπό αυτό ταξίδεψε στην Αγγλία, στο Παρίσι, στην Αμερική, μάζεψε χρήματα και άρχισε δουλειά. Συγχρόνως είχε δημοσιοποιήσει ότι αν βρεθεί χορηγός που θα καλύψει το έργο, θα του δώσει το όνομά του.

Τελικά το όνειρο του έγινε πραγματικότητα χάρις στη μεγάλη δωρεά του Αλέξανδρου Πάντου. Με την οικονομική του ενίσχυση ολοκληρώθηκε το κτίριο. Έγινε η Βιβλιοθήκη, αγοράστηκε διπλανό οικόπεδο και πληρώθηκαν όλα τα χρέη. Έτσι το 1930 ολοκληρώθηκε όλο το έργο. Ιδρύθηκε η Πάντειος Σχολή και ο Γεώργιος Φραγκούδης ανέλαβε πρώτος Διευθυντής.

Όταν ξέσπασε η ειρηνική εξέγερση το 1931 των Κυπρίων ενάντιον της Βρετανικής Κυριαρχίας με διαδηλώσεις και συλλαλητήρια, και το πρόβλημα βρέθηκε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος για τον Ελληνισμό, ο Γεώργιος Φραγκούδης επεξεργάστηκε «σχέδιο πολιτεύματος για την Κύπρο» που δημοσιεύθηκε στην Αθήνα το 1933, δηλαδή δύο χρόνια μετά τα Οκτωβριανά.

.....

Συνοπτικά αναφέρω, χαρακτηριστικά, λογοτεχνικά έργα και μελέτες που έγραψε:

1. Ελληνικά Πολιτεύματα 1821 - 1827

2. Κύπρις (ιστορία τοπογραφία) 1890
3. «Τα όνειρα» (μυθιστόρημα 1894)
4. Η Κωνσταντινούπολη (1900)
5. Η ιστορία του Αρχιεπισκοπικού ζητήματος Κύπρου (1911)
6. Το Ρωμαϊκό (ιστορικοψυχολογική μελέτη 1925)
7. Το Ελληνικό Έθνος (1925)
8. Ελληνικά Προβλήματα (1927)
9. Η Κύπρος αυτόνομος (1923)
10. Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση (1938)
11. Ιστορία και Γενεαλογία της Μεγάλης Κυπριακής οικογένειας Φραγκούδη (1939)
12. Η άλωση της Κύπρου υπό των Τούρκων

Συνεχίζοντας την αναφορά μου για την Κυπριακή Οικογένεια Φραγκούδη, αναφέρω ακόμη περιληπτικά, τα ακόλουθα για το γενεαλογικό δένδρο της οικογένειας:

1. Δημήτριος Φραγκούδης
2. Γιάγκος Φραγκούδης
3. Επαμεινώνδας Φραγκούδης
4. Ευρυβιάδης Φραγκούδης
5. Ιωάννης Φραγκούδης
6. Μενέλαος Φραγκούδης
7. Νικόλαος Φραγκούδης
8. Ρένος Φραγκούδης

Ασφαλώς υπάρχουν και άλλα αξιόλογα μέλη της οικογένειας. Η οικογένεια συνεχίζει την οικογενειακή παράδοση και κουβαλά με περηφάνια το ιστορικό βάρος και την βαριά κληρονομιά.

Τα οργανωμένα σύνολα των Αγωνιστών τιμούμε σήμερα την οικογένεια Φραγκούδη για τη διαχρονική προσφορά τους στον Ελληνισμό.

Σύντομη ομιλία από τον Πρόεδρο του Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη, στην εκδήλωση προς τιμή της οικογένειας Κύρου, η οποία διαχρονικά προσέφερε πάρα πολλά στους Αγώνες της Κύπρου για Ένωση

Αίθουσα Ηρώων

Τετάρτη, 12 Οκτωβρίου 2016

Σήμερα έχω το προνόμιο, με την αδύνατη γραφίδα μου, να σκιαγραφήσω και μέσα σε μερικά λεπτά να συμπυκνώσω και αποδώσω, όσο το δυνατόν πιστά, τη διαδρομή και την προσφορά μιας δυναμικής οικογένειας της Κύπρου στην Ελλάδα, της οικογένειας Κύρου.

Η οικογένεια Κύρου είναι απόγονος του προκρίτου της Λεμεσού Γεωργίου Μασούρα, ο οποίος αποκεφαλίστηκε μαζί με τους δύο γιους του, ο τρίτος σώθηκε, στους τρομερούς διωγμούς που οι Τούρκοι κατακτητές εξαπέλυσαν εν είδει πογκρόμ σε όλη την Κύπρο κατά της ιεραρχίας και εκατοντάδων προκρίτων, για να προλάβουν την επέκταση της Ελληνικής Επανάστασης στην Κύπρο.

Κατά συνέπεια, είχε μέσα στα γονίδια της η οικογένεια Κύρου, την προσήλωση προς την Ελλάδα και στις καταβολές της η λύτρωση και εθνική αποκατάσταση και Ένωση της ιδιαίτερης πατρίδας Κύπρου με τον υπόλοιπο

ελληνικό κορμό όραμα, ήταν σκοπός και στόχος.

Ο θεός του Άδωνι Κύρου, από τη μητέρα του, Δήμαρχος Λευκωσίας Αχιλλέας Λιασίδης, πολιτευτής και ιδρυτής κόμματος, πρωτεργάτης του Αγώνα για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, είχε συλλάβει στο μυαλό του ότι επιβαλλόταν όπως στο Εθνικό Κέντρο, την Αθήνα, όπου λαμβάνονταν οι αποφάσεις που καθόριζαν τις τύχες του Ελληνισμού, έπρεπε να υπάρξει Κυπριακή παρουσία για να παρακολουθεί τις εξελίξεις, επηρεάζει και ενημερώνει τους ενδιαφερόμενους και στις δύο πλευρές του Αιγαίου.

Έτσι, το 1892 ο Άδωνις Κύρου σε ηλικία 22 χρόνων με την προτροπή, καθοδήγηση και ευλογία του θείου του Αχιλλέα Λιασίδα, εγκαθίσταται στην Αθήνα, καθιστάμενος Γενάρχης της οικογένειας Κύρου. Εκεί συνδέεται και συνεργάζεται με το περιοδικό ΕΣΤΙΑ, το οποίο αργότερα μετατρέπεται σε ημερήσια εφημερίδα υπό το όνομα

ΕΣΤΙΑ, με διευθυντή και ιδιοκτήτη τον Γεώργιο Δροσίνη.

Επί των ημερών του Άδωνι, η ΕΣΤΙΑ θεωρείται από όλους τους κύκλους, ως η εφημερίδα που λέγει την αλήθεια και προς τα πάνω και προς τα κάτω και προς τα αριστερά και προς τα δεξιά, με αυστηρότητα ύφους, ήθους και φρασολογίας, προμαχούσα πάντοτε υπέρ των Εθνικών Δικαίων και ιδίως του Αγώνα της Κύπρου.

Η αυστηρότητα της γλώσσας στον έλεγχο της εξουσίας είχε πολλές φορές οδυνηρές συνέπειες. Η ΕΣΤΙΑ ταγμένη με όλες της τις δυνάμεις στην υπηρεσία του Έθνους, στήριζε τον Βενιζέλο στις μεγάλες εξορμήσεις του. Ήδη, πριν το 1912, ο Άδωνις διείδε τις ικανότητες και το φλογερό ταμπεραμέντο του Βενιζέλου και συνήψε μαζί του στενή φιλία, παρέχων την υποστήριξή του στα μεγαλόπνευστα σχέδια του μεγάλου πολιτικού και οραματιστή της Νέας Ελλάδας.

Αποτέλεσμα τούτου ήτο να χαρακτηριστεί η ΕΣΤΙΑ και οι εκδότες της από τους βασιλόφρονες, «Βενιζελική» και να υποστεί την εισβολή των επιστράτων, οι οποίοι στα Νοεμβριανά του 1916, κατέστρεψαν τις τυπογραφικές εγκαταστάσεις της εφημερίδας, εξαναγκάζοντας και τον Άδωνι να καταφύγει εξόριστος για να σωθεί.

.....

Η εφημερίδα συνέχισε την ίδια οικογενειακή παράδοση στην έκδοσή της, με την ίδια εθνική γραμμή προάσπισης των εθνικών δικαίων, χρησιμοποιώντας την ίδια πάντοτε αιχμηρή γλώσσα, εκφράζοντας πάντα την αντίθεσή της σε ό,τι κακό, έστω και αν προερχόταν από φίλους. Τούτο είχε ως συνέπεια το κλείσιμο της εφημερίδας και από τις δύο παρατάξεις, αλλά και από τη Γερμανοϊταλική κατοχή.

Η εφημερίδα επανекδόθηκε μετά την κατοχή, υπό τη διεύθυνση πλέον του Άδωνι Κύρου του νεώτερου.

Ο νεαρός Αλέξης Κύρου, διορισμένος στο Γραφείο του Πρωθυπουργού Ανδρέα Μιχαλακοπούλου, τοποθετείται στην Πρεσβεία στην Κωνσταντινούπολη και από εκεί μετατίθεται σε ηλικία 29 ετών ως Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στη Λευκωσία. Εδώ γίνεται η ψυχή του Ενωτικού Κινήματος και ο λαός με τη διαίσθησή του και χωρίς καμιά πληροφόρηση, αντιλαμβάνεται και βλέπει τον Αλέξη σαν τον υπερφυσικό απεσταλμένο της Θεάς Πρόνοιας, για εκπλήρωση των προαιώνιων πόθων του Κυπριακού Ελληνισμού.

.....

Ο ενθουσιασμός των Ελλήνων της Κύπρου είναι τόσοσ και τέτοιος, που δημιουργεί υπόνοιες στον Άγγλο

Αρμιοστή Στορς και τις μυστικές υπηρεσίες της Αποικιακής Κυβέρνησης, ότι ο Πρόξενος είναι ο Αρχηγός του Ενωτικού Κινήματος και μελετούν τρόπους και επεξεργάζονται σχέδια απέλασής του.

Για τους Βρετανούς, το ποτήρι ξεχείλισε με την έκρηξη της Οκτωβριανής Επανάστασης, των διαδηλώσεων που ακολούθησαν, με επιστέγασμα την πυρπόληση του Κυβερνείου και τη φυγή του Κυβερνήτη Στορς από την πίσω πόρτα του κτηρίου για να σωθεί.

Η αποικιοκρατία ζήτησε την άμεση ανάκληση του Αλέξη και επέβαλε στυγνή δικτατορία, γνωστή ως Παλμεροκρατία. Μεταξύ των μέτρων ήταν και η απαγόρευση του Εθνικού μας Ύμνου, η έπαρση Ελληνικών σημαιών, η κατάργηση του Νομοθετικού, η εξορία των βουλευτών και η προσπάθεια ολοκληρωτικού ελέγχου επί της παιδείας.

.....

Η ΕΣΤΙΑ επανεκδόθηκε το 1945 από τα αδέρφια Αχιλλέα και Κύρο Κύρου, ακολουθώντας την ίδια αυστηρή εθνική γραμμή, ελέγχοντας με σκληρή πλην έντιμη γλώσσα τόσο την εξουσία, όσο και την αντιπολίτευση. Αποτέλεσμα τούτου ήταν τα αδέρφια Κύρου να δέχονται επίθεση από όλους.

Το 1949 ο Αχιλλέας Κύρου, καταξιωμένος δημοσιογράφος και συγγραφέας,

καλείται στην Κύπρο και μετέχει των εργασιών του Εθναρχικού Συμβουλίου, υπό την προεδρία του Εθνάρχου Μακαρίου του Β', κατά την οποία συνεδρία αποφασίστηκε η πραγματοποίηση του Ενωτικού Δημοψηφίσματος της 15ης Ιανουαρίου 1950, ενώ ο Αλέξης ως μέλος της ελληνικής αντιπροσωπείας στα Ηνωμένα Έθνη, λαμβάνει ενεργό μέρος στις συζητήσεις κατά τις προσφυγές της Ελλάδος υπέρ αυτοδιαθέσεως της Κύπρου.

Η ΕΣΤΙΑ και τα τρία αδέρφια Κύρου διέβλεψαν το λάθος των συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου συμβουλευόντες προ της υπογραφής των, τους Καραμανλή, Αβέρωφ, Αρχιεπίσκοπο, άρνηση της υπογραφής των. Ιδίως ο Αλέξης που ανήκε στα ανώτατα στελέχη του Υπουργείου Εξωτερικών και των Διπλωματικών Υπηρεσιών και γνώριζε από μέσα τα τεκταινόμενα. Αποτέλεσμα της στάσης τους ενάντια στην πολιτική Καραμανλή-Μακαρίου ήτο ο ξυλοδαρμός του Αχιλλέα από φανατικό Καραμανλικό στον δρόμο και ο ξυλοδαρμός του Κύρου, μέσα στο γραφείο / του στη εφημερίδα, από τραμπούκους σταλμένους από την Κύπρο. Αυτή είναι η αμοιβή που ο Ελλαδικός και Κυπριακός μηχανισμός επιβολής των συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου έδρασε σε βάρος ακραιφνών ενωτικών αγωνιστών, οι οποίοι διείδαν πού θα

οδηγούσε η επιστροφή με υπογραφή της Ελληνικής και Κυπριακής Ηγεσίας της Τουρκίας στην Κύπρο και της εξ αυτής δημιουργίας του διχασμού, με ορατή πλέον την ολέθρια κατάληξη της εισβολής του 1974 με αβέβαιη μέχρι σήμερα, τώρα που μιλούμε, την επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού στη γη των πατέρων του.

Τώρα, ο Άδωνις Κύρου ο νεώτερος που ευρίσκεται μεταξύ μας, σε ηλικία 16 ετών, βρίσκεται στη Λευκωσία και ορκίζεται και αυτός, μαζί με τις χιλιάδες όσων παρακολούθησαν τη λειτουργία του Μακαρίου στην εκκλησία της Φανερωμένης και τον όρκο του για «Ένωση και μόνο Ένωση με τη μάνα Ελλάδα», τον Αύγουστο του 1954.

.....

Η αποδοχή της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης της εισαγωγής της Τουρκίας ως ενδιαφερόμενο μέρος, υπήρξε το ολέθριο λάθος και το Βατερλώ της Ελληνικής Διπλωματίας. Έκτοτε η Αγγλοτουρκική συμμαχία συνεπικουρούμενη από τις Ηνωμένες Πολιτείες, βαθμιαία αλλά σταθερά, οδήγησε το Κυπριακό στις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου.

Οι θυσίες των Ελλήνων, ο ηρωϊκός επικός τετραετής Αγώνας, στο τέλος της ημέρας εξαργυρώθηκε από την Αγγλοτουρκική συμμαχία με την επάνοδο της

Τουρκίας στην Κύπρο, σε ένα κολοβό κράτος, το οποίο διέθετε δύο Κυβερνήτες, με ένα σύνταγμα ετεροβαρές, που ήταν αδύνατο να λειτουργήσει και έγινε αιτία του νέου Εθνικού διχασμού.

Μοιραία φτάσαμε στο 1974 με μια Χούντα παρανοϊκή να κυβερνά στην Ελλάδα και στην Κύπρο ένα μοιραίο Πρόεδρο τον Αρχιεπίσκοπο, να κυνηγά κάθε Κύπριο μη υποταγμένο στα θελήματά του, παρά το ότι ήδη η ΕΟΚΑ Β΄ ήταν διαλυμένη με ελάχιστα στελέχη.

Η προσπάθεια του Αρχιεπισκόπου να τροποποιήσει από μόνος του το Σύνταγμα, με συμβουλές της δόλιας Αγγλικής Διπλωματίας, κατά αντίθεση με συμβουλές της Ελληνικής Κυβέρνησης, η οποία τον προειδοποιούσε ότι η Τουρκία δεν δεχόταν και θα λάμβανε μέτρα, έφερε την Τουρκοανταρσία και την απόσυρση, κατόπιν σχεδίου των Τουρκοκυπρίων σε θύλακες, οι οποίοι αργότερα εξελίχθηκαν σε κρατίδιο.

Παρόλα αυτά η Κύπρος είχε μια ευκαιρία για ένωση κατά το 1964-1965 με την κάθοδο της Μεραρχίας στην Κύπρο με την ανοχή των Αμερικανών την οποία όμως ο Μακάριος απέρριψε με το δικαιολογητικό ότι δεν προέβλεπε ατόφια ένωση.

Στα ταραγμένα τούτα χρόνια, ο Άδωνις κατέρχεται στην Κύπρο ως εθελού-

ντής και λαμβάνει μέρος στις επιχειρήσεις Σκυλλούρας, Αγίου Σωζομένου, στη Μανσούρα και το Ξερό.

Κατά τη γνώμη πολλών, ίσως η μεγαλύτερη προσφορά του Άδωνι Κύρου προς την Κύπρο και τον Ελληνισμό, χωρίς να μειώνονται όλες οι προηγούμενες, τόσο οι δικές του όσο και της λοιπής οικογένειας, είναι η αποστολή, την οποία ο δοτός της Χούντας Πρωθυπουργός, αλλά διορατικότητας Σπύρος Μαρκεζίνης ανάθεσε στον Άδωνι τον Οκτώβριο του 1972, να ενημερώσει τον Διγενή και τα άλλα στελέχη της Ενωτικής παράταξης, ότι πρωτοβουλίες των Αμερικανών και των εγγυητριών δυνάμεων Βρετανίας και Τουρκίας, προέβλεπαν κακά μέτρα κατά της Κύπρου, με δικαιολογία την αναταραχή. Θα έπρεπε λοιπόν να ανασταλεί η δραστηριότητα της ΕΟΚΑ Β' και η πολεμική εναντίον του Μακαρίου, να περιοριστεί στο πολιτικό

πεδίο. Στις συναντήσεις που είχε με την αντιμακαριακή πλευρά, αυτοί απέρριψαν την πρόταση Μαρκεζίνη. Στο μεταξύ, η Κυβέρνηση Μαρκεζίνη έπεσε, ο Διγενής απέθανε και τα πράγματα οδηγήθηκαν στο πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή του 1974, με την Κύπρο πλέον να αντιμετωπίζει μόνη τις υπερφίαλες Τουρκικές απαιτήσεις, αφού «η Ελλάδα είναι μακριά και δεν είναι λογικό να θυσιάσει τα παιδιά της σε μια μάταιη άμυνα», κατά τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Την άμυνα που κατέστησαν ανέφικτη και μάταιη η τριάδα Καραμανλή-Αβέρωφ-Χούντα και οι εδώ συνοδοιπόροι τους.

Σε αντίθεση με αυτούς, φωτεινός φάρος και οδηγός παραμένει η οικογένεια Κύρου της οποίας ο εκατονταετής αγώνας για την Κύπρο συνεχίζεται.

ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΛΗΡΟΥ

Του προέδρου των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α Θάσου Σοφοκλέους
20/4/2016

Βρισκόμαστε σήμερα στο Κεφαλοχώρι της Κλήρου ταπεινοί προσκυνητές, από καθήκον και χρέος, για να μνημονεύσουμε, να τιμήσουμε και να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον μεγάλο μας ήρωα Γρηγόρη Αυξεντίου.

Η πρωτοβουλία σας να τοποθετήσετε την προτομή του μεγάλου μας ήρωα στη πλατεία του χωριού, σάς τιμά ιδιαίτερα.

Ασφαλώς οι εκδηλώσεις μνήμης και τιμής προς τους ήρωές μας, είναι καθήκον και χρέος, παράλληλα όμως είναι και δική μας ψυχική ανάγκη. Είναι εμείς που νιώθουμε γαλήνη και ανακούφιση, είναι οι δικές μας καρδιές που νιώθουν ικανοποίηση, γιατί επιτελούμε το καθήκον μας προς τους νεκρούς μας. Οι νεκροί μας δεν έχουν ανάγκη από τιμές και μνημόσυνα. Εκείνοι, μακάριοι και γαλήνιοι, αναπαύονται γιατί έκαμαν το καθήκον τους προς την πατρίδα.

Η προτομή του αθάνατου ήρωα, που η αγάπη και η εθνική ευαισθησία του χωριού έστησε, ασφαλώς τιμά και στολίζει το χωριό σας και θα είναι άσπιλη και αμόλυντη για να λαμπρύνει την κοινότητά σας και να υπογραμμίζει ότι

εδώ κατοικούν πολίτες που ξέρουν να τιμούν, να σέβονται και να κρατούν άσβεστη την πίστη στα ιδανικά της φυλής μας.

Την ώρα τούτη της προσευχής και της ενατένισης, την ώρα τούτη της ιερής μνήμης, ο νούς και η καρδιά μας αγκαλιάζουν τον μεγάλο μας ήρωα που έγραψε τη δική του ιστορία, και έφθασε σε ύψη ουρανοφόρα.

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα και είναι ένας μεγάλος ήρωας του ελληνισμού. Η φήμη και η δόξα του ξεπέρασαν τα σύνορα της Ελλάδας και έγινε πανανθρώπινο σύμβολο ηρωϊσμού και αυτοθυσίας.

.....

Γαλουχημένος με τα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, ιδεαλιστής, ιδεολόγος, λάτρης της Ελλάδας και καλός Χριστιανός, πορεύτηκε σταθερά, με συνέπεια και αποφασιστικότητα μέσα από τη ζωή και ολοκλήρωσε την πορεία του με τον ηρωϊκό του θάνατο.

Η δική του πορεία δεν περνά μέσα από λεωφόρους και καλοφτιαγμένους δρόμους.

Ακολουθεί τον δικό του δρόμο, τον δρόμο που χαράζει ο ίδιος μέσα από μέρη δύσβατα, γεμάτα αντιξοότητες και κινδύνους. Μια πορεία προσφοράς και θυσίας στον βωμό της Λευτεριάς. Μια πορεία γεμάτη αγωνία, κινδύνους, ιδρώτα, δάκρυα και αίμα.

Το 1949, γεμάτος όνειρα και ελπίδες πηγαίνει στην Ελλάδα για να γίνει στρατιωτικός, παρόλο που η οικογένειά του τον ήθελε φιλόλογο. Η επιλογή του δεν ήταν καθόλου τυχαία, θέλει να μάθει την πολεμική τέχνη. Παρακολουθεί μαθήματα στη σχολή Εφέδρων Αξιωματικών Σύρου και γίνεται έφεδρος ανθυπολοχαγός στον ελληνικό στρατό.

Η περίοδος τούτη ανοίγει νέους ορίζοντες για τον ήρωα. Ζει έντονα την ελληνική πραγματικότητα, βιώνει την μεταπολεμική περίοδο και το συμμοριτοπόλεμο.

Με τη στολή του έφεδρου Αξιωματικού υπηρετεί στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα και στη Θεσσαλονίκη για τέσσερα χρόνια.

Το 1953 στις 19 του Μάρτη γυρίζει πίσω στην Κύπρο και εγκαθίσταται στο χωριό του Λύση.

.....

Εντάσσεται στην Ε.Ο.Κ.Α, δίνοντας τον λόγο της στρατιωτικής του τιμής ενώπιον του Αρχηγού Διγενή.

Σαν ηγετικό στέλεχος της Ε.Ο.Κ.Α, ζει έντονα τον ρόλο του, και με πάθος, αυταπάρνηση και σιγουριά φέρνει σε πέρας την αποστολή του. Γίνεται η ψυχή του κινήματος, και διαδραματίζει πρωτεύοντα ρόλο στην όλη προσπάθεια.

Επικεφαλής, τομεάρχης, των αγωνιστών της περιοχής Αμμοχώστου ανέλαβε και διοργάνωσε επιχειρήσεις δολιοφθοράς την 1η Απριλίου στην περιοχή και ο ίδιος προσωπικά διηύθυνε την επιχείρηση εναντίον της Βάσεως της Δεκέλειας τα ξημερώματα της 1ης Απριλίου. Δυστυχώς κατά την επιχείρηση εκείνη επισημαίνεται — η ταυτότητα του και αναγκάζεται να κρυφτεί.

Τις πρώτες μέρες καταφεύγει στον Πενταδάκτυλο, στον Καραβά. Ενώ βρίσκεται στον Καραβά, πλαισιώνεται από δύο άλλους εκλεκτούς αγωνιστές, τον ήρωα Στυλιανό Λένα και τον αγωνιστή Κώστα Ιωάννου Νικήτα, που αποτελούν μαζί την πρώτη αντάρτικη ομάδα στον Πενταδάκτυλο.

Φορτισμένος συναισθηματικά νιώθει την ανάγκη να κατοχυρώσει τη γυναίκα που αγαπά. Γι' αυτό κανόνισε και τέλεσε, μυστικά, τον γάμο του, με τη Βασιλού στο μοναστήρι της Αχειροποιήτου στον Καραβά.

Από τον Καραβά μετακινείται στις 17 Ιουλίου 1955 στην περιοχή Καλογραίας και διαμένει σε περβόλια ανατολικά του χωριού.

.....

Στην περιοχή του Πενταδακτύλου έχει δημιουργήσει ένα θρύλο. Κάνει διάφορες επιχειρήσεις ενάντιον των Άγγλων, με πιο σημαντική την επίθεση εναντίον του Αστυνομικού σταθμού Λευκονοίκου, που έγινε για υποδοχή του στρατάρχη Χάρτιγκ, που έφθασε στη Κύπρο για να πνίξει το κίνημα, όπως υπεροπτικά διακήρυξε. Ήταν μια αστραπιαία καταδρομική επιχείρηση, που έγινε κατά τη διάρκεια της ημέρας, και εκτελέστηκε με μαθηματική ακρίβεια και μέσα σε λίγα λεπτά. Κυριεύθηκε ο σταθμός και εξασφαλίστηκαν όπλα, ασύρματα και άλλο στρατιωτικό υλικό.

Στο μεταξύ ο Αρχηγός Διγενής, μέσα στα πλαίσια αναδιοργάνωσης, μετακινεί τον Αυξεντίου στο Αρχηγείο της Ε.Ο.Κ.Α. στα βουνά των Σπηλιών.

Η συνάντηση με τον Αρχηγό στα λημέρια, στα βουνά των Σπηλιών, υπήρξε συγκινητική. Αναλαμβάνει Τομεάρχης Πιτσιλιάς. Ενώ ευρίσκεται ακόμα στα λημέρια μαζί με τον Αρχηγό, οι Άγγλοι ύστερα από πληροφορίες, στις 11 Δεκεμβρίου 1955, διενεργούν μεγάλες έρευνες στη περιοχή για να συλλάβουν τον Διγενή και τους αντάρτες του. Οι καιρικές συνθήκες ήταν πολύ κακές και το βουνό ήταν σκεπασμένο από πυκνή ομίχλη. Ορατότης μηδέν. Ο στρατός είχε πλησιάσει πολύ τα λημέ-

ρια, και ήρθε σε επαφή με τους πρώτους φρουρούς που άνοιξαν πυρ.

Όμως, επειδή οι Άγγλοι ήταν υπεράριθμοι και οι Αγωνιστές λίγοι, υποχώρησαν προς τη διαφυγή.

Ο Αυξεντίου, αψηφώντας τον άμεσο κίνδυνο, σε μια έξυπνη κίνηση αυτοθυσίας, με προφυλάξεις διείσδυσε στις τάξεις του στρατού υπό την κάλυψη της πυκνής ομίχλης και από κάποιο σημείο πυροβόλησε προς δύο διαφορετικές κατευθύνσεις εναντίον των Άγγλων στρατιωτών, έτσι ώστε η κάθε ομάδα εξέλαβε την άλλη πως ήταν η Ε.Ο.Κ.Α. και παγιδευμένοι, έδωσαν μάχη μεταξύ τους. Ο Αρχηγός διέφυγε με τους αντάρτες και τελικά κατέληξε στη περιοχή Κύκκου (όπου κατασκεύασε κρησφύγετο στη περιοχή της Βασιλικής), Ο Αυξεντίου κάμνοντας «βαρελάκι» πετροκύλησε προς τη ρεματιά του βουνού και απεμακρύνθη προς τα χωριά Καννάβια - Λαγουδερά.

Η ενέργεια αυτή του Αυξεντίου διέσωσε τον Διγενή και την Ε.Ο.Κ.Α από βέβαιη καταστροφή.

Στο Τρόοδος ο Γρηγόρης Αυξεντίου, ο καπετάν Ζήδρος, επικεφαλής ανταρτικών ομάδων, σφυροκοπά τον εχθρό αλύπητα με ενέδρες και ανατινάξεις και προκαλεί μεγάλες απώλειες στις εχθρικές δυνάμεις.

Οι Άγγλοι έχουν κυριολεκτικά εξα-

γριωθεί κατά του Αυξεντίου. Τον έχουν επικηρύξει με το ποσό των £5.000 και επικεντρώνουν όλες τους τις δυνάμεις για εντοπισμό και σύλληψή του. Ένα ανελέητο κυνηγητό αρχίζει στα βουνά και στα χωριά και διαρκώς περισφίγγουν τον κλοιό γύρω του, ακολουθώντας συνέχεια την πορεία του Σταυραετού. Ο Αυξεντίου, απτόητος και αγέρωχος, συνεχίζει τη δράση του, γράφει σελίδες δόξας, πορεύεται σταθερά βήμα με βήμα κι' ανεβαίνει σκαλί-σκαλί τα σκαλοπάτια του χρέους που οδηγούν προς τη θυσία και την αθανασία.

Οι Άγγλοι είναι καλά πληροφορημένοι ότι ο Αυξεντίου διακινείται με επίκεντρο τη Μονή Μαχαιρά.

Δυστυχώς δύο κατάπτυστοι προδότες, πρώην αντάρτες, τους καθοδηγούν. Οι Άγγλοι περισφίγγουν τον κλοιό γύρω από το μοναστήρι.

Εξαπολύουν εκτεταμένες έρευνες, ενεδρεύουν στην περιοχή και παρακολουθούν στενά τη Μονή. Συλλαμβάνουν τους μοναχούς και όλους τους εργάτες του μοναστηριού και τους βασανίζουν για να τους δώσουν πληροφορίες και να κάμουν αποκαλύψεις. Δυστυχώς, με τα τριάντα αργύρια που σκόρπισαν γύρω, ο δείκτης του χεριού σηκώθηκε και έδειξε το σημείο του κρησφυγέτου.

Ο Αυξεντίου και τα παλληκάρια του

προδόθηκαν. Οι Άγγλοι στρατιώτες περικυκλώνουν το κρησφύγετο. Οι στιγμές είναι δύσκολες και τραγικές. Πρέπει να αποφασίσει. Έχει οπωσδήποτε επιλογή. Πρέπει να διαλέξει. Και είναι μια επιλογή καθοριστική. Δεν υπάρχει μέση οδός. Δεν δέχεται διαπραγματεύσεις. Εδώ και τώρα Ζωή ή Θάνατος.

Στάθηκε ο Γρηγόρης στο σταυροδρόμι της ζωής και του θανάτου.

Χωρίς κανένα δισταγμό, σταθερά και αποφασιστικά πήρε την απόφαση. «Πρέπει να πεθάνω». Κατηγορηματικός και απόλυτος. Σπάει το σύνορο της ζωής και φεύγει έξω από τη σφαίρα της αυτοσυντήρησης. Νικά τη ζωή. Εσείς να βγείτε έξω λέει στους συντρόφους του. «Εγώ Πρέπει Να Πεθάνω».

Όλο το νόημα της θυσίας του περικλείεται σ' αυτό το πρέπει. Σ' αυτό το πρέπει περικλείεται η οντολογική και υπαρξιακή σχέση του με τον αγώνα και την πατρίδα. Μ' αυτό το πρέπει θα εκφράσει όλο το πνεύμα του Αγώνα και θα επισφραγίσει την αγωνιστική του προσφορά.

Άστραψε η ματιά, φωτίστηκε η σπηλιά. Καθάριος ο νους του. Άτρεμο το σώμα του. Η Παναγία τον περιτύλιξε στο θείο πέπλο της για να παραμείνει άφθορος και αμόλυντος και τον προετοίμασε για τη μεγάλη θυσία.

«Ἦρθε ἡ ώρα μου» ψιθύρισε στους συντρόφους του. Απευθύνεται στον Θεό «Κύριε συγχώρεσέ με». Ἡ μάχη εἶναι ἀνιση. Οἱ Ἀγγλοι στρατιῶτες εἶναι πολλοί και διαθέτουν ὅλα τα μέσα, κι' ὁμως δεν μποροῦν να τον νικήσουν. Χρησιμοποιοῦν ἀθέμιτα μέσα και ἀνεπίτρεπτες μεθόδους. Περιχύνουν βενζίνη και βάζουν φωτιά, ὁμως ἡ κακοσμία της βενζίνης δεν θα νικήσει τη μυρωδιά της φύσης. Φρόντισε ἡ Παναγιά προστάτης, ἡ θυσία να μείνει ἀσπλη και ἀμόλυντη. Τα πετούμενα διαλαλοῦν στους αἰθέρες το τελετουργικό.

Κύριε ἀφες αυτοίς. Θεία μορφή. Κανένας μορφασμός. Καμιά ὀδύνη. Τελειώθηκε. Τετέλεστα.

*«Τώρα καμένος
κεῖται στο πυρωμένο του κρησφύγετο
μ' ἓνα χαμόγελο σβησμένο
κι ἓνα λουλούδι μυροφόρας στο καμένο του ἀντί
πόση γαλήνη περικλείει ἡ φωτιά
κοιτάζει προς τον ουρανὸ
δικαιωμένος γι' αὐτὸ που επέλεξε
μια ολοκληρωμένη πορεία
τώρα κείται μισοκαμένος
λαμπάδα ἀκριβὴ τὸ τάμα του
για την πατρίδα στην Παναγιά».*

Ἡ θυσία του Ἀυξεντίου εἶναι το ἐπισφράγισμα του πόθου του για Λευτεριά. Εἶναι ἡ ἐθελούσια πράξη χαράς

που καταξιώνει σ' αὐτὸν την ὑπαρξὴ και στους ἀνθρώπους χαρίζει τη Λευτεριά. Ὅπως ο Προμηθεὺς χάρισε στον ἄνθρωπο τη φωτιά και ο Χριστὸς τη Σωτηρία.

Ποτὲ δεν ἦταν τόσο εὐτυχισμένος ο Θε-
άνθρωπος Χριστὸς, ὅσο την ώρα που σταυρωμένος κοίταξε κατάματα τον ουρανὸ και τη θυσία του.

Ποτὲ δεν ἦταν τόσο γαλήνιος ο Προ-
μηθεὺς, παρὰ ὅταν ἀντίκρισε το ὄρνεο να ξεσχίζει τα σωθικά του, γιατί συνειδητοποίησε πως εἶχε ἀξιοθεὶ να δώσει το φῶς και τη φωτιά στον ἄνθρωπο.

Ποτὲ δεν ἦταν τόσο ωραῖος ο νιὸς Γρηγόρης, ὅσο την ώρα της θυσίας του. Γιατί ἤξερε, πως ἡ θυσία του θα ἔφερνε τη λευτεριά στον Ἑλληνισμό της Κύπρου. Ο καλὸς του σύντροφος Ἀνγουστής Ευσταθίου μας λέει πως την ώρα που πήρε φωτιά το κρησφύγετο κοίταξε προς τον Ἀυξεντίου κι' ἔλαμπε το πρόσωπο του. Καιγόταν και αὐτὸς ἦταν ἥρεμος.

.....

Εκεῖ πάνω βρίσκεται ἡ κολυμβήθρα του Ἀυξεντίου, που ἐξαγνίζει τις ψυχές και τις καθοδηγεῖ προς το χρέος. Σ' αὐτή την κολυμβήθρα πρέπει να ἐξαγνισθούμε για να μπορέσουμε να φέρουμε εἰς πέρας το χρέος μας προς την πατρίδα. Σ' αὐτήν την κολυμβήθρα

πρέπει να αναβαπτίζεται η ψυχή του λαού μας, για να αντλεί θεία δύναμη και θάρρος για να αντισταθεί. Γιατί έχουμε υποχρέωση να αντισταθούμε, και να αγωνιστούμε με πείσμα και θάρρος ενάντια στα άνομα και απαράδεκτα σχέδια της Τουρκίας. Να παραμείνουμε αμετακίνητοι στις αρχές μας και στο δίκαιό μας. Να σφυρηλα-

τήσουμε την πίστη μας και να παραμείνουμε άγρυπνοι φρουροί των ιδανικών της φυλής μας.

Βαριά η ευθύνη μας απέναντι στην ιστορία, απέναντι στην Πατρίδα μας, απέναντι στον Γρηγόρη Αυξεντίου.

.....

Αποκαλυπτήρια μνημείου για την ΕΟΚΑ στη Σαλαμίνα Ελλάδος

«Φιλελεύθερος» 6 Ιουνίου 2016

ΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ χθες στο ελληνικό νησί της Σαλαμίνας τα αποκαλυπτήρια προτομής του Σαλαμίνιου καπετάνιου των πλοιαρίων «Σειρήν» και «Άγιος Γεώργιος», Ευάγγελου Λουκά Κουταλιανού. Η απόφαση να τιμηθεί ο καπετάνιος των ιστορικών πλοιαρίων του κυπριακού αγώνα λήφθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο Σαλαμίνας, επί δημαρχίας Γιάννη Τσαβαρή το 2014 και υλοποιήθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο της νυν δημάρχου, Ισιδώρας Νάννου-Παπαθανασίου. Η προτομή κατασκευάστηκε στην Αθήνα και η σχετική δαπάνη καλύφθηκε από την Αρχιεπισκοπή Κύπρου, τη Μητρόπολη Πάφου και άλλους Κύπριους ιδιώτες και επιχειρηματίες.

Ο αείμνηστος Ευάγγελος Λουκάς Κουταλιανός, στις 5 Μαρτίου 1954, μετέφερε με το πλοιάριο «Σειρήν», από το Σούνιο στην ακτή «Βρέξη» στη Χλώρακα, όπλα και πυρομαχικά για την ΕΟΚΑ. Στις 25 Ιανουαρίου 1955, ως καπετάνιος στο πλοιάριο «Άγιος Γεώργιος», συνελήφθη μαζί με το πλήρωμα και την ομάδα παραλαβής στην ακτή «Ροδαφίνια» στη Χλώρακα κατά την εκφόρτωση όπλων, πυρομαχικών

και δυναμίτιδας. Καταδικάστηκε στις 5 Μαΐου 1955 από το Κακουργιοδικείο Πάφου σε τετραετή φυλάκιση.

Τα αποκαλυπτήρια της προτομής τέλεσαν από κοινού ο υπουργός Άμυνας της Κυπριακής Δημοκρατίας, Χριστόφορος Φωκαΐδης, και ο αναπληρωτής υπουργός Άμυνας της Ελλάδος, Δημήτρης Βίτσας. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, ο οποίος εκπροσώπησε τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, ο δήμαρχος Πάφου, Φαίδωνας Φαίδωνος, αγωνιστές και άλλοι εκπρόσωποι φορέων της Πάφου. Την κοινότητα Χλώρακας, που έχει αδελφοποιηθεί με τον Δήμο Σαλαμίνας το 2015, εκπροσώπησε ο κοινοτάρχης, Κλεόβουλος Παπακώστας.

ΝΤΟΡΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Αποκαλυπτήρια μνημείου της Ένωσης Αγωνιστών Παραλιμνίου

Τελέστηκαν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου της Ένωσης Αγωνιστών ΕΟΚΑ 55-59 Παραλιμνίου, στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη.

Το μνημείο στήθηκε με δαπάνες της Ένωσης Αγωνιστών Παραλιμνίου και του δήμου της πόλης, δίπλα από τον ανδριάντα του αγωνιστή υποστράτηγου της Ε,Φ, Τάσου Μάρκου. Είναι ο μοναδικός αγωνιστής της ΕΟΚΑ από

το Παραλίμνι που υπηρέτησε στον Απελευθερωτικό Αγώνα 55-59 και ήταν τομέαρχης στην περιοχή Κυθρέας. Αγνοείται από τον Αύγουστο του 1974 στην περιοχή της Μιας Μηλιάς.

Με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, ανακοίνωσε ο Πρόεδρος Αναστασιάδης, απονέμεται για πρώτη φορά στα ιστορικά της Δημοκρατίας στον Τάσο Μάρκου ο «Ταξιάρχης Αριστείου Ανδρείας».

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εξήρε

Από τα αποκαλυπτήρια του μνημείου της Ένωσης Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α 55-59 Παραλιμνίου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη. Δεξιά ο ανδριάντας του Υποστράτηγου Ε.Φ. Τάσου Μάρκου Τομέαρχη ΕΟΚΑ 55-59 Κυθρέας, αγνοούμενου από τον Αύγουστο 1974.

τους αγώνες των 350 Παραλιμνιτών αγωνιστών ΕΟΚΑ 55-59.

Στα αποκαλυπτήρια μίλησαν επίσης ο μητροπολίτης Κωνσταντίας-Αμμοχώστου κ.κ. Βασίλειος, ο πρόεδρος της Ένωσης Αγωνιστών Παραλιμνίου κ. Δημοσθένης Κατσούρης, ο δήμαρχος Παραλιμνίου Θεόδωρος Πιρίλης και ο εικαστικός Σέργης Σερ-γίου, εκ των δημιουργών του έργου μαζί με τους Ανδρέα Οικονόμου και Φίλιππο Γιαπάνη.

Ο πρόεδρος της ΕΑΠ, κ. Κατσούρης, ευχαρίστησε όλους όσοι εργάστηκαν για τη δημιουργία του μνημείου, για το

οποίο η ένωση δαπάνησε 6.500 ευρώ και τα υπόλοιπα ο Δήμος Παραλιμνίου.

Ο δήμαρχος Παραλιμνίου με την ευκαιρία επέκρινε έντονα τους απόντες βουλευτές Αμμοχώστου για τις προσπάθειες τους να μην μεταφερθούν στο Παραλίμνι το Κτηματολόγιο Αμμοχώστου και άλλες υπηρεσίες και προσπαθούν να τις αφήσουν στη Λάρνακα με κόστος 9 εκατ. για τα επόμενα 9 χρόνια. Αγιασμό τέλεσε ο μητροπολίτης Κωνσταντίας και πρόεδρος Αμμοχώστου κ.κ. Βασίλειος. Τραγούδησε η χορωδία Παραλιμνίου «Μελισσόνα».

Χαιρετισμός

από τον Πρόεδρο των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ
κ. Θάσο Σοφοκλέους, στα αποκαλυπτήρια στήλης αναφοράς
στον Ήρωα Ανδρέα Αβρααμίδα στη Λεωφόρο Ηρώων στην Έγκωμη

Σάββατο, 22 Οκτωβρίου 2016

*«Άθλα γαρ οἱς κείται Αρετῆς μέγιστα τοῖς δε ἀρίστοι πολῖτες πολιτεύουσιν».
«Εκεῖ ὅπου τιμούν και βραβεύουν την Αρετή, ἐκεῖ κατοικούν ἀρίστοι πολῖτες».*

Με αυτά τα λόγια ο μεγάλος Θουκυδίδης μάς υπογραμμίζει, ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας απέναντι στους ήρωές μας, απέναντι σε κείνους που αγωνίστηκαν για τα ιδανικά της φυλής με ανιδιοτέλεια και θυσιάσαν τον εαυτό τους για την πατρίδα.

Με παρόμοιο σκεπτικό οι πρόκριτοι της Ύδρας το 1821 ψήφισαν: «Όποιος πολεμεί διά την πίστην και διά την ελευθερίαν της πατρίδας και του Γένους, αυτός θέλει λάβει από τον Θεό αιώνιο δόξαν και αμάραντον στέφανον, είναι όμως δίκαιο και εδώ στον κόσμο να τιμάται».

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ από καθήκον και χρέος για να τιμήσουμε και να μνημονεύσουμε το νεαρό παλληκάρι της Τεμβριάς, τον εικοσάχρονο Αγωνιστή της ΕΟΚΑ, Ανδρέα Αβρααμίδα, που έλκει την καταγωγή του από τον ήρωα του Τρωϊκού πολέμου Τέμπρο,

που έφθασε στην Κύπρο κατά τον Τρωϊκό πόλεμο και έκτισε το χωριό του. Συνεχιστής της ένδοξης πορείας των προγόνων του, στις 3 Αυγούστου 1958 στην τοποθεσία «Μερσίνια» της Τεμβριάς, σκοτώθηκε από έκρηξη βομβών που μετέφερε.

Ζωντανές και αγέραστες οι μνήμες, μας μεταφέρουν πίσω στα ηρωικά χρόνια της Κυπριακής Επανάστασης του 1955-1959. Μνήμες γεμάτες θαυμασμό, γεμάτες μεγαλείο και λεβεντιά, ανάμεικτες με πόνο και με δάκρυα. Θύμισες που μας φορτίζουν συναισθηματικά, αγγίζουν τον κόσμο μας, διεγείρουν τον ψυχικό μας κόσμο και δονούν κάθε μας κύτταρο.

Μνήμες που μας προκαλούν περηφάνια, για την αδούλωτη γενιά του 55-59, που αγωνίστηκε με πάθος και υπαγωγή και πρόσφερε τα πάντα για τη Λευτεριά της Κύπρου μας.

Το μνημείο αυτό που στήθηκε από

ομάδα πρωτοβουλίας και φιλοξενείται από τον αξιέπαινο Δήμο Έγκωμης, που φιλοξενεί και άλλα έργα μνήμης (προτομές, ανδριάντες, κοιμητήρια), είναι αφιερωμένο στη μνήμη του εικοσάχρονου παλληκαριού, του ήρωά μας Ανδρέα Αβρααμίδα, του ιδεολόγου και οραματιστή, που πορεύτηκε με λεβεντιά, με αξιοπρέπεια, με θάρρος και αυταπάρνηση και έγραψε τη δική του αγωνιστική πορεία, ολοκληρώνοντάς

την με τον ηρωϊκό του θάνατο.

Το μνημείο αυτό θα είναι σημείο αναφοράς, θα θυμίζει στις επόμενες γενιές το μεγαλείο των αγωνιστών της ΕΟΚΑ και θα υπογραμμίζει το χρέος προς τη μαχόμενη πατρίδα.

Συγχαίρουμε και ευχαριστούμε την ομάδα πρωτοβουλίας, τον Δήμο Έγκωμης και όλους, όσοι βοήθησαν για να ολοκληρωθεί το έργο.

Χαιρετισμός

από τον Πρόεδρο του Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη,
στα αποκαλυπτήρια στήλης αναφοράς στον Έρωτα Ανδρέα Αβρααμίδα
από την Τεμβριά, στη Λεωφόρο Ηρώων στην Έγκωμη

Σάββατο, 22 Οκτωβρίου 2016

Η Κύπρος, στενάζουσα κάτω από αιώνες βαριάς δουλείας, ουδ' επί στιγμήν απαρνήθηκε την Ελληνικότητά της.

Στηριγμένη στους μύθους και τις παραδόσεις της, δοσμένες από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά, κράτησε τη γλώσσα, την ορθοδοξία της, τα ήθη και τα έθιμα κρυμμένα στα τρίσβαθη της ψυχής της.

Με υπομονή και επιμονή, δούλεψε για αιώνες τη μαύρη ζωή της, σκυμμένη στη γη της. Για 824 χρόνια σμίλυνε ο Κυπριακός Ελληνισμός τη μοίρα του, σκλάβος, ότε μεν σε δυνάστες δήθεν Χριστιανούς, ότε δε σε αλλόγλωσσους και αλλόθρησκους λαούς, ημιάγριους, αιμοδιψείς, άξεστους, με μόνη παιδεία τους τη ληηλασία και αρπαγή, χωρίς να κατορθώσουν ούτε κατά το ελάχιστο να τον μολύνουν.

Με αυτά μέσα στα γονίδια του Ανδρέα Αβρααμίδα, βρήκε εύφορο έδαφος στην καρδιά και τη ψυχή, στο νου και το συναίσθημα, ο σπόρος της ιστορίας της 1ης του Απρίλη του 1955.

Η φωνή του Διγενή, το «Ίτε Παίδες Ελλήνων ελευθερούτε πατρίδα», άναψαν τα αίματα της νεολαίας της Κύπρου μας. Ο Ανδρέας, μαθητής τότε στο Γυμνάσιο Ευρύχου εντάχθηκε αμέσως στις τάξεις της ΕΟΚΑ, δόθηκε ολοκληρωτικά στον Αγώνα, τηρώντας πιστά

τον όρκο του, υπηρετώντας πάντοτε και εν παντί, ημέρα και νύχτα.

Αυτή η άνευ όρων και περιορισμών προθυμία και υπακοή στις εντολές της Οργάνωσης, τον έφερε τη νύχτα της 3ης Αυγούστου 1958 να κουβαλά εναλλάξ στον ώμο του φορτίο από χειροβομβίδες, με το συναγωνιστή του Ανδρέα Έλληνα. Οι χειροβομβίδες προορίζονταν για διανομή στα χωριά της Σολέας που γειτνίαζαν με τον Τούρκικο θύλακα Λεύκας Καζιβερών και άλλα για υπεράσπιση και άμυνά τους εναντίον των βιαιοπραγιών που πραγματοποιούσαν εις βάρος των Ελλήνων.

Κακή τύχη και συγκυρία, ίσως από την τριβή μεταξύ τους εξερράγησαν στον ώμο του Ανδρέα, επιφέροντας τον ακαριαίο του θάνατο.

Ούτε το χαμόγελο του δεν αλλοιώθηκε, παρέμεινε στο αγγελικό πρόσωπό του, όπως χαμογελούσε τη στιγμή της έκρηξης, ακούγοντας ένα ανέκδοτο από τον σύντροφό του.

Η ψυχή του σαν πουλάκι ανέβηκε στα ουράνια, δοξολογώντας τον κτίστη της, ικανοποιημένη που έφευγε επιτελώντας το ύψιστο καθήκον της, υπηρετώντας την πατρίδα και τη θρησκεία.

Αιωνία του η μνήμη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

Τον Ευθύμιον-Μίμη Βασιλείου

**«Ετών 21 εκ Τεμβριάς. Εφονεύθη παρά τοποθεσίαν
«Μερσίνια» Τεμβριάς, την 3/8/1958, εξ εκρήξεως
βομβών τας οποίας μετέφερε».**

Γεώργιος Γρίβας Διγενής «Απομνημονεύματα», XIII

Αλησμόνητε συμμαθητή και συνταξιώτη, αχώριστε φίλε, εκλεκτό «συγκυκλάμινο» του Κατηγητικού, εύτολμε και ατρόμητε συναγωνιστή Ανδρέα, η πρόσφατη «αποκάλυψη» αναμνηστικής στήλης για τη θυσία σου, που τόσοσν επιτυχώς στήθηκε στη λεωφόρο ΗΡΩΩΝ, μπροστά από τον Τύμβο της Μακεδονίτισσας στις 22 Σεπτεμβρίου 2016, 58 ολόκληρα χρόνια μετά τη θυσία σου, μου έφερε στον νου τη γελαστή πάντα μορφή σου και την απερίσπαστη προσοχή στου στα λόγια του καθηγητή και κατηχητή μας κ. ΗΛΙΑ, που μας έλεγε: «Θεόν σέβου» και «θνήσκε υπέρ πατρίδος», αλλά και τη ζοφερή εκείνη νύκτα του ολοκαυτώματός σου, στις 3 Αυγούστου 1958.

Ήμουν, αξέχαστε συμμαθητή και συμμαχητή, απέναντι, στην άλλη όχθη του ποταμού, λίγες εκατοντάδες μέτρα μακριά, σε αποστολή της Οργάνωσης στο χωριό μου Ευρύχου και είδα και άκουσα την εκκωφαντική έκρηξη, που εν ριπή οφθαλμού σε απαθανάτισε «κάνοντας τη νύχτα μέρα», χωρίς να ξέρω τι συνέβη. Ένα κακό προαίσθημα όμως με έτρωγε όλη νύχτα. Την άλλη μέρα μάθαμε...

Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή σου,
Ανδρέα μου, αιωνία ας είναι η μνήμη
σου και είθε, από την σποδόν της θυ-

σίας σου να ξεπηδήσει, επί τέλους στον τόπο μας, όπως ο φοίνικας του αρχαίου μύθου, η πολυπόθητη ελευθερία.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Από τη σύνταξη

Με την ευκαιρία της 33ης επετείου από την αιώνια κοίμηση του προμάχου της ΕΝΩΣΕΩΣ και της ελευθερίας, αειμνήστου Μητροπολίτη Κυρηνείας ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ, οργανώνεται ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ στην αίθουσα ΗΡΩΩΝ των Συνδέσμων Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α, την Παρασκευή 13 Ιανουαρίου 2017 και ώρα 6 μ.μ.

Θα μιλήσει ο καθηγητής της Νομικής στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας κ. Αντώνης Σ. Στυλιανού και θα ακολουθήσει καλλιτεχνικό πρόγραμμα διανθιζόμενο

με σχετικές προβολές, στη διάρκεια του οποίου θα τραγουδήσει η Χορωδία των Συνδέσμων και θα απαγγείλουν οι Άγγελος Κοτσώνης και Κυριάκος Γρηγοράς.

Το μνημόσυνο τελούν οι τιμώντες τη μνήμη του σεπτού Ιεράρχη, οι συναγωνιστές και οι συγγενείς του και καλούν όλο τον αγωνιστικό κόσμο να παραστεί.

Μετά το μνημόσυνο θα ακολουθήσει μικρή δεξίωση.

Επιμνημόσυκος λόγος
από τον Πρόεδρο του Σ.Ι.Μ.Α.Ε
κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη, στο μνημόσυνο του ήρωα
της ΕΟΚΑ Ανδρέα Ζάκου στην εκκλησία της
Παναγίας της Χρυσοπαντάνασσας στη Λινού

Κυριακή, 7 Αυγούστου 2016

Μνημονεύουμε σήμερα από την εκκλησία της Παναγίας της Χρυσοπαντάνασσας στη Λινού, το εκλεκτό τέκνο της Λινούς, της Φλάσου και της ευρύτερης περιοχής της Σολέας και της Λεύκας, τον Απόστολο της Εθνικής Ιδέας, τον εθνεγέρτη Ανδρέα Ζάκο.

.....

Ο Ανδρέας Ζάκος γεννήθηκε στη Λινού στις 28 Νοεμβρίου 1931. Εγγράφηκε στο Δημοτικό Σχολείο μπαίνοντας κατευθείαν στη δευτέρα τάξη, αριστεύοντας σε όλες τις τάξεις. Φοίτησε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο μέχρι την τρίτη τάξη και αργότερα μεταγράφηκε στην Πρακτική Ελληνική Σχολή Σολέας στην Ευρύχου και αργότερα, έφηβος πια, έπιασε δουλειά στη CMC. Του άρεσε η ανάγνωση πολλών βιβλίων, φρόντισε την καλύτερευση των «αγγλικών» του, φροντίζοντας ταυτόχρονα τη μουσική του καλλιέργεια, ιδίως στην κλασική μουσική.

Γονείς του ήταν οι Χαρίλαος Ζάκος και Αφροδίτη Ζάκου από τον Αστρο-

μερίτη και αδέρφια του ο Γεώργιος, ο Αδόλφος, η Αστέρω και η Ευρυδίκη.

Κατά τη διάρκεια της μεγάλης απεργίας των μεταλλωρύχων, η οικογένεια μετακόμισε στη Λεύκα, σε ένα σπίτι πνιγμένο στους αμυγδαλανθούς, τις λεύκες και τους λεμονανθούς. Μέσα σ' αυτό το όμορφο και ειδυλλιακό περιβάλλον, διέμεναν Έλληνες και Τούρκοι, σε αναλογία 400 Έλληνες και 1500 Τουρκοκύπριοι.

Εδώ στη Λεύκα, παρότι οι Ελληνοκύπριοι ήταν μια μειοψηφία έναντι των Τουρκοκύπριων, ανέπτυξαν πλούσια εθνική, οικονομική, πολιτισμική και αθλητική δραστηριότητα. Είχαν τον δικό τους σύλλογο υπό την επωνυμία ΛΕΥΚΟΣ, τα δικά τους καφεενία, εργαζόμενοι οι περισσότεροι είτε στα γραφεία της CMC, είτε επιστάτες και εργάτες στο μεταλλείο.

Με το Σωματείο ΛΕΥΚΟΣ στην πρωτοπορία και τον Ανδρέα Πρόεδρο, πρωτοστατεί στην ίδρυση της Ομοσπονδίας των Αθλητικών Σωματείων της CMC.

Στη Λεύκα ο Ανδρέας κάνει νέους φίλους μεταξύ των οποίων οι Μάρκος Δράκος, Ανδρέας Πολυβίου, τους αδελφούς Λοΐζου, Σόλωνα, Τεύκρο και Ανδρέα, τον Λευκάτη, τον Νίκο Ιωάννου Ψωμά, τον Παστελλόπουλο και πολλούς άλλους.

Στο μεταξύ, στο σωματείο του ΛΕΥΚΟΣ αναρτά κάθε Κυριακή την Ελληνική σημαία και γίνεται παράδειγμα προς μίμηση από όλα τα Σωματεία της περιοχής. Ο Αμερικάνος διευθυντής της CMC φοβούμενος Αγγλοτουρκική αντίδραση, ζητά από τα Σωματεία να παύσουν να αναρτούν την Ελληνική σημαία, απειλώντας με διακοπή της χορηγίας που έδινε σε αυτά.

Η απάντηση του Ανδρέα περήφανη και ελληνική: «Εμείς είμαστε Έλληνες και θα συνεχίσουμε την έπαρση της Σημαίας μας, ανεξάρτητα από τη διακοπή της χορηγίας σας».

Η απάντηση του Ανδρέα Ζάκου στην ιταμή πρόκληση είχε πανελλήνια απήχηση και σχολιάστηκε στις εκπομπές του Ραδιοσταθμού Αθηνών, «Ωρα των Κύπριων Φοιτητών», ότι ο Ζάκος και άλλοι πατριώτες που απέρριψαν την πρόταση της εταιρείας, είναι οι γνησιότεροι ενσαρκωτές της Ελληνικής Ιδέας, αναδεικνυόμενοι άξιοι απόγονοι των υπέροχων παιδιών της Ελλάδας.

Στο μεταξύ άρχισε να ωριμάζει η ιδέα του Απελευθερωτικού Αγώνα. Τα ενωτικά, πατριωτικά κηρύγματα του Αρχιεπισκόπου και των άλλων Μητροπολιτών, η οργάνωση της ΠΕΟΝ, η ΣΕΚ και η ΠΕΚ, τα σχολεία, η ΟΧΕΝ, σπέρνουν καθημερινά το σπόρο της επανάστασης και προετοιμάζουν ψυχολογικά τον Κυπριακό λαό και τη νεολαία. Δημιουργούνται οι πρώτοι μυστικοί πυρήνες και με αφορμή εκδρομές και πεζοπορίες στα βουνά και παντού, προετοιμάζονται οι νέοι για τον μεγάλο ξεσηκωμό.

Οι νέοι της Λεύκας, με επικεφαλής τους Μάρκο Δράκο, Νίκο Ιωάννου, Σόλωνα Λοΐζου, Ανδρέα Πολυβίου, Γεώργιο Γεωργίου, Ανδρέα και Γεώργιο Ζάκο, όργωναν με πεζοπορίες τα μονοπάτια στα βουνά του Τροόδου, προετοιμάζοντας τους εαυτούς τους για τον μεγάλο ξεσηκωμό και ταυτόχρονα εκπαιδευόμενοι στις εκρηκτικές ύλες και τα όπλα.

Παράλληλα, ο Ανδρέας μετατρέπεται σε πυρπολητή των ψυχών της νεολαίας της περιοχής. Ενταγμένος πλέον στην ΕΟΚΑ, ρίχνει τον σπόρο της Επανάστασης στις νεολαίες των συλλόγων της περιοχής, μιλώντας σε συγκεντρώσεις στις Εθνικές επετείες σε όλη τη Σολέα, στο Ξερό, το Καλό Χωριό, τον Κάμπο και τη Γαληνή.

Ο Ανδρέας και οι άλλοι συναγωνιστές

του ορκίστηκαν στην οργάνωση ταυτόχρονα, από τον Παπά Ευριπίδη Ιωαννίδη από τον Πύργο Τηλλυρίας και ασκούσαν πλέον στη χρήση των όπλων, λύση-αρμολόγηση-σκόπευση, πάντοτε όμως θεωρητικά.

Στο μεταξύ, δημιουργείται η πρώτη αντάρτικη ομάδα στα βουνά του Κύκκου, υπό την επωνυμία «ΟΥΡΑΝΟΣ», στην οποία εντάσσεται και ο Ανδρέας Ζάκος υπό τον Μάρκο Δράκο, συμμετέχοντας στις ενέδρες.

.....

Τις επόμενες ημέρες όλοι οι αντάρτες της ομάδας κάτω από τις οδηγίες του Μάρκου Δράκου έστησαν τη μεγάλη εντυπωσιακή ενέδρα της «Ξεραρχάκας», όπως λεγόταν η τοποθεσία.

Στο μεταξύ, ο Ανδρέας Ζάκος ορίζεται ομαδάρχης της Γαληνής και αρχίζει τον πόλεμο των ενεδρών. Μάλιστα στην πρώτη ενέδρα που ήτο σε αστυνομικό αυτοκίνητο, επέβαινε ο μετέπειτα μεταφορέας του Διγενή από τη Γεράσα στη Λεμεσό, αξιωματικός της Αστυνομίας Κωστής Ευσταθίου, άλλως Πασιγκωστής.

Και φτάνουμε στις 14 Δεκεμβρίου 1955, όπου ο Μάρκος Δράκος και μέλη της αντάρτικης ομάδας του κατεβαίνουν στη Γαληνή και ενώνονται με την ομάδα του Ανδρέα Ζάκου που εδρεύει εκεί, με σκοπό την εξεύρεση κατάλληλου χώρου για ενέδρα.

Ανιχνεύουν τον χώρο και κρίνουν κατάλληλο αυτόν στην τοποθεσία «Μερσινάκι». Ο χρόνος για όλους αρχίζει να εργάζεται αντίστροφα.

Πρωί της 15ης Δεκεμβρίου 1955 ο Μάρκος ξυπνά την ομάδα, προσεύχεται, μεταβαίνουν στον επιλεγέντα τόπο της ενέδρας, δημιουργούν πρόχειρα ταμπούρια και περιμένουν εχθρικά αυτοκίνητα του Αγγλικού στρατού να περάσουν. Την ομάδα της ενέδρας αποτελούν οι Μάρκος Δράκος, Χαράλαμπος Μούσκος, Νίκος Ιωάννου Ψωμάς, Ανδρέας Πολυβίου, Γεώργιος Γεωργιάδης, Ανδρέας Ζάκος, Χαρίλαος Μιχαήλ, Στέλιος Ξαπόλυτος και Θεοδόσης Χαρίτου.

Ο ενθουσιασμός και η αδρεναλίνη όλων είναι στο κατακόρυφο. Όλοι είναι απογειωμένοι και αγωνιούντες, ιδίως τα παιδιά της ομάδας του Ζάκου που θα λάβουν και το βάπτισμα του πυρός, γιατί πρώτη φορά θα λάβουν μέρος σε ενέδρα και θα μυρίσουν μπαρούτι.

Αλοΐμονο όμως. Η μοίρα άλλα σχεδιάζει.

Μια σειρά από συμπτώσεις, ανατρέπει τους σχεδιασμούς τους.

Το επερχόμενο Αγγλικό στρατιωτικό αυτοκίνητο είναι νέο μοντέλο, δεν είναι χρώματος χακί με συνέπεια να ξεγελαστεί ο αντάρτης που ήτο σε

ύψωμα και είχε καθήκον να ειδοποιηθεί περί στρατιωτικού αυτοκινήτου, για να γίνει η ανατίναξη του και ακολουθώντας τα καταιγιστικά πυρά της ενέδρας, με αποτέλεσμα να πετύχει κατά το ήμισυ η ενέδρα. Φονεύθηκε ο οδηγός, αλλά ο Αγγλος Αξιωματικός, που επέβαινε σε αυτό αποδείχτηκε εμπειροπόλεμος και σκληρό καρδί και κατόρθωσε όχι μόνο να βγει αλώβητος αλλά να κατεβεί, να αναλάβει την πρωτοβουλία της επιχείρησης και να καταδιώξει τους αντάρτες.

Η απειρία της ομάδας μας στην τακτική του ανταρτοπόλεμου, η παλαιότητα του οπλισμού, η κακή συντήρηση των όπλων και η πρωτόγονη κατασκευή των πρώτων χειροποίητων χειροβομβίδων τύπου υδροσωλήνας, οι οποίες δεν εξεργάγησαν πιθανόν έγκαιρα, έφεραν τα κακά αποτελέσματα της ενέδρας.

Νεκρός ο Χαράλαμπος Μούσκος, τραυματίας ο Μάρκος Δράκος και ελαφρότερα ο Ανδρέας Ζάκος. Αιχμαλωτισθέντες οι Ανδρέας Ζάκος και Χαρίλαος Μιχαήλ, οι δύο επιστήθιοι και αδελφικοί φίλοι. Οι Μάρκος Δράκος, παρότι τραυματίας, Νίκος Ιωάννου Ψωμάς, Ανδρέας Πολυβίου, Γεώργιος Γεωργιάδης, Στέλιος Ξαπόλυτος και Θεοδόσης Χαρίτου κατόρθωσαν να διαφύγουν.

Εδώ σημειώνω ότι ο Χαρίλαος Μιχαήλ

μπορούσε να διαφύγει αλλά παρέμεινε σε ένδειξη υποστήριξης και αλληλεγγύης στον τραυματία φίλο του Ανδρέα Ζάκο, οπότε συνελήφθηκαν και οι δύο.

Με τη σύλληψή του, αρχίζει το μαρτύριο των ανακρίσεων, αφού ήδη ο Ανδρέας Ζάκος σε στιχομυθία με τον Άγγλο Αξιωματικό που τους συνέλαβε, του τόνισε εμφαντικά ότι πολεμά για την ελευθερία της πατρίδας του. Αυτό το μεγαλείο της ψυχής, του ήθους και των υψηλών ιδανικών του Ζάκου βγαίνει αυθόρμητα από τα χείλη του. Από την πρώτη στιγμή, χωρίς αναστολή, χωρίς φόβο, αλλά με πάθος δηλώνει αμέσως στον διώκτη του ότι «πολεμούν για την ελευθερία». Δεν είναι δολοφόνοι, δεν είναι ληστές, δεν είναι τυχαίοι. Αποδεικνύουν ότι είναι Έλληνες με ήθος, ευγένεια ψυχής και ιδανικά. Συνεχιστές των ιδανικών των Ελλήνων, της Κλασσικής Ελλάδας, γνήσιοι απόγονοι αυτών των Ηρώων του Τρωικού πολέμου, των Θεών και των Ημιθέων, των παραδόσεων του διαχρονικού Ελληνισμού και πολιτισμού.

Από τις 15 Δεκεμβρίου 1955 μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 1956, που εκδόθηκε η καταδικαστική εις θάνατον δια απαγχονισμού απόφαση για τους τρεις Ήρωες, μέχρι τις 9 Αυγούστου 1956 τα μεσάνυχτα που απαγχονίστηκαν, οι Ήρωες, σε όλο αυτό το εννεάμηνο της αναμονής, οι τρεις λεβέντες μας, Ανδρέας Ζάκος, Χαρίλαος Μιχαήλ και

Ιάκωβος Πατάτσος, που μπήκε και αυτός στη χορεία των μελλοθανόντων, δεν λιποψύχησαν, δεν έχασαν το θάρρος τους, το κουράγιο και την πίστη στον δικαιολογημένο και καταξιωμένο από τα Θεία Αγώνα τους για την Ελευθερία του λαού μας κάτω από το λάβαρο της ΕΟΚΑ και την εμπνευσμένη Αρχηγία του Διγενή.

.....

Και όταν όλες οι νομικές προσπάθειες και εκκλήσεις χάριτος απορρίφθηκαν από το τυφλό και άσπλαχνο καθεστώς της αποικιοκρατίας, οι λεβέντες μας δεν κλονίστηκαν και δεν λιποψύχησαν. Αντίθετα, μέσα από τις τελευταίες τους επιστολές προς τους δικούς τους, αποδεικνύουν ότι υπερέβησαν τα ανθρώπινα και βίωναν τις τελευταίες τους ώρες με γαλήνη, δίνοντας κουράγιο και αντοχή σε όλο τον Κυπριακό Ελληνισμό να υπομείνει τις θυσίες, τα αίματα και τις κακουχίες, με τη βεβαιότητα ότι αυτά θα φέρουν την πολυπόθητη και ακριβή ελευθερία στον λαό μας.

Γράφει ο ευγενής μας Ηρωας Ανδρέας Ζάκος στον αδελφό του Γιώργο:

«Αγαπητέ αδελφέ,

Όταν θα πάρεις το γράμμα μου αυτό θα έχω φύγει για πάντα. (Υπάρχει κανείς που θα μείνει;)

Η ώρα του θανάτου πλησιάζει, μα στη ψυχή μας φωλιάζει η ηρεμία. Τη στιγμή αυτή ακούμε την Ηρωική Συμφωνία

του Μπετόβεν. Στη θέση που βρισκόμαστε τώρα, ούτε με το μικροσκόπιο δεν μπορούμε ν' ανακαλύψουμε πού υπάρχει - η τραγωδία στον θάνατο. Τότε μόνο θα αισθανόμουν αλύπη, αν ήξερα ότι θα μπορούσα να μείνω για πάντα νέος κι αθάνατος αν απόφευγα την εκτέλεση. Νομίζω όμως ότι μόνο με την εκτέλεση θα μπορέσω να μείνω για πάντα νέος κι αθάνατος. Πρώτα ή ύστερα έπρεπε να διαθέσω τη ζωή μου. ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΠΙΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΠΕΡΙΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΩΡΙΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΩ.

Δίδε στην οικογένεια θάρρος. Προσπάθησε να παρηγορήσεις τη μητέρα μας. Ο πρώτος της γιος από τώρα και στο εξής είσαι εσύ και όχι εγώ.

Σε φιλώ, ο αδελφός σου Ανδρέας.»

Ενώ ο πατέρας του Χαρίλαος Ζάκος, δήλωσε την ίδια μέρα στο Ρέουτερ:

«Δεν θέλομεν συλληπητήρια, είμεθα υπερήφανοι διά τον Ανδρέα μας. Την πρωίαν της σήμερον ο υιός μου είδεν την ανατολήν του ηλίου δια τελευταίαν φοράν. Αλλά γνωρίζω, ότι θα έλθη η ημέρα, κατά την οποίαν η ανατολή της ελευθερίας θα διαλάμψη και θα φθάση μέχρι του τάφου του υιού μου.

Θα εθλιβόμην εάν ο υιός μου απέθνησκεν υπό οιασδήποτε άλλας συνθήκας. Δεν λυπούμαι διά τον θάνατόν του τούτον διότι το αίμα του θα ποτίση το δένδρον της ελευθερίας, το οποίον θα

φουντώση κατά τας επερχομένας ημέρας. Δεν θα δυνηθώ να παρευρεθώ την αυγήν της αύριον παρά το πλευρόν του υιού μου διά ν' ακούσω από τα χείλη του την τελευταία του κραυγήν «Ζήτω η Ελευθερία».

.....

Ο Γλαύκος Κληρίδης για τον Ανδρέα Ζάκο θυμάται:

«Ο Ανδρέας Ζάκος με εντυπωσίασε σε μεγάλο βαθμό. Η αγάπη του προς μάθηση ακόμα, όταν το φυσικό του μέλλον ήταν αβέβαιο. Μου ζήτησε να του πάρω διάφορα βιβλία, όπως «Τα Απομνημονεύματα» του Churchill και «Ο Αγών μου» του Χίτλερ. Μάλιστα είχε την ευγένεια να ζητήσει από τη διεύθυνση των Φυλακών να μου επιστρέψουν τα βιβλία, τα οποία και υπέγραψε. Μιλούσαμε συχνά για την πολιτική κατάσταση της Κύπρου και γενικά για την διεθνή κατάσταση. Γνώριζε πολύ καλά την αρχαία ελληνική γλώσσα και την απολογία του στο Δικαστήριο την έκανε σε άπταιστη καθαρεύουσα. Ποτέ δε δέχτηκε να έχουμε μια οποιαδήποτε λύση του κυπριακού για να σωθεί η ζωή του. Δε θυσίαζε την Ελευθερία της Κύπρου για να αποφύγει αυτός τον θάνατο. Ήταν ξεκάθαρη η σκέψη του πάνω σ' αυτό το θέμα, ότι μπορεί να ακολουθήσουν κι άλλοι τον Γολγοθά της αγχόνης. Αλλά ο αγώνας είναι αγώνας. Στον αγώνα γίνονται θυσίες και δεν πρέπει το θέμα των θυσιών να αλλοιώσει την πορεία μας προς την Ένωση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΚΟΣ

Στην υπόθεση Cremer, του Άγγλου που είχε αιχμαλωτίσει η ΕΟΚΑ με σκοπό να ανταλλάξει με τους μελλοθανάτους, ο Ζάκος απέδειξε ότι είχε ανώτερες αρχές. Δεν ήθελε να θυματοποιηθεί ένας γέροντας πολίτης για να γλιτώσει ο ίδιος τη θανατική καταδίκη. Όταν πληροφορήθηκε ότι ο Cremer αφέθηκε ελεύθερος χάρηκε πολύ».

Ανδρών Ηρώων, προμάχων πατρίδος, Κυπρίων μαχητών, ευκλεών και προμάχων της Κύπρου λαμπρών, η μνήμη αγείρωσ.

.....

Αιωνία τους η μνήμη.

ΣΤΟΝ ΤΥΜΒΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ

Του Φώτου Παπαδόπουλου, Προέδρου της Εν. Αγων. Αμμοχώστου
 25 Ιουλίου 2016

Χρέος Ιερό έχει οδηγήσει σήμερα τα
 Χβήματά μας, στον Ιερό τούτο χώρο,
 που κρατάει σφικτά στην αγκαλιά του,
 κόκκαλα ηρώων, κόκκαλα αντρειωμέ-
 νων. Προσήλθαμε, να αποτίσουμε ελά-
 χιστο φόρο τιμής και να μνημονεύσουμε
 αυτούς που νίκησαν τον θάνατο, στα
 μαρμαρένι' αλώνια, αυτές τις άμωμες
 μορφές, που έχυσαν το άχραντο αίμα
 τους, για να ποτίσουν της Λευτεριάς το
 δένδρο, για να ανδρωθεί να ανθίσει
 και να καρπίσει.

.....

Την ώρα τούτη του χρέους, μνήμες πι-
 κρές και μνήμες θλιβερές, μας μεταφέ-
 ρουν στις τραγικές εκείνες μέρες, που η
 βάρβαρη τουρκική εισβολή, αναίτια
 και απρόκλητα, αιματοκύλισε το νησί
 και το μετέτρεψε σε καμένη γη και σε
 ένα απέραντο Νεκροταφείο. Απ' όπου
 περνούσαν οι τουρκικές ορδές άφηναν
 πίσω τους, θρήνους και οδυρμούς, αίμα
 και δάκρυα, τάφους και ερείπια, βια-
 σμούς και χαλασμούς παρθένων κορι-
 τσιών, Μαύρη κατάρα πλάκωσε το
 πολύπαθο και βαρυστένακτο νησί!
 Μαύρα σύννεφα κάλυψαν τον κυ-
 πριακό ουρανό και τους κυπριακούς
 αιθέρους. Άκρα απελπισία, επικρατεί,
 από το ένα άκρο του νησιού μέχρι το
 άλλο και ουδεμία αχτίδα φωτός υπάρ-
 χει. Οι ισχυροί της γης, αντί να ενα-
 ντιωθούν κατά της βάρβαρης εισβολής,

την υποστηρίζουν και την βοηθούν.
 Μόνο η Μάνα Ελλάδα στάθηκε δίπλα
 μας και μοιράστηκε μαζί μας τον πόνο,
 το δάκρυ, το αίμα, και τους τάφους.

Λίγο πιο κάτω από δω, πλησίον της
 Σχολής Γρηγορίου, έδρευε η Ελληνική
 Στρατιωτική Δύναμη Κύπρου, από το
 1960, αποτελούμενη από 950 αξιωματι-
 κούς και οπλίτες. Το στρατόπεδό της,
 ήταν ένας από τους πρώτους στόχους
 της τουρκικής αεροπορίας, στην διάρ-
 κεια της πρώτης φάσης της εισβολής.
 Κατά δε την δεύτερη φάση, χτυπήθηκε
 ανελέητα με όλα τα εις τη διάθεση του
 εχθρού μέσα. Χρησιμοποιήθηκαν κατ'
 αυτού βόμβες ναπάλμ, πύραυλοι,
 όλμοι, πυρά πυροβολικού, πυρά πολυ-
 βόλων και άλλων βαρέων όπλων. Οι
 Ελδυκάριοι όμως, παρά την μεγάλη
 υπεροχή του εχθρού, δεν έκαμαν ούτε
 βήμα πίσω. Αντίθετα, σε αντεπιθέσεις
 των, προκάλεσαν στον εχθρό, εκατόμ-
 βες θυμάτων και βαριές υλικές απώ-
 λειες. Πολέμησαν σαν πραγματικοί
 Έλληνες, σαν ήρωες, σαν ημίθεοι και
 σαν τιτάνες. Το στρατόπεδό των κατε-
 λήφθη μόνον τότε, όταν οι ερπύστριες
 των αρμάτων μάχης και των τεθωρακι-
 σμένων του εχθρού, πέρασαν πάνω
 από τα σώματά τους. Χάρη στην αντί-
 σταση και την αυτοθυσία τους, απέ-
 τυχε η προσπάθεια των Τούρκων, να
 βαδίσουν κυκλωτικά και να καταλάβ-
 βουν την πρωτεύουσα του κράτους. Οι

Ελδυνκάριοι, μαζί με τους στρατιώτες της Εθνικής Φρουράς, έγραψαν σελίδες δόξας και ηρωισμού, οι οποίες θα κοσμούν την Κυπριακή και την Ελληνική Ιστορία στο διηνεκές. Και για τις θυσίες των, η Κύπρος θα ανάβει και θα διατηρεί καντήλι άσβεστο και αιώνιο, θα τους μνημονεύει και θα τους ευλογεί γονατιστή, σε ένδειξη χρέους και ευγνωμοσύνης.

Παρά τη μεγάλη προσπάθεια της ΕΛΔΥΚ και της Εθνικής Φρουράς, οι Τούρκοι κατέλαβαν το 37% του κυπριακού εδάφους. Ένας πολύ μεγάλος αριθμός ανθρώπων εξεδιώχθησαν από τις πατρογονικές εστίες. Πολλοί φονεύθηκαν εν ψυχρώ, πολλοί κακοποιήθηκαν και πολλοί αγνοούνται.

Η Κύπρος σέρνεται αλυσόδετη στα σκλαβοπάξαρα Ανατολής & Δύσης και γίνεται αντικείμενο αγοραπωλησίας. Ακολουθεί μια διαχρονική πορεία, που είναι πορεία αίματος και δακρύων. Ανηφορίζει το λιθόστρωτο του Γολγοθά της, σέρνοντας πίσω της τον σταυρό του μαρτυρίου, που είναι βαρύς κι' ασήκωτος. Πορεύεται μόνη και αβοήθητη και αντικρίζει στο βλέμμα εχθρών και φίλων, τον χλευασμό και την περιφρόνηση, το μίσος και την κακία. Και κάπου κάπου, ξεπετάγεται κάποιος «Σίμωνας Κυρηναίος», για να άρει δήθεν τον σταυρό της. Μα στο τέλος συντάσσεται και συμπορεύεται και αυτός με τους σταυρωτές της. Γίνεται και αυτός σταυρωτής!

Και βοηθάει τους κατακτητές, να χώσουν βαθύτερα το μαχαίρι στο κορμί

της, κραυγάζοντας και αυτός, το «άρρον, άρρον σταύρωσον αυτήν».

.....
Έλληνες αδελφοί, στώμεν καλώς! Η πατρίδα ευρίσκεται σε κίνδυνο! Πρέπει όλοι να αφήσουμε κατά μέρος και πολιτικές τοποθετήσεις και ιδεολογίες και να ενώσουμε τις δυνάμεις μας. Να συστρατευθούμε και να συμπορευθούμε σαν ένας άνθρωπος και μια ψυχή, με στόχο την ελευθερία της πατρίδας μας. Να πάρουμε όλοι από ένα κουπί και να οδηγήσουμε το θαλασσοδαρμένο καράβι της Κυπριακής Ολκάδος, στο απάνεμο λιμάνι της σωτηρίας, της Ειρήνης και της Ελευθερίας. Τούτο θα φέρει και την ανάπαυση στις ψυχές των ηρωικών νεκρών μας, οι οποίοι έγιναν ταξιάρχες της Ελευθερίας, Αγγελοι και Αρχάγγελοι και δια πύρινης ρομφαίας, εισήλθαν στα άδυστα αυτής και αναπνέουν τον ξείδωρο αυτής αέρα.

Ελλαδίτες αδέλφια μας! Θέλω να ξέρετε, ότι από της καταβολής του ο κυπριακός λαός, ζούσε με το όνειρο της Ενώσεως, με την μητέρα Ελλάδα. Όμως το όνειρο τούτο, κατέστη στόχος απαγορευμένος από τους ισχυρούς της γης. Μπορεί να μην ενωθήκαμε γεωγραφικά και κρατικά με την μητέρα Πατρίδα. Ωστόσο, την έχομε κλείσει βαθιά μέσα στη ψυχή μας, από τότε που ήλθαν οι Αχαιοί στην Κύπρο, και παραμένομε ενωμένοι μαζί της, και ουδείς ποτέ θα μπορέσει, να αποκόψει τον ομφάλιο λώρο που μας ενώνει.

Είναι για μας η Ελλάδα, ο πολιτικός αστέρας, που φωτίζει τα βήματά μας!

Είναι το φως του άδυτου άστρου! Είν' ένα χρυσοκάντηλο, κρεμμάμενο απ' του ουρανού τον θόλο και μια εικόνα ολόχρυση, θρονιασμένη στο προσκυνητάρι της καρδιάς μας! Και το βλέμμα μας, ουδέποτε θα αποστρέψουμε από τον ιερό βράχο της Ακροπόλεως και τον Παρθενώνα! Γιατί από κει, εκπορεύεται και εκπέμπεται το ανέσπερο και υπέρλαμπρο φως, που φωτίζει την πορεία μας, μέσα εις τα σκοτάδια και την αχλύδα της ασέληνης νύχτας, που με το μαύρο της πέπλο σκεπάζει ολόκληρη την οικουμένη και την ανθρωπότητα.

Κ' αν στην πορεία μας, τύχει να διψάσουμε, νερό ουδέποτε θα πιούμε από της λησιμονιάς τη βρύση! Γιατί θα ξεστρατίσουμε! Κι' αν σ' άγνωστα μονοπάτια μπούμε, σίγουρα θα καταστραφούμε και μέσα εις τα βάθη των αιώνων και της Ιστορίας, για πάντα θα χαθούμε.

Ωστόσο, μη σκιάξετε! Ούτε θα διψάσουμε, ούτε θα ξεστρατίσουμε, ούτε και θα χαθούμε. Θα ξαναρθεί κάποια μέρα ο Κίμωνας, αυτός ο μεγάλος Έλληνας με τα διακόσια του καράβια και θα ελευθερώσει το νησί, όπως ήλθε το 449 π.Χ. και καταναυμάχησε τους Πέρσες έξω από το Κίτιο, τη σημερινή Λάρνακα και τη Σαλαμίνα της Αμμοχώστου. Αυτός και «νεκρός ενίκα». Κι' αν δεν έλθει αυτός και τα καράβια του, σίγουρα θαρθούν του Αλεξάνδρου οι Μακεδόνες, γιατί μας το χρωστάνε, από τον Ιούλιο του 332 π.Χ. θαρθούν να ελευθερώσουν αυτό το ακροτελεύτιο του Ελληνικού Νότου που λέγεται Κύπρος, Και να μας φέρουν της Λευτεριάς το μήνυμα και το φώς της Ανάστασης. Ίσως και να αργήσουν, αλλά δεν μπορούν να μην έρθουν. Θα 'ρθούν οπωσδήποτε! Θαρθούν μια χαραυγή εαρινή, μιάς πασχαλινής ημέρας.

Τύμβος Μακεδονίσσης

Ομιλία

Προέδρου Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη στο μνημόσυνο του αγωνιστή Φειδία Συμεωνίδη από τα Λαγουδερά

Κυριακή, 17 Απριλίου 2016

Μνημονεύουμε σήμερα τη 41η επέτειο από τον αδόκητο θάνατο του Φειδία Συμεωνίδη, από τα Λαγουδερά, 43 ετών, που πέθανε σε μια μικρή αγροικία, στον Αρχάγγελο, σε χώρο που με χίλιες οικονομίες είχε αγοράσει και έμελλε να γίνει και η τελευταία του κατοικία.

Μα ποιος είναι, επιτέλους αυτός ο Φειδίας Συμεωνίδης, για τον οποίο οι μεγάλοι του χωριού σεμνύνονται να λένε πως ήταν φίλοι του, άλλοι συγγενείς και άλλοι συναγωνιστές του και όλοι μαζί λένε τα καλύτερα λόγια γι' αυτόν και όταν ευρίσκετο στη ζωή και ακόμα περισσότερο μετά τον θάνατό του;

.....

Ταπεινός και πράος, προσηνής και ευγενής προς όλους, φιλότιμος, εργατικός, δίκαιος, πάντοτε πρόθυμος να βοηθήσει όποιον είχε ανάγκη, απόπνεε πάντοτε εντιμότητα και θρησκευτικότητα.

Ταντόχρονα φιλόπατρις, γενναίος, ανδρείος όπου χρειαζόταν, έτοιμος να θυσιάσται για τον πλησίον του, πρότυπο αρετής.

Έχοντας όλες αυτές τις ιδιότητες και τα χαρίσματα ο Φειδίας μας, πώς να μην προστρέξει από τους πρώτους στο κάλεσμα του Διγενή; Όντας έτοιμος από καιρό, έτρεξε στην πρώτη πρόσκληση του Αρχηγού και εντάχθηκε στην Οργάνωση, αναλαμβάνοντας αμέσως και χωρίς δεύτερη σκέψη, δύσκολες αποστολές, εντασσόμενος γρήγορα στις μάχιμες ομάδες και φέροντας σε πέρας όλες τις δύσκολες διαταγές της Οργάνωσης.

Το φίδι της προδοσίας όμως παραμόνευε παντού. Τα μίσθαρνα όργανα των αποικιοκρατών παρακολουθούσαν την πλούσια δραστηριότητα του Φειδία και οδήγησαν τις δυνάμεις κατοχής στη σύλληψη και τον εγκλεισμό του στα Κρατητήρια της Κοκκινοτριμιθιάς.

Όμως ο μαχητής μας, πνεύμα αδούλωτο και πουλί ελεύθερο, ήταν αδύνατο να περιοριστεί στα κλουβιά και τις παράγκες των Κρατητηρίων. Έτσι στις 13 Σεπτεμβρίου 1956 δραπετεύει μαζί με άλλους έξι συναγωνιστές του, τον Κυριάκο Μάτση, Μάκη Γιωρ-

γάλλα, Ευαγόρα Παπαχριστοφόρου, Παναγιώτη Αριστείδου, Τεύκρο Λοΐζου και Γιαννάκη Επαμεινώνδα. Από αυτούς, ο Μάτσης, ο Γιωργάλλας και ο Παπαχριστοφόρου έπεσαν στο πεδίο της τιμής, γενόμενοι ήρωες του Κυπριακού Πανθέου, πρότυπα Ελληνικής Πολεμικής Αρετής.

Αυτοί οι έξι Αγωνιστές, με οδηγό τον Φειδία, μετά από μια κοπιώδη και περιπετειώδη πορεία, έφθασαν στα Λαγυδερά, όπου έδρευε η αντάρτικη ομάδα του Αυξεντίου, στην οποία εντάχθηκε αμέσως και από τον οποίο αποχωρίστηκε κατά τον Ηρωικό θάνατό του στο κρησφύγετο του Μαχαιρά.

Μαζί με τις ομάδες του Αυξεντίου στην Πιτσιλιά, έλαβε μέρος σε ττάμπτολες επιχειρήσεις και ενέδρες εναντίον των Άγγλων, παραμένοντας πάντοτε στην ομάδα Αυξεντίου μέχρι το τέλος, 3 του Μάρτη του 1957, όταν η προδοσία εκ των έσω πρώην συντρόφων τους, είχε ως αποτέλεσμα την εξάρθρωση και σύλληψη όλων των ομάδων της Πιτσιλιάς, του τομέα Αυξεντίου, αρχίζοντας μια τραγική πορεία για όλους, χωρίς σταματημό, από τη Ζωοπηγή όπου έπεσε ο Ήρωας μας Μάκης Γιωργάλλας, αφήνοντας μας, ως αιώνια παρακαταθήκη, το «Μάστρε πεθαίνω. Ζήτω η Ελλάς», μέχρι τον Μαχαιρά, όπου βρήκαν καταφύγιο και ανάπαυση στην αγκαλιά της Μεγαλόχαρης.

.....

Δυστυχώς όμως και εδώ τα παιχνίδια της μοίρας και η κακοτυχία ενεδρεύουν. Οι Άγγλοι, καθοδηγούμενοι επίμονα από τους προδότες, πρώην συντρόφους τους, οι οποίοι γνώριζαν ότι πριν από μήνες είχαν δημιουργήσει λημέρι στην περιοχή των Κιονιών, προδίδουν στους δυνάστες και συλλαμβάνεται ο τροφοδότης τους στα Κιόνια, ο Αγωγιάτης της Μονής, ο οποίος δε γνώριζε το νέο κρησφύγετο.

Στην επίπονη και βασανιστική ανακρίση, οι Εγγλέζοι βρήκαν το αδύνατο του σημείο και εκεί πλέον τον βασάνιζαν. Στις ερωτήσεις που του έκαναν στο διάλειμμα των βασανιστηρίων, ομολόγησε ότι στην απέναντι πλαγιά του βουνού είδε κάποιους να περιφέρονται.

Ο στρατός, με αυτή την πληροφορία κύκλωσε ολόκληρη την πλαγιά και άρχισε έρευνα βήμα προς βήμα, ερευνώντας εξονυχιστικά και λεπτομερειακά τις λατζιές, τις πέτρες και κάθε ύποπτο που τους δημιουργούσε την εντύπωση ότι εκεί θα βρισκόταν το κρησφύγετο, μέχρις ότου πατώντας τα πόδια τους από πάνω, αισθάνθηκαν μικρό κραδασμό και μετακινώντας πλέον τα καμουφλαρίσματα, εντόπισαν το κρησφύγετο.

Η ώρα πλέον τις κρίσης έφθασε. Τα γεγονότα της μάχης εξελίσσονταν ρα-

γδαία. Ο Αρχηγός Αυξεντίου, βλέποντας το μάταιο της θυσίας των τεσσάρων συντρόφων του δε, τους διατάσσει να βγουν και να παραδοθούν. Αυτός μένει. Πιστός στην απόφαση που ήδη είχε λάβει από την αρχή, όταν εντασσόταν στην οργάνωση και αναλάμβανε ως ανώτερο στέλεχος, να μάθει στους μαχητές της ΕΟΚΑ να πολεμούν και να πεθαίνουν, μη παραδιδόμενοι, μένει μόνος στο κρησφύγετο. Λέγει στους συντρόφους του ότι θα μείνει να πεθάνει και τονίζει σε αυτούς «Εγώ πρέπει να αποθάνω. Εσείς βγείτε» και πεθαίνει, γενόμενος ημίθεος, γενόμενος θρύλος, θεία λαμπάδα στην Παναγία του Μαχαιρά, λαμπάδα αείφωτη, η οποία δείχνει σε όλους μας τον δρόμο της θυσίας και όχι της παράδοσης.

.....

Ο Φειδίας με τους συντρόφους του υφίστανται τα πιο φρικτά βασανιστήρια, που η ανθρώπινη διαστροφή μπορεί να φανταστεί. Όλοι τους καταδικάζονται σε πολυετείς φυλακίσεις. Στον Φειδία μένει μόνιμη, σπονδυλική αναπηρία, η οποία τον συνοδεύει μέχρι τον θάνατό του.

Οι συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου και η εξ αυτών προελθούσα κολοβή ανεξαρτησία, αντί της Αυτοδιαθέσεως-Ενώσεως, βρίσκει τον Φειδία σακαταμένο να εξέρχεται από τις φυλακές. Προσπαθεί και αποπειράται να δημιουργήσει με συναγωνιστές του εργασίες,

ανοίγοντας συνεταιρικά με αυτούς καταστήματα, ή και μόνος του, αλλά η μόνιμη αναπηρία του τον εμποδίζει, οδηγώντας τον στην αποτυχία, ξεχασμένος από την πολιτεία για τη δημιουργία της οποίας έπραξε και μόχθησε τόσο, όσο ολίγοι.

Υπερήφανος χαρακτήρας, αρνείται να απαιτήσει την κρατική βοήθεια, την οποία ούτως ή άλλως όφειλε το κράτος να του δώσει, λέγοντας ότι οι διορισθέντες Υπουργοί και άλλοι επώνυμοι συναγωνιστές του, οι οποίοι είχαν καταλάβει πολιτειακούς θώκους και αξιώματα, τον γνωρίζουν και εάν ήθελαν, μπορούσαν να τον βοηθήσουν.

Ακόμα και κατά την Τουρκοανταρσία του 1963, ο Φειδίας με τις ασθενικές του δυνάμεις, εσύρετο κυριολεκτικά από φυλάκιο σε φυλάκιο για να βοηθήσει και να συνδράμει τους εθελοντές με ό,τι μπορούσε.

Σε αυτή την αδύναμη κατάσταση βρισκόταν συνεχώς ο Φειδίας, κάτω από μια αδυσώπητη οικονομική πίεση, πορευόμενος στην ειρηνική του ζωή, υπερήφανος μέν αλλά πολύ δυστυχισμένος από την αναλγησία των παλαιών εν όπλοις συντρόφων του δε, οι οποίοι, κραταιοί αξιωματούχοι, απαξιούσαν την παρουσία του.

Με αυτό το ανείπωτο και μυστικό στη ψυχή του παράπονο έφυγε από τη ζωή μια νύχτα Πρωτομαγιάς, το 1975,

μόνος, ο άνθρωπος που τόσους βοή-
θησε στη ζωή του, που τόσα έδωσε με
τους Αγώνες του στην πατρίδα, χωρίς
γογγυσμό.

.....

Έφυγε από τη ζωή τη Μεγάλη Τετάρτη
και τάφηκε τη Μεγάλη Παρασκευή,
μαζί με τον Χριστό. Κατέβηκε στον
Άδη, αφού κηδεύτηκε στην γενέτειρά
του, τα Λαγουδερά, με δημόσια δα-
πάνη, αχρείαστη πλέον.

Έφυγε προδομένος από φίλους στην
ιδιωτική του ζωή. Έφυγε και με το
άλλο παράπονο, το παράπονο όλων

των Αγωνιστών της ΕΟΚΑ, που φεύ-
γουν, εγκαταλείποντας τη μισή πα-
τρίδα στα χέρια του Αιτίλα.

Αυτή ήταν η ευγενική φυσιογνωμία
του δια βίου Αγωνιστή Φειδία Συμεω-
νίδη.

Αιωνία σου η μνήμη Φειδία. Την κέρδι-
σες με τη συμπεριφορά σου και στον
πόλεμο, την κέρδισες και με την αγέ-
ρωχη, περήφανη συμπεριφορά σου αρ-
γότερα και στην ειρήνη.

Αιωνία σου και πάλι η μνήμη αγαπητέ
Φειδία.

Φειδίας Συμεωνίδης

ΣΑΒΒΑΣ ΡΟΤΣΙΔΗΣ**ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥ ΜΑΜΜΑΡΗ**

20/11/2016

Του Θάσου Σοφοκλέους

Με συγκίνηση πατούμε σήμερα τα χώματα του ηρωικού Μάμμαρη. Βρισκόμαστε εδώ από καθήκο και χρέος για να μνημονεύσουμε και να τιμήσουμε τον ήρωα του χωριού σας, το αθάνατο παλληκάρι, Σάββα Ροτσίδη.

Γέννημα και θρέμμα του χωριού σας, γόνος πολυμελούς οικογένειας, ανδρώθηκε και μεγάλωσε στο Μάμμαρη. Τέλειωσε το δημοτικό σχολείο του χωριού και ακολούθως φοίτησε στη σχολή Σαμουήλ.

Βιοπαλαιστής, έπιασε δουλειά στην Ελληνική Μεταλλευτική Εταιρεία ως λογιστής και ως αποθηκάριος στο μεταλλείο Μιτσερού.

Σεμνός, δραστήριος, καλός χριστιανός και λάτρης της Ελλάδας, μεγάλωνε όπως όλοι οι Έλληνες του Νησιού, με το προαιώνιο όραμα του λαού μας για Ένωση της Κύπρου μας με τη μάνα Ελλάδα. Έτσι, όταν έφθασε η ευλογημένη μέρα, που ο Διγενής σάλπισε το εγερτήριο και κάλεσε τον λαό σε Αγώνα για Λευτεριά της Κύπρου μας από τον Αγγλικό Ζυγό και Ένωση με τη μάνα Ελλάδα, ο Σάββας ήταν πανέτομος.

Η μνήμη, μάς μεταφέρει την ώρα τούτης της προσευχής και της ενατένισης, εξήντα τόσα χρόνια πίσω. Οι θύμισες αγέραστες, ζωντανεύουν και διεγείρουν τα συναισθήματα μας.

Μια απόσταση πολλών χρόνων που όμως μένει άσβεστη και αναλλοίωτη και μας φορτίζει συναισθηματικά. Θυμόμαστε τον αθάνατο ήρωα Σάββα Ροτσίδη.

Σάββας Ροτσίδης

Ζούμε έντονα την ιστορική του πορεία. Θυμόμαστε τη δράση του, την προσφορά του, τον ακούραστο και ακαταμάχητο Αγωνιστή, τον Ιγνάτιο της ΕΟΚΑ. Από την έναρξη του Αγώνα εντάσσεται στην Οργάνωση και συνεργάζεται με τις ομάδες κρούσεως της περιοχής. Λαμβάνει μέρος στην επίθεση μαζί με την ανταρτική ομάδα Πιτσιλιάς, ενάντιον των Άγγλων στρατιωτών που φρουρούσαν την αποθήκη με τις εκρηκτικές ύλες του Μεταλλείου Μιτσερού, από όπου πήραν δυναμίτες για την Οργάνωση. Το Μεταλλείο του Μιτσερού υπήρξε βασική πηγή εφοδιασμού της ΕΟΚΑ με εκρηκτικές ύλες (δυναμίτη). Ο Σάββας βοηθούσε στην απόσπαση δυναμίτη από την αποθήκη.

Δυστυχώς η πορεία του, τον Οκτώβριου του 1956, ανακόπηκε, γιατί οι Άγγλοι βρήκαν στην κατοχή του δύο πιστόλια και τον συνέλαβαν. Υπέστη φρικτά βασανιστήρια στα κρατητήρια των Πλατρών όπου μεταφέρθηκε, αλλά δεν λύγισε. Συνέλαβε σχέδιο για να τους ξεφύγει και ενεργώντας παραπλανητικά, παρέσυρε τους Άγγλους και τον επικουρικό που τον συνόδευαν προς το βουνό, κοντά στον Άγιο Επιφάνιο, για να τους δείξει δήθεν το κρησφύγετο του Λένα στην περιοχή. Εκεί τα κατάφερε και τους ξέφυγε. Το όλο εγχείρημα ήταν τόσο επικίνδυνο και τόσο δύσκολο, που η Οργάνωση στην αρχή δυσκολεύτηκε να το πιστέψει. Γι'

αυτό και για ένα διάστημα ο Σάββας πέρασε, δύσκολες μέρες, βρισκόμενος κάτω από διερεύνηση. Παρέμεινε σε αδράνεια για μερικούς μήνες, κάτω από συνθήκες δυσάρεστες, φιλοξενούμενος από συναγωνιστές του στον Άγιο Ιωάννη της Μαλούντας. Αφού πέρασε τη δοκιμασία και αποκαταστάθηκε η εμπιστοσύνη, τον Μάιο του 1957 εντάχθηκε στις ανταρτικές ομάδες της Πιτσιλιάς, υπό τον Τομεάρχη Λάμπρο Κανκαλίδη, όπου ανέπτυξε πλούσια δράση. Άνοιξε τα φτερά του και πέταξε στα κορφοβούνια της Πιτσιλιάς και του Τροόδου.

Φιλότιμος, ιδεολόγος, οραματιστής, υπήρξε εκλεκτός Αγωνιστής, πειθαρχημένος και υπάκουος, σκορπούσε αγάπη και ήταν αγαπητός από τους συναγωνιστές του. Ριψοκίνδυνος και αλύγιστος αγωνίστηκε με πάθος και αυταπάρνηση και έγραφε σελίδες δόξας.

Δυστυχώς την 24η Νοεμβρίου 1958 έφθασε το τέλος. Την 25ην Νοεμβρίου ανακοινώθηκε από το ραδιόφωνο των Άγγλων ο θάνατός του.

Στην περιοχή «Σκουρή» του χωριού Αγρός, όπου είχαν το κρησφύγετό τους οι αντάρτες, επικρατούσε ησυχία. Ο Σάββας, συνοδευόμενος από τον συναγωνιστή του Ρογήρο Σηπιλλή, ξεκίνησαν από το κρησφύγετο τους να πάνε για να φέρουν νερό από μια δεξαμενή

που βρισκόταν κάτω χαμηλά από το λημέρι, στην περιοχή «Γερακιές» του χωριού Αγρίδια. Όταν πλησίασαν, τη δεξαμενή, δυστυχώς έπεσαν σε ενέδρα των Άγγλων στρατιωτών, οι οποίοι ενέδρευαν στην πηγή, παραβιάζοντας την εκεχειρία. Ο Ροτσιδής που προπορευόταν κτυπήθηκε θανάσιμα από τα πυρά των Άγγλων στρατιωτών. Ο Ρογγήρος Σιηπιλλής πληγώθηκε βαριά, κατόρθωσε όμως να διαφύγει. Το παλληκάρι από το Μάμμαρη, ο «Πάλβης» της ΕΟΚΑ, πέταξε στον ουρανό αθάνατος, πλάϊ στους ήρωες συναγωνιστές του.

Το μαντάτο έφθασε πρώτα στο χωριό Αγρίδια, όπου οι Άγγλοι στρατιώτες μετέφεραν τον νεκρό ήρωα φορτωμένο σε γαϊδούρι που πήραν από τα περιβόλια. Ακολούθως το μαντάτο έφθασε στο χωριό του το Μάμμαρη «έπεσε στο πεδίο της μάχης ο Σάββας».

Σκηνές μεγαλείου και λεβεντιάς πλημμυρίζουν το χωριό. Η Ελληνική Αρετή, το ψυχικό μεγαλείο, η αδούλωτη γενιά, στο ύψιστο σημείο της γενναιότητας.

Οι τιμημένοι γονείς παρέλαβαν τον νεκρό ήρωα από το Σανατόριο Κυπερούντας, όπου τον μετέφεραν οι Άγγλοι για νεκροτομή, και αφού τον έντυσαν γαμπρό, τον πήραν στο Μάμμαρη με μεγαλειώδη πομπή, όπου τον έθαψαν με τιμές στο προαύλιο της εκκλησίας και δέχθηκαν συγχαρητήρια,

γιατί ένιωθαν ότι πάντρευναν το βλαστάρι τους με την Λευτεριά. Η ηρωομάνια Χατζή αναστασία και ο Λεβεντόγερος Γιώργος Ροτσιδής με περηφάνια δήλωσαν: "Χαλάλι της Πατρίδας το βλαστάρι μας".

Αυτός ήταν ο λαός μας, αυτή είναι η αδούλωτη γενιά του 55'. Πορεύτηκαν με περηφάνια, άντεξαν τον πόνο τους και σήκωσαν τον σταυρό τους με αξιοπρέπεια, χωρίς παράπονο με υπομονή και καρτερία.

Ζωντανές και αγέραστες οι μνήμες, μάς θυμίζουν τον ανεπανάληπτο Αγώνα του λαού μας, που απήφησε τον θάνατο και πρόσφερε τα πάντα στον βωμό της Λευτεριάς, στον Αγώνα για αποτίναξη του Αγγλικού Ζυγού και Ένωση της Κύπρου μας με τη μάνα Ελλάδα.

Υποκλινόμαστε, εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας για όσα μας πρόσφεραν. Ο αθάνατος Σάββας Ροτσιδής ζει στις καρδιές μας και μας καθοδηγά και μας θυμίζει το χρέος, τον σκοπό και τους στόχους μας.

Κυρίες και Κύριοι, τιμούμε και μνημονεύουμε τους ήρωες και τους νεκρούς μας από καθήκον και χρέος, από εθνική και κοινωνική ανάγκη, παράλληλα όμως είναι γιατί εμείς νιώθουμε την ανάγκη να τους μνημονεύουμε, είναι ο δικός μας ψυχικός κόσμος που

γαληνεύει, που θέλει να επικοινωνήσει, να θυμηθεί να παραδειγματιστεί, να αντλήσει διδάγματα από τη δική τους πορεία, από το δικό τους έργο και τη μεγάλη τους θυσία.

Η ακατάλυτη μνήμη, μάς μεταφέρει την ώρα τούτη της προσευχής και της ενατένισης, στα δύσκολα χρόνια της επανάστασης. Τότε που ο λαός μας, κάτω από την αδιαλλαξία των Άγγλων αποικιοκρατών, με τα «ουδέποτε το καθεστώς της Κύπρου θα αλλάξει», αναγκάστηκε να χύσει το αίμα του για την λευτεριά της Κύπρου μας. Τότε που ο λαός απήφησε τον θάνατο και πρόσφερε τα πάντα για Λευτεριά και Ένωση, τα υπάρχοντά του, τα παιδιά του, τη ζωή του.

Θυμόμαστε την ηρωική πορεία του λαού μας και ραγίζει η καρδιά μας. Πονάμε και υποφέρουμε με τη σημερινή κατάντια μας. Αναλογιζόμαστε από πού ξεκινήσαμε και πού φθάσαμε. Ασφαλώς δεν είναι γι' αυτή τη λευτεριά που έχυσαν το αίμα τους οι ήρωές μας.

Οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ, εμείς που είχαμε την ατυχία να ζήσουμε, για να δούμε την καταστροφή, να δούμε και να βιώσουμε την προσφυγιά, να δούμε την Κερύνεια μας Τουρκοκρατούμενη και τον Πενταδάκτυλο, να κουβαλά στην πλάτη του τη σημαία της ντροπής, νιώθουμε απογοήτευση και αγανά-

κτηση για όσα λάθη κάναμε, για τις παραλείψεις μας, για τον διχασμό μας. Τι θα πούμε στα ηρωικά παιδιά μας; Τι θα πούμε στα παιδιά που ανέβηκαν στην αγχόνη, έπεσαν στη μάχη, ξεψύχησαν στα απάνθρωπα και φρικτά βασανιστήρια; Έχουμε δικαίωμα να ζητήσουμε συγνώμη; Να ζητήσουμε να μας συγχωρέσουν;

Την ώρα τούτη διακυβεύεται το μέλλον του Ελληνισμού, η επιβίωσή μας στη γή των πατέρων μας. Βρισκόμαστε κάτω από την πίεση της Τουρκίας, που έχει εντελώς εκτροχιαστεί και παραλογίζεται. Ο Κυπριακός λαός όμως δεν θα υποκύψει. Θα αντισταθούμε στις παράλογες αξιώσεις των Τούρκων.

Εμείς οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ, που είχαμε την ατυχία να ζήσουμε, παραμένουμε στις θέσεις μας, όπως καθορίζονται από τον όρκο μας. Όμως επειδή δεν αεροβατούμε, ούτε και διμαγωγούμε, αντιλαμβανόμαστε τη φιλοσοφία των πολιτικών. Εξάλλου οι δεσμεύσεις τους δεν είναι ανατρέψιμες.

Όμως εκείνο που έντονα τονίζουμε είναι ότι για μας υπάρχουν κόκκινες γραμμές που είναι απαραβίαστες.

Η Κυπριακή Δημοκρατία δεν πρέπει να αλλάξει.

Πρέπει τα ξένα στρατεύματα να φύγουν από το Νησί.

Όλοι οι έποικοι να επιστρέψουν στην Πατρίδα τους.

Και δεν αποδεχόμαστε εγγυήσεις.

Ελληνίδες και Έλληνες, διερχόμαστε κρίση γι' αυτό πρέπει να παραμείνουμε ενωμένοι, να διαφυλάξουμε τον Ελληνισμό γνήσιο και αδιάσπαστο, κρατημένο στα ήθη και στα έθιμά μας, με πίστη στον Θεό και στην Ελλάδα. Το μόνο όπλο που διαθέτουμε είναι η ψυχική αντοχή, που απορρέει από την ιστορία μας, κληρονομιά των προγόνων μας. Αυτή την κληρονομιά θα διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού.

Αυτά εξάλλου είναι τα δικά μας όπλα, τα οποία δεν έχουν το δικαίωμα, αλλά ούτε και μπορούν να μας τα πάρουν.

Γι' αυτό και πρέπει να μην υποκύψουμε και να μην αποδεχθούμε τις απαιτήσεις της Τουρκίας.

Να παραμείνουμε σταθεροί και ανένδοτοι, κρατώντας τις θέσεις μας και επιμένοντας στο δίκαιο μας, σφυρηλατώντας την αντοχή μας, την πίστη μας, την καρτερία, την τόλμη και την αποφασή μας για Αγώνα μέχρι τη δικαίωση. Η ηττοπάθεια δεν είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα της φυλής μας.

Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να μας πιέσει να αποδεχθούμε την αδικία. Δεν αεροβατούμε, ούτε δημαγωγούμε. Διεκδικούμε το δίκαιό μας.

Ευχόμαστε, αν καταλήξουν σε συμφωνία, να μην αναγκασθεί ο λαός να κει και πάλιν όχι γιατί θα είναι τραγικό.

Ευχόμαστε ο Θεός να βοηθήσει ώστε να έρθει γαλήνη στο πολύπαθο Νησί και να δικαιώσει τους Αγώνες και τις θυσίες του λαού μας.

Κηδεία Ανδρέα Νικολάου

(Αγωνιστής Αυγόρου)

18/8/2016

Του Νίκου Νικολαΐδη (Μέλους της Εκτ. Γραμ. των Συνδέσμων Αγωνιστών)

Ακόμη ένας λαμπρός, ένας γενναίος και σεμνός αγωνιστής της Λευτεριάς, έφυγε προς την Αθανασία.

*Σεβαστόν ιερατείο
Κυρίες και Κύριοι,*

Χρόος ιερό, έχει οδηγήσει σήμερα τα βήματά μας, στον Ιερό τούτο χώρο.

Προσήλθαμε να τιμήσουμε, να κηδεύσουμε, να αποχαιρετίσουμε, και σε λίγο, να ενταφιάσουμε, έναν εκλεκτόν αγωνιστή της Λευτεριάς. Ένα άξιο της πατρίδος τέκνο, και ένα εκλεκτό στέλεχος της θρυλικής Ε.Ο.Κ.Α, τον αείμνηστο, Ανδρέα Νικολάου-Ματθαίου.

Γαλουχημένος με τα Ελληνοχριστιανικά ιδανικά, από άξιους γονείς και δασκάλους, δεν μπορούσε να μην μετάσχει σ' αυτόν τον υπέρ ελευθερίας αγώνα, από τους πρώτους.

Μυήθηκε στον αγώνα από τον ήρωα Ανδρέα Κάρνο. Ως μέλος της Ε.Ο.Κ.Α από το 1955, έλαβε μέρος σε πολλές και δύσκολες αποστολές, σε ενέδρες και δολιοφθορές, κατά τις οποίες έδειξε μεγάλο θάρρος και ευτολμία.

Ως μέλος των ομάδων κρούσεως, έλαβε μέρος εναντίον του αστυνομικού σταθμού Άχνας και σε όλες τις ενέδρες που έγιναν στην περιοχή Αυγόρου και στην περιοχή Συριντζιέρη.

Έλαβε μέρος στην επιχείρηση συλλογής των κυνηγετικών όπλων.

Επίσης συμμετείχε στις ομάδες εθνοφρουράς για φρούρηση του χωριού, από τυχόν επιθέσεις Τούρκων και μάλιστα σαν ομαδόρχης.

Ο εκλιπών διακρίθηκε ιδιαίτερα λόγω της μαχητικότητάς του, στην μάχη της Πλατείας του χωριού, όπου Βρετανικά στρατεύματα, συνεπλάκησαν με κατοίκους της κοινότητας, τον Ιούλιο του 1958, όπου βρήκαν ηρωικό θάνατο, η Λουκία Λαουτάρη Παπαγεωργίου και ο Παναγής Ζαχαρία.

Φιλοξενούσε στο σπίτι του, κατά τον Ιούλιο του 1958, σημαίνοντες αγωνιστές, όπως ο Τομεάρχης Παύλος Παυλάκης, Ανδρέας Κάρνος, Φώτης Πίττας, Θεόδωρος και Γεώργιος Σιάκας και άλλοι.

Στο κρησφύγετο του σπιτιού του, φιλοξενήθηκαν αρκετοί αγωνιστές.

Συμπαραστιάτης του αείμνηστου Ανδρέα, ήτο και η σύζυγός του Ευσταθία, που σ' αυτό το διάστημα ήταν έγκυος 8 μηνών.

Κυρία Στασού, να είστε περήφανοι, εσείς και τα παιδιά σας, Νίκος, Κόκος, Ανθούλα και Ελένη, γιατί είχατε ένα σύζυγο και πατέρα σαν τον Ανδρέα.

Ο Ανδρέας συνελήφθη στις 23 Ιουλίου 1958 και μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο

Καραόλου. Μετά την κράτησή του για ένα μήνα περίπου, αποστάληκε στα κρατητήρια.

Αλησμόνητε και αξέχαστε, συναγωνιστή Ανδρέα, αυτή την ύστατη στιγμή, που απευθύνουμε το ύστατο χαιρε, ευχόμεθα, το χώμα της μακαρίας γης, που σε λίγο θα σε σκεπάσει, να είναι φιλόξενο και ελαφρύ, μα πάνω απ' όλα, Ελεύθερο και Ελληνικό.

Αιωνία σου η μνήμη συναγωνιστή Ανδρέα.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ

ΑΡΕΔΙΟΥ

Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου

24/6/2016

Τον Θάσσαν Σοφοκλέους

Ο Παπαβαρνάβας γέννησε τον Παπαπέτρο. Ο Παπαπέτρος γέννησε τον πατέρα Άνθιμο και τον Παπαχαράλαμπο. Ο Παπαχαράλαμπος γέννησε τον Παπαηρακλή και τον Πέτρο, απέκτησε 6 εγγόνια, 9 δισέγγονα και 2 τρισέγγονα.

Ευλογία Θεού. Το γενεαλογικό δέντρο της οικογένειας συνεχίζεται με την ευλογία του Θεού όπως το δένδρο του Αβραάμ.

Αποχαιρετούμε σήμερα τον σεπτό διάκονο της εκκλησίας, τον τιμημένο ιερέα, πρωτοπρεσβύτερο και οικονόμο, πατέρα Χαράλαμπο. Ο πατήρ Χαράλαμπος γεννήθηκε και ανδρώθηκε στο Αρεδιού. Στα πρώτα χρόνια της ζωής του ασχολήθηκε με τη γεωργία, ακολούθως μαθήτευσε στην ιερατική σχολή και ακολουθώντας τις προγονικές του ρίζες, έγινε ιερέας και υπηρέτησε την εκκλησία με υπευθυνότητα. Αφιερώθηκε στο καθήκον και κατηύθυνε το ποίμνιό του με σύνεση, και πίστη στον Θεό. Υπήρξε υπόδειγμα καλού χριστιανού, πρόσφερε τις υπηρεσίες του με αγάπη και γαλουχούσε την κοινωνία με τα Ελληνοχριστιανικά

ιδανικά. Πράος, συνετός, εύχαρις, κατανούσε τους ανθρώπους και ήξερε να απαλύνει τον πόνο τους και να τους νουθετεί.

Γαλουχημένος ο ίδιος με τα Ελληνοχριστιανικά ιδανικά, λάτρης της Ελλάδας, οραματιστής των προαιώνιων πόθων του λαού μας για Λευτεριά και Ένωση της ιδιαίτερής μας πατρίδας, με τη μάνα Ελλάδα, όταν έφθασε η ευλογημένη ώρα του ξεσηκωμού, εντάχθηκε στην ΕΟΚΑ και πρόσφερε τις υπηρεσίες του στον Αγώνα του λαού μας για αποτίναξη του αγγλικού ζυγού. Σαν νέος Παπαφλέσσας αγωνίστηκε με πάθος, με σύνεση και αυταπάρνηση και έγραφε τη δική του αγωνιστική πορεία. Το πατρικό του σπίτι ήταν καταφύγιο Αγωνιστών και τόπος απόκρυψης υλικού.

Η αγωνιστική του πορεία συνδέεται άμεσα με τον τραγικό θάνατο του ήρωά μας Παντελή Κατελάρη, που ανατινάχθηκε στο κρησφύγετό του. Ο Παπαχαράλαμπος με πλήρη μυστικότητα, έθαψε τον ήρωα κρυφά και προσπάθησε μαζί με τον Τομεάρχη Ανδρέα Σιεηττάνη και μερικούς συνάγωνιστές

του να μην γίνει γνωστό. Ιδιαίτερα προσπάθησαν να μην το μάθει η οικογένεια και ιδιαίτερα η τραγική ηρωομάννα.

Και το πιο τραγικό σ' αυτή την ιστορία είναι το δράμα που έζησε ο πατήρ Χαράλαμπος όταν εντελώς συμπτωματικά, η ηρωϊκή μάννα, που δεν γνώριζε για τον θάνατο του παιδιού της, ζήτησε από τον Παπαχαράλαμπο να κάμει δέηση και να προσευχηθεί παρακαλώντας τον Πανάγαθο Θεό να φυλάει το παιδί της και να τον φέρει πίσω Νικητή.

Ο Παπαχαράλαμπος ξαφνιάστηκε. Δεν μπορούσε να πει τίποτε, δεν είχε δικαίωμα, κι' από την άλλη θα παραβίαζε εκκλησιαστική διαδικασία. Έσφιξε την καρδιά του προσπαθώντας να κρατήσει ένα καντό δάκρυ που έφυγε μέσα από τα μάτια του.

Όταν τέλειωσε τη δέηση, κλείστηκε στο Ιερό, γονάτισε μπροστά στην Αγία Τράπεζα και ζήτησε κλαίοντας συγχώρεση από τον Πανάγαθο Θεό.

Ο Παπαχαράλαμπος υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα, ένας πολύπλευρος, πολυδιάστατος, δραστήριος και δημιουργικός ποιμένας, ήταν η ψυχή της Κοινότητας που υπηρετούσε.

Με δική του πρωτοβουλία αναστήλωσε και επαναλειτούργησε το μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα. Υπήρξε ένας από τους βασικούς παράγοντες που συνέβαλαν στην ανέγερση της εκ-

κλησίας στην Αγροκηπιά και κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για τη συλλογή χρημάτων.

Ο Παπαχαράλαμπος υπήρξε ένας καλός και καταξιωμένος οικογενειάρχης και όπως ανάφερα στην αρχή συνέχισε την παράδοση της οικογένειάς του. Έμεινε δεμένος στις ρίζες του και δημιούργησε μια αξιοθαύμαστη οικογένεια.

Κι' ο Πανάγαθος Θεός τον αξίωσε να ζήσει και να χαρεί 6 εγγόνια 9 δισέγγονα και 2 τρισέγγονα. Ο Παπαχαράλαμπος πορεύτηκε μέσα από τη ζωή με τρεις βασικούς άξονες: τη θρησκεία, την Πατρίδα και την οικογένεια.

Τώρα, μακάριος και γαλήνιος αναπαύεται στην πορεία του προς την αιωνιότητα. Πλήρης ημερών. Με ένα μόνο παράπονο: Ότι έφυγε χωρίς να δει ελεύθερο τον Πενταδάκτυλο και δεν αξιώθηκε να δει το Νησί μας απαλλαγμένο από τους βάρβαρους εισβολείς και τους έποικους της Ανατολίας.

Αξέχαστε και σεβαστέ φίλε και συναγωνιστή Παπαχαράλαμπε, φεύγεις κι' αφήνεις μνήμη αγαθή.

Περηφάνια και καμάρι των δικών σου και των φίλων σου. Θα σε θυμόμαστε πάντα. Θα θυμόμαστε την ανθρωπιά σου, την καλοσύνη σου, την αγάπη σου, την ομορφιά της ψυχής σου. Να πάς στο καλό και αιωνία ας είναι η μνήμη σου.

Επικήδειος Επιφάνη Παπαντωνίου

Ναός Αγίου Μάμα, Τρούλλοι

27/9/2016

Θάσος Σοφοκλέους

Σ' αυτό το φέρετρο γαλήνιος και μακάριος ξαποσταίνει ο καλός φίλος και συναγωνιστής Επιφάνης Παπαντωνίου. Γόνος μεγάλης οικογένειας από την Αχερίτου, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε.

Τέλειωσε το δημοτικό σχολείο και ακολούθως σπούδασε στο Γυμνάσιο στην Αμμόχωστο. Άνθρωπος ανήσυχος και δημιουργικός, μπήκε στη βιοπάλη και ασχολήθηκε με το εμπόριο. Γαλουχημένος με τα ελληνοχριστιανικά ιδανικά, λάτρης της Ελλάδας, μεγάλωσε όπως όλος ο κυπριακός λαός, με το όραμα της Ένωσης.

Έτσι, όταν το 1955 ο κυπριακός λαός αποφάσισε να αγωνιστεί για αποτίναξη του αγγλικού ζυγού και Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, ο Επιφάνης εντάχθηκε από τους πρώτους στην Ε.Ο.Κ.Α και ανέλαβε δράση.

Ψηλός, γενναίος, ριψοκίνδυνος, αποφασιστικός, αναλάμβανε τον ρόλο του με ενθουσιασμό, και έφερε εις πέρας την αποστολή του με υπευθυνότητα.

Στις 7 Δεκεμβρίου 1955, μαζί με άλλους συναγωνιστές του διενήργησαν τη μεγάλη επίθεση εναντίον του αστυνομι-

κού σταθμού Γιαλούσας, με μεγάλη επιτυχία. Κατέλαβαν τον σταθμό, εξουδετέρωσαν τους αστυνομικούς και απεκόμισαν πολλά όπλα και πυρομαχικά.

Δυστυχώς κατά τη διαφυγή τους, κοντά στο Μπογάξι, συνελήφθησαν από τους Άγγλους. Ο Επιφάνης, όπως και οι συντρόφοι του, υπέστη φρικτά και απάνθρωπα βασανιστήρια, όμως δεν υπέκυψε, αντιστάθηκε και δεν αποκάλυψε μυστικά της Οργάνωσης. Γράφει χαρακτηριστικά ο ίδιος μεταξύ άλλων στην κατάθεση που έδωσε στους Άγγλους βουλευτές στις φυλακές της Αγγλίας: «... μετά τα βασανιστήρια που υπέστηκα στο στρατόπεδο Μπογαξιού, μεταφέρθηκα στο περιβόλι της αδελφής μου στην Αμμόχωστο, όπου κακοποιήθηκα άγρια από ομάδα στρατιωτών, συμπεριλαμβανομένων και των Τούρκων Νεοζάι και Σιεμέτη, σωματοφύλακα του Λίγκουϊτ, καθώς και από τον ίδιο τον Λίγκουϊτ, που ήταν διευθυντής του Special Branch.»

Τα βασανιστήρια του Επιφάνη πιστοποιήθηκαν στο δικαστήριο κατά τη διάρκεια της δίκης του.

Καταδικάστηκε από το έκτακτο δικαστήριο στις 7 Μαρτίου 1956 για μεταφορά όπλων σε ισόβια δεσμά και μεταφέρθηκε στις Κεντρικές Φυλακές στη Λευκωσία.

Στις 7 Φεβρουαρίου 1956 κρίθηκε, μαζί με άλλους οκτώ συγκατάδικους του, ως επικίνδυνος να δραπετεύσει και μεταφέρθηκε στις Φυλακές Wormwood Scrubs του Λονδίνου.

Εκεί τον συνάντησα στις 7 Φεβρουαρίου 1957, όταν οι Άγγλοι μετέφεραν άλλους εννέα κατάδικους αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α στις ίδιες φυλακές.

Εκεί είχα την ευκαιρία να τους γνωρίσω πολύ καλά. Τον έζησα από κοντά, χάρηκα την λεβεντιά του, τον άδολο χαρακτήρα του, τον απλοϊκό του κόσμο. Μοιράστηκα μαζί του και τις χαρές και τις λύπες μας.

Έζησα μαζί του στις φυλακές μέχρι την ημέρα της απελευθέρωσης. Με τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, χώρισαν οι δρόμοι μας. Εγώ πήγα εξορία στη Ρόδο και ο Επιφάνης ήρθε στην Κύπρο.

Όμως παρακολούθησα τη ζωή του και την πορεία του.

Έμαθα για τον γάμο του με την Κάτια Αντωνίου από την Τριμιθούσα και τον μονάκριβο γιό του, τον πολύ αγαπητό μου Ιωάννη. Έμαθα για τις επιτυχίες του στη ζωή. Υπήρξε ένας ταλαντούχος, πολυσύνθετος και επιδέξιος επιχειρηματίας και δημιούργησε τις προϋποθέσεις για μια καλύτερη ζωή.

Υπήρξε σπλαχνικός πολίτης. Ανοιχτο-

χέρης, Δωρητής. Βοηθούσε τους φτωχούς και τους άπορους φοιτητές να τελειώσουν τις σπουδές τους.

Λυπήθηκα πολύ γιατί τα τελευταία χρόνια της ζωής του, ταλαιπωρήθηκε με την υγεία του. Βασανίστηκε με τα πόδια του και με άλλα προβλήματα. Στάθηκε όρθιος και πάλαιψε. Αντιστάθηκε. Αντιμετώπισε με καρτερία όσα του επεφύλαξε ο Θεός και πορεύτηκε ακολουθώντας τους νόμους της ζωής προς την αιωνιότητα.

Όσοι τον γνωρίσαμε τον αγαπήσαμε. Ήταν καλός φίλος, ενέπνεε εμπιστοσύνη, ήξερε να αγαπά και ο λόγος του ήταν βαρετός.

Εκείνο που οπωσδήποτε μας προκαλεί μεγάλη λύπη είναι γιατί γνωρίζουμε ότι φεύγει πικραμένος και αδικαίωτος, με την πίκρα της προσφυγιάς, με το αγαπημένο του χωριό να στενάζει κάτω από την μπότα του Αττίλα και ο Πενταδάκτυλος να κουβαλά στην πλάτη του τη σημαία της ντροπής.

Καλέ μου φίλε, αξέχαστε συναγωνιστή. Φεύγεις και σε συνοδεύουν η αγάπη και η εκτίμηση όλων μας.

Φεύγεις περήφανος γιατί έκαμες το καθήκον σου προς την πατρίδα.

Φεύγεις και σε σκεπάζει η γαλανόλευκη που τόσο αγάπησες και τίμησες.

Να πας στο καλό και αιωνία η μνήμη σου.

Ελαφρύ ας είναι το χώμα που θα σε σκεπάσει.

Αποχαιρετισμός ΜΑΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ

8/12/2016

Του Θάσου Σοφοκλέους

Ένας-ένας οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ φεύγουν από τη ζωή, ακολουθώντας τους νόμους του Θεού.

Αποχαιρετούμε σήμερα ένα εκλεκτό μέλος της ΕΟΚΑ, έναν γενναίο ιδεολόγο, ένα γνήσιο Έλληνα, που αφιέρωσε τη ζωή του, προσφέροντας τις υπηρεσίες του, για τη Λευτεριά της Κύπρου μας. Σ' αυτό το φέρετρο συσσωρεύεται το μεγαλείο και η δόξα της ΕΟΚΑ. Σ' αυτό το φέρετρο ακουμπά η ιστορία.

Εδώ γαλήνιος, ήρεμος, και μακάριος, αναπαύεται ο συναγωνιστής και φίλος Μάριος Χριστοδουλίδης.

Η φυγή της ΕΟΚΑ, ο άνθρωπος που πρόσφερε το σπίτι του, κάνοντάς το Αρχηγείο της ΕΟΚΑ και για τρία χρόνια υπήρξε ακοίμητος φρουρός και προστάτης Άγγελος του Αρχηγού Διγενή, μαζί με την αγαπημένη του σύζυγο, συναγωνίστρια Έλλη Χριστοδουλίδη.

Την ώρα τούτη της προσευχής και του αποχαιρετισμού, αναλογιζόμαστε το μεγαλείο της ψυχής του, την αντοχή και το σθένος του.

Αναλογιζόμαστε τις λαχτάρες του, τις αγωνίες του, το βάρος της ευθύνης του.

Υποκλινόμαστε, εκφράζουμε τον θαυμασμό μας και την ευγνωμοσύνη μας.

Αξέχαστε συναγωνιστή, φεύγεις φορτωμένος την ιστορία του πολύπαθου Νησιού μας. Φεύγεις και σε συνοδεύουν οι ευχές, η αγάπη και η εκτίμηση όλων μας, για όσα πρόσφερες προς την Πατρίδα. Για το φορτίο που σήκωσες με θάρρος, αυτοθυσία και υπευθυνότητα.

Φεύγεις πικραμένος γιατί είδες την καταστροφή, είδες τη μισή μας Πατρίδα τουρκοκρατημένη και τους αγώνες μας αδικαιώτους.

Φεύγεις και σε σκεπάζει η γαλανόλευκη που τόσο αγάπησες.

Να πας στο καλό.

Να μας χαιρετήσεις τον Αθάνατο Αρχηγό μας και όλα τα ηρωικά παιδιά μας και να τους πεις πως εμείς παραμένουμε στις θέσεις μας, πιστοί στον όρκο μας και στο προαιώνιο όραμα του λαού μας.

Αιωνία σου η μνήμη καλέ μας φίλε και συναγωνιστή.

Ο θεός ας αναπαύσει την ψυχή σου, εκεί όπου υπάρχει μόνο θεία γαλήνη, μακριά από τον πόνο και την ανθρωπινή αγωνία.

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
1974	Επιφάνης Νικολάου (αγνοούμενος)		Βιτσάδα
24/7/15	Ανδρέας Κουζούπης	—	Πάνω Αρόδες Πάφου
14/4/16	Σάββας Αθρακιώτης	82	Αγρός
17/4/16	Πρόδρομος Συμεού	85	Λιμνιά Αμμοχώστου
5/5/16	Βάσος Χριστοφή	84	Παχύαμμος
12/5/16	Αργυρούλα Στεφανή Μηλιώτου	87	Μηλιά Αμμοχώστου
18/5/16	Παναγιώτης Χωματένος	89	Αθηνένου
22/5/16	Λουκής Κάουρας	75	Λευκωσία
25/5/16	Γεώργιος Γιαννάκη	79	Κυθρέα
30/5/16	Πάνικος Χρ. Χατζηπαναγιώτου	81	Βουνί
15/6/16	Σόλωνας Παπαχριστοδούλου	79	Βουνί
15/6/16	Χαράλαμπος Χατζηπιερή	80	Ακανθού
15/6/16	Νίκος Ευριπίδου Κλαππή	77	Βάσα Κοιλανίου
16/6/16	Παπαχαράλαμπος Παπαπέτρου	88	Αρεδιού
24/6/16	Γλαύκος Πετρίδης	80	Σαλαμιού
1/7/16	Ερμιόνη Αντωνίου	91	Σπήλια
2/7/16	Κατερίνα Θεοφ. Κοψοσιδέρη	82	Κονιά Πάφου
14/7/16	Νίκος Ορεινός	87	Γούρι
17/7/16	Ανδρέας Θεοφάνους	78	Νέο Χωρίο Πάφου
18/7/16	Ξάνθη Κωνσταντινίδου	80	Άγιος Δομέτιος
18/7/16	Φοίβος Ιακωβίδης	87	Λευκωσία
21/7/16	Ιωάννης Τζιοβάννης	76	Παλαιχώρι
22/7/16	Ανδρέας Ζιβάνας	79	Λευκωσία
23/7/16	Σάββας Τζιωνή	76	Τράχωνας
28/7/16	Μαρούλλα Πασιαρδή	80	Λάπηθος
2/8/16	Αρχιμανδρίτης Σάββας Αχιλλέως	87	Άλωνα
3/8/16	Κώστας Μαλλουρής	77	Αθηνένου
8/8/16	Παντελής Παντελίδης	79	Κλήρου
14/8/16	Θεόδωρος Χατζησαββίδης	—	
14/8/16	Ιωάννης Παπακυριακού	91	Λυθράγκωμη
20/8/16	Ιάκωβος Χριστοφόρου	79	Φαρμακάς
20/8/16	Παναγιώτης Θεοδοσίου (Διγενή)	76	Πύλα
23/8/16	Χαρίτα Κύρκου	88	Καραβάς
23/8/16	Αλέκος Χριστοδουλίδης	78	Ευρύχου
24/8/16	Μαρία Παναγή (Έλληνα)	87	Μόρφου
25/8/16	Γεώργιος Λουκά Βαρνάβα	88	Κυθρέα
10/3/16	Χαράλαμπος Γαβριηλίδης	82	Παλαιομέτοχο
30/8/16	Δημήτρης Κυριάκου (Μήτρος)	79	Κυθρέα

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
7/9/16	Μελέτης Παπαχριστοφόρου	81	Λευκωσία
7/9/16	Χαράλαμπος Στυλιανού	80	Πάνω Δευτερά
9/9/16	Τούλλα Χαραλάμπους	–	Λάρνακα
11/9/16	Κατερίνα Λαζάρου	98	Γουρι
11/9/16	Νίκος Μουστάκας	80	Κερύνεια
23/9/16	Γεώργιος Γ. Χαταξισάββας	97	Λάρνακα
24/9/16	Επιφάνης Παπαντωνίου	82	Αχερίτου
24/9/16	Σταύρος Χριστοδούλου Τζιευόλα	87	Κάμπος της Τσαγκίστρας
27/9/16	Ιάκωβος Ιωαννίδης Βωβού	–	Κακοπετριά
3/10/16	Κυριάκος Λ. Λοΐζου	82	Βατυλή
5/10/16	Ανδρέας Πέρος	80	Αθένου
5/10/16	Λοΐζος Καραμιχάλη	–	Πεδουλάς
5/10/16	Ιάκωβος Κ. Ιωαννίδης	80	Γαλάτα
7/10/16	Στυλιανός Μιλτιάδου	79	Καλοψίδα
12/10/16	Γεώργιος Ηροδότου (Χαραλμπίδης)	93	Μηλικούρι
16/10/16	Χαράλαμπος Γιαγκου	86	Ζώδεια
18/10/16	Κώστας Ζερβός	76	Νέο Χωριό Κυθρέας
19/10/16	Στέλιος Καρατζιάς	85	Πυργά Αμμοχώστου
19/10/16	Μυριάνθη Ανδρέα Παρασκευοπούλου	102	Βαρίσια Λεμεσού
6/11/16	Αβέρκιος Κυριακίδης	83	Ψημιολόφου
8/11/16	Ειρήνη Στυλιανύ	94	Κάτω Δρυς
8/11/16	Παπα-Φώτιος Καλογήρου	98	Λευκωσία
12/11/16	Σωτήρης Γ. Κωνσταντινίδης	81	Κοκκινοτριμιθιά
13/11/16	Αμαλία Τζύρκου-Φλουρή Μούσκου	89	Καραβάς
18/11/16	Κωνσταντίνος Παπαευριπίδου Ιωαννίδης	72	Ζωοπηγή
21/11/16	Ανδρέας Γερμανός	90	Πάφος
21/11/16	Λεωνίδας Παυλίδης	77	Παλαιχώρι
25/11/16	Γιάννης Κουντούρης	76	Μοντουλάς
1/12/16	Τούλα Α. Γαστριώτη	82	Στρόβολος
4/12/16	Μάριος Χριστοδουλίδης	89	Λεμεσός
4/12/16	Βύρωνας Παναγιώτου	78	Άγιος Αμβρόσιος Λεμεσού
9/12/16	Ειρήνη Χρίστου	80	Νικητάρι
10/12/16	Ανδρέας Φλωρίδης	83	Καϊμακλί

Χριστουγενιάτικο Μήνυμα	3
«Από τα πεδία της τιμής»	4
Ο Π. Μελάς προς την γυναίκα του	5
Τα Οκτωβριανά του 1931 στην Κερύνεια	6
Τα παρασκήνια του πολέμου	10
Ο Άγιος Πάππος πρώτος επίσκοπος Κυθρέας	18
Οι Άγιοι Ομολογητές	22
Ληστεία και ... πολιτική	23
ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΩΝ ΣΤΗΝ Ε.Ο.Κ.Α.	24
ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΩΝ ΣΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΗ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ	44
Τιμητική εκδήλωση στον Γρηγόρη Αυξεντίου	47
«Θεατρικό» για την 1η Απριλίου 2017	48
Μέρα μνήμης κρατητηρίων	53
Εκδηλώσεις	57
Το κρησφύγετο των Λαγουδερών	62
Ο αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α στα βουνά της Πάφου	63
ΜΟΥΣΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ: Κυριάκος Γρηγοράς	67
Λεύκωμα Ανταρτών	70
«Άγιος Γεώργιος», Σωματείο Αυγόρου	74
13η κρουαζιέρα των Συνδέσμων	76
... ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ	81
Οι σύμμαχοι του Κίσιγιγκερ	86
ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟ	87
Χριστόφορος Θ. Παλαίσης	88
Πατήρ Σάββας Αχιλλέως	94
Οικογένεια Φραγκούδη	98
Οικογένεια Κύρου	102
Μνημείο Αυξεντίου στην Κλήρου	107
Αποκαλυπτήρια μνημείου για την Ε.Ο.Κ.Α στη Σαλαμίνα Ελλάδος	113
Αποκαλυπτήρια μνημείου της Ένωσης Αγωνιστών Παραλιμνίου	114
Αποκαλυπτήρια στήλης για τον ήρωα Ανδρέα Αβρααμίδη	116
Φιλολογικό μνημόσυνο του μητροπολίτη Κυρηναίας Κυπριανού	120
Μνημόσυνα	121
Σον Τύμβο της Μακεδονίτισσας	127
Σάββας Ροτσίδης	134
Επικήδειος στον Ανδρέα Νικολάου	139
Αποχαιρετισμός Παπαχαράλαμπου - Αρεδιού	141
Επικήδειος Επιφάνη Παπαντωνίου	143
Αποχαιρετισμός Μάριου Χριστοδουλίδη	145
ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ	146

